د حضرت حزقی‌ایل نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

د خُدائ پاک د طرف نه د حزقی‌ایل دپاره وړومبی رویا

١ ۱ په دېرشم کال د څلورمې مياشتې په پينځمه ورځ، کله چې زۀ حزقی‌ايل د جلاوطنو سره د کبار د سيند په غاړه ولاړ وم،
نو ما آسمان کولاو وليدو او خُدائ پاک ما ته رويا‌ګانې وښودلې. ۲ د مياشتې په پينځم تاريخ دا د يهوياکين بادشاه د
جلاوطنۍ پينځم کال وو. ۳ د مالِک خُدائ کلام په حزقی‌ايل اِمام، د بوزی په زوئ باندې د کبار د سيند په غاړه د بابل په مُلک
کښې نازل شو او د مالِک خُدائ لاس په هغۀ وو. ۴ کله چې ما بره وکتل، نو ما يو لوئ طوفان د شمال د خوا نه په راتلو
وليدلو چې لويه وريځ ترې مخکښې وه چې د بريښنا پړقېدل او ګېرچاپېره ترې نه تېزه رڼا خوره وه. د وريځو په مينځ کښې اور
وو او د اور په مينځ کښې يو د پيتلو په شان څيز ځلېدلو. ۵ او د وريځو د مينځ نه څلور ژوندی مخلوقات راووتل چې په ليدو
کښې د انسان په شان ښکارېدل، ۶ خو د هغوئ هر يو څلور مخونه او څلور وزرونه ؤو. ۷ د هغوئ پښې نېغې وې، او په
پښو کښې يې لکه د سخی په شان نوکونه ؤو او هغه لکه د پالش شوی پيتلو په شان ځلېدل. ۸ او د هغوئ د څلورو وزرونو
لاندې څلورو طرفونو ته د انسان په شان لاسونه ؤو او د هر يو مخلوق څلور مخونه او څلور وزرونه ؤو، ۹ او د هغوئ وزرونه
د يو بل سره لګېدلی ؤو. او هر يو نېغ روان شو، نو د تلو په وخت کښې به تاوېدل راتاوېدل نه. ۱۰ د هر يو څلور مخونه ؤو چې
په مخامخ د هر يو شکل د انسان وو، او په ښې طرف هغوئ د زمری په شکل وو، ګس طرف ته يې د غوائی شکل وو، او شاته
لکه د باز په شان وو. ۱۱ د هر يو مخلوق وزرې بره طرف ته خورې وې، د هر يو دوه وزرې ګس او ښی طرف ته د نور مخلوق
وزرو سره لګېدلې وې او په نورو دوو وزرو يې خپل بدن پټ کړے وو. ۱۲ هر يو نېغ مخکښې لاړو، کومې خوا ته چې به د روح
خوښه وه نو هغې خوا ته به بغېر د راتاوېدلو نه نېغ تلل. ۱۳ دا ژوندے مخلوق داسې ښکارېدو لکه چې بَل سکارۀ يا د اور
مشعلونه د هغوئ دننه بل شوی وی. دا اور د هغه مخلوق په مينځ کښې وړاندې وروستو کېدو، او دا ځلېدونکی ؤو، او شُغلې به
ترې نه راختلې. ۱۴ هغه مخلوق به لکه د بريښنا د پړق په شان په منډه وړاندې او وروستو کېدلو. ۱۵ کله چې ما دې ژوندی
مخلوق ته وکتل، نو ما د هغوئ هر يو سره په زمکه باندې يوه پايه لګېدلې وليدله. ۱۶ د هغه پايو شکل او ښکاره کېدل څۀ داسې
وو، هغه لکه د ايکوامرين کاڼو په شان ځلېدلې، او څلور واړه پايې يو شان ښکارېدلې، او داسې جوړې شوې وې چې په هره پايه
کښې يوه بله پايه دننه بل خوا ته تاوېده. ۱۷ کله چې به هغوئ تلل نو دې ژوندی مخلوق به په څلورو اړخونو کښې چې کوم
طرف ته هم مخه کړه نو هغې خوا ته به بغېر د مخ اړولو نه تللے شُو. ۱۸ د څلور واړو پايو ريمونه لوړ او يرووونکی ؤو، او په
هغه څلورو واړو ريمونو باندې ګېرچاپېره سترګې وې. ۱۹ کله به چې دا مخلوق ګرځېدل نو دا پايې به هم ورسره ګرځېدلې، او
کله به چې دا مخلوق د زمکې نه راپاڅېدل نو دا پايې به هم ورسره اوچتې شوې. ۲۰ چرته به چې روح تللو نو هغوئ به هم هلته
تلل، دا پايې به هم ورسره راوچتېدلې، ځکه چې د ژوندی مخلوق روح په هغه پايو کښې وو. ۲۱ نو کله چې به دا مخلوق روان
شو نو دا پايې به هم رواني شوې، کله به چې دا مخلوق ودرېدو نو پايې به هم ودرېدې، کله به چې دا مخلوق بره الوتلو نو دا پايې
به ورسره تلې، ځکه چې د دې ژوندی مخلوق روح په پايو کښې وو. ۲۲ د دې مخلوق د سر دپاسه داسې ګنبد خور شوے وو
چې د صفا او روښانه بلور کاڼی په شان ځلېدو او ډېر حېرانونکے وو. ۲۳ د هغه ګنبد د لاندې هغوئ به خپلې وزرې غوړولې او
وزرې به يې يو بل پورې غزولې، او هر يو به په خپلو نورو دوو وزرو خپل بدن پټولو. ۲۴ کله چې دا مخلوق روانېدلو، نو ما د
هغوئ د وزرونو آواز واورېدو لکه د تېزو اوبو د شور په شان، لکه د قادر خُدائ د آواز په شان، لکه د فوجيانو شور. او کله چې
هغوئ ودرېدل نو وزرونه يې ښکته کړل. ۲۵ نو بيا د ګنبد دپاسه د هغوئ په سر يو آواز راغلو. کله چې هغوئ ودرېدل نو
وزرونه يې ښکته کړل. ۲۶ د هغوئ د سرونو دپاسه په ګنبد باندې د نيلم کاڼی د تخت په شان يو څيز ښکارېدو، او د هغه تخت
دپاسه د انسان په شان يو شکل او صورت ښکارېدو. ۲۷ دا کوم شکل چې ښکارېدو د ملا نه بره لکه ګرم شوې اوسپنې په
شان چې د اور نه ډکه وی، او ملا نه لاندې لکه د اور په شان ښکارېدو، او ګېرچاپېره ترې صفا رڼا وه. ۲۸ لکه څنګه چې په
باران کښې د بوډۍ ټال په وريځ کښې په مختلفو رنګونو کښې وی دغه شان رڼاګانې د هغۀ نه هم راوچتېدلې. نو دا منظر د مالِک
خُدائ د جلال په شان ښکاره کېدلو. کله چې ما دا هر څۀ وليدل، نو زۀ په زمکه پړمخې پرېوتلم او ما يو آواز واورېدو چې ما ته

يې خبرې وکړې.

حزقی‌ایل ته د پیغمبری دعوت

۲ (۱) هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، "اے بنی آدمه پاڅه په خپلو پښو ودرېږه، زهٔ تا سره خبرې کول غواړم." (۲) کله چې هغهٔ ما
ته خبرې کولې، د خُدائ پاک روح په ما کښې راننوتو او زهٔ يې په خپلو پښو ودرولم، نو ما د هغهٔ خبرې واورېدلې چې ما ته يې
کولې. (۳) هغهٔ ما ته وفرمائيل، "اے بنی آدمه، زهٔ تا بنی اِسرائيلو له لېږم، يو سرکشه قوم له چا چې زما خلاف سرکشی کړې
ده. د اول نه تر نن ورځې پورې دوئ په خپله او د دوئ پلار نيکهٔ زما نافرمانی کړې ده. (۴) کومو خلقو ته چې زهٔ تا استوم
هغوئ ضديان او سخت طبيعته دی. هغوئ ته ووايه چې مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی. (۵) کهٔ دا سرکشه قوم ستا
خبرو ته غوږ نيسی او کهٔ نهٔ نيسی خو په دې به پوهه وی چې زمونږ په مينځ کښې يو پيغمبر موجود دے. (۶) خو تهٔ، اے بنی
آدمه، د هغوئ نه او د هغوئ د خبرو نه مهٔ يرېږه. کهٔ د هغوئ دهمکی تا د ازغو او يا د لړمانو په شان راګېر هم کړی. مهٔ د هغوئ
خبرو نه يرېږه، مهٔ د هغوئ د نېغو کتلو نه يرېږه، ځکه چې دا قوم سرکشه دے. (۷) تهٔ زما کلام هغوئ ته ووايه، کهٔ هغوئ ورته
غوږ نيسی او کهٔ نهٔ نيسی، ځکه چې هغوئ بلکل سرکشه دی. (۸) خو تهٔ، اے بنی آدمه، هغه څهٔ ته غوږ ونيسه څهٔ چې زهٔ تا ته
وايم. د دغه سرکشه قوم په شان مهٔ جوړېږه، تهٔ دې خپله خولهٔ کولاو کړه او هر هغه څهٔ وخوره څهٔ چې زهٔ درکوم." (۹) نو ما
بيا وليدل چې يو لاس زما طرف ته راغزېدلے دے او د هغهٔ سره يو طومار وو. (۱۰) کوم طومار چې هغهٔ زما په وړاندې کولاو
کړو، د هغې په دواړو خواو کښې د ماتم، غم او افسوس خبرې ليکلې وې.

۳ (۱) او هغهٔ ما ته وفرمائيل، "اے بنی آدمه، دا څهٔ چې ستا په وړاندې دی دا وخوره، دا طومار وخوره، نو بيا لاړ شه او بنی
اِسرائيلو ته يې بيان کړه." (۲) نو بيا ما خپله خولهٔ کولاو کړه او هغهٔ ما له هغه طومار راکړو چې وې خورم. (۳) نو بيا هغهٔ ما
ته وفرمائيل چې، "اے بنی آدمه، زهٔ چې کوم طومار تا له درکوم دا وخوره او خپله خېټه پرې مړه کړه." نو بيا ما هغه وخوړو،
او هغې زما په خولهٔ کښې لکه د شاتو په شان خوږ خوند کولو. (۴) نو بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل، "اے بنی آدمه، اوس بنی
اِسرائيلو له ورشه او زما کلام هغوئ ته واوروه. (۵) زهٔ تا داسې خلقو ته نهٔ استوم چې د هغوئ ژبه ستا دپاره نا آشنا او سخته
وی خو تا زهٔ بنی اِسرائيلو ته استوم. (۶) زهٔ تا هغه ډېرو خلقو ته نهٔ استوم چې د چا په ژبه به پوهېدل تا ته ګران وی او د هغې
الفاظ به مختلف وی او تهٔ به پرې نهٔ پوهېږې. خو کهٔ چرې تهٔ ما هغوئ ته لېږلے وے، نو هغوئ به بيا تا ته غوږ نيولے وے. (۷)
خو د بنی اِسرائيلو قوم نهٔ غواړی چې تا ته غوږ ونيسی ځکه چې هغوئ نهٔ غواړی چې ما ته غوږ ونيسی، ځکه د بنی اِسرائيلو ټول
قوم ضدی او په زړهٔ سخت دے. (۸) خو ګوره، زهٔ به تا هم د هغوئ په شان ضدی او په زړهٔ سخت کړم لکه څنګه چې هغوئ
دی. (۹) او زهٔ به ستا تندے لکه د سخت او کلک ګټ په شان کړم، او د هيرې نه به يې هم سخت کړم. تهٔ د هغوئ نه مهٔ يرېږه
او مهٔ ترې نه په دهشت کښې پرېوځه کهٔ څهٔ هم چې دا قوم سرکشه دے." (۱۰) او هغهٔ راته وفرمائيل چې، "اے بنی آدمه، ما ته
غوږ ونيسه ټول کلام چې زهٔ درته وايم هغه په غور سره واوره او په خپل زړهٔ کښې يې واچوه. (۱۱) نو اوس د خپل قوم خلقو له
ورشه څوک چې جلاوطن شوی دی او هغوئ سره خبرې وکړه. هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، دا چې
هغوئ ستا خبرو ته غوږ نيسی او کهٔ نه." (۱۲) نو بيا د خُدائ پاک روح زهٔ اوچت کړم او ما شاته يو درونده آواز واورېدو چې
فرمائيل يې، "د مالِک خُدائ ثناء صِفت او جلال دې د هغهٔ په ځائ کښې وی." (۱۳) دا د هغه ژوندی مخلوق د وزرو آوازونه او
شور وو چې يو بل سره لګېدل او په خوا کښې يې د هغه پايو آوازونه هم وُو، يو اوچت او درونده شور وو. (۱۴) نو بيا زهٔ روح
اوچت کړم او د هغه ځائ نه يې ځان سره بوتلم، زهٔ ورسره په تريخ مزاج او غصې سره لاړم، خو د مالِک خُدائ زورَور لاس په
ما باندې وو. (۱۵) نو زهٔ هغه جلاوطنو له راغلم څوک چې په تل ابيب کښې د کبار سيند سره نزدې اوسېدل. زهٔ د هغوئ په مينځ
کښې د اوو ورځو دپاره چپ کښېناستم.

د بنی اِسرائیلو دپاره د مالِک خُدائ حزقی‌ایل محافظ مقررول

۱۶ د هغه اووهٔ ورځو په آخر کښې د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۷ او راته يې وفرمائيل چې، ”اے بنی آدمه، ما تهٔ د
بنی اِسرائیلو دپاره محافظ مقرر کړې، نو هغه کلام واوره کوم چې زهٔ تا ته وايم او زما د خوا نه هغوئ ته خبردارے ورکړه. ۱۸
کهٔ چرې زهٔ يو بدکاره انسان له خبردارے ورکړم چې تهٔ به يقين سره مړ شې، او تهٔ هغه د دې نه خبر نهٔ کړې او يا ورسره
خبرې ونهٔ کړې او يا يې د خپلو غلطو لارو نه منع نهٔ کړې ترڅو چې د هغهٔ ژوند بچ کړې، نو دغه بدکاره به د خپلو گناهونو په
وجه مړ شی، خو تهٔ به د هغهٔ د مرگ ذمه وار يې. ۱۹ کهٔ تهٔ يو بدکاره انسان له خبردارے ورکړې او هغه د خپل شرارت او
خرابو لارو نه منع نهٔ شی هغه به د خپلو گناهونو په وجه مړ شی، خو تهٔ به خپل ځان بچ کړې. ۲۰ او بيا دا هم کهٔ چرې يو
صادق انسان د خپلو ښو لارو نه واوړی او بد چال چلن شروع کړی، نو زهٔ به هغه په امتحان کښې واچوم او هغه به مړ شی.
ځکه چې تا هغهٔ له خبردارے نهٔ دے ورکړے نو هغه به د خپلو گناهونو په وجه مړ شی او کوم د صداقت کارونه چې هغهٔ کړی
دی نو هغه به ورته پاتې نهٔ شی، او د هغهٔ خون به ستا په غاړه وی. ۲۱ خو کهٔ تهٔ صادق انسان ته خبردارے ورکړې چې گناه
مهٔ کوه او هغه ستا خبره ومنی او گناه کول پرېږدی، نو هغه به په يقين سره ژوندے پاتې شی ځکه چې هغهٔ ستا خبردارے قبول
کړو او تا په دې خپل ژوند بچ کړو.“

د حزقی‌ایل خاموشه کېدل

۲۲ نو بيا د مالِک خُدائ لاس په ما وو او هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”پاڅه او وادئ ته لاړ شه، او زهٔ به هلته تا سره خبرې
وکړم.“ ۲۳ نو زهٔ بيا پاڅېدم او ميدان ته لاړم. او د مالِک خُدائ جلال هلته ولاړ وو، هغه شان لکه کوم جلال چې ما د کبار د
سيند سره ليدلے وو نو زهٔ په زمکه پړمخې پرېوتلم. ۲۴ خو د مالِک خُدائ روح ما له راغے او زهٔ يې په خپلو پښو ودرولم. هغهٔ
ما سره خبرې وکړې او وې فرمائيل چې، ”لاړ شه او خپل ځان دې په خپل کور کښې بند کړه. ۲۵ او اے بنی آدمه، تهٔ به په
پړو باندې وتړلے شې، تهٔ به بند کړے شې د دې دپاره چې تهٔ بهر د خلقو مينځ ته ونهٔ وځې. ۲۶ زهٔ به ستا ژبه تالو پورې
ونښلوم چې تهٔ خاموشه پاتې شې او هغوئ ونهٔ رټلے شی ځکه چې هغوئ سرکشه قوم دے. ۲۷ خو کله چې زهٔ تا سره خبرې
وکړم، زهٔ به ستا خولهٔ کولاو کړم نو تهٔ به هغوئ ته دا ووائې چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی. هر څوک چې اورېدل
غواړی هغوئ دې واوری او چې څوک اورېدل نهٔ غواړی نو نهٔ دې اوری، ځکه چې دا يو سرکشه قوم دے.“

د حزقی‌ایل د يروشلم د محاصرې نقشه جوړول

۴ ۱ ”نو اوس، اے بنی آدمه، يوه کچه ښخته راواخله، او په خپل مخکښې يې کېږده او پرې د يروشلم د ښار نقشه جوړ کړه.
۲ نو بيا د ښار محاصره کېدل په کښې جوړ کړه، گېرچاپېره ترې نه ديوال جوړ کړه چې يو کس ترې نه نهٔ شی تښتېدلے. د
دشمن د فوجيانو کيمپ جوړ کړه او ديوال ته د خاورو ډيرى او د قلعې د ماتولو مشينونه تيار کړه. ۳ بيا د اوسپنې يو ځادر
راواخله، دا ستا او د ښار په مينځ کښې د اوسپنې ديوال په شان ولگوه او خپل مخ د ښار طرف ته راوگرځوه. دا به د محاصرې
لاندې وی، او تهٔ به دا ښار محاصره کوې. دا به د بنی اِسرائیلو دپاره يوه نښه وی. ۴ نو بيا په گس اړخ څمله او د بنی
اِسرائیلو گناهونه په خپل ځان باندې انبار کړه. نو څومره ورځې چې هغوئ گناه کړې وی د هم هغه ورځو په اندازه په يو اړخ
باندې څمله. ۵ نو ما بيا تهٔ د هم هغه ورځو په اندازه د سزا تېرولو دپاره مقرر کړې څومره کالونه چې هغوئ گناه کړې دهٔ. نو
تهٔ به لس کم څلور سوه ورځو پورې د بنی اِسرائیلو د گناهونو سزا زغمې. ۶ د دې سزا تېرولو نه وروستو بيا دوباره په ښی
اړخ د يهوداه د گناهونو د سزا تېرولو دپاره څمله. نو ما تهٔ د څلوېښتو ورځو دپاره مقرر کړې، د يو کال دپاره مې يوه ورځ مقرر
کړه. ۷ نو بيا خپل مخ د يروشلم د محاصرې طرف ته راوگرځوه او په برېنډو لاسونو د هغې خلاف پېشگوئې وکړه. ۸ زهٔ به
تا په پړو وتړم نو تهٔ به د يو اړخ نه بل اړخ ته نهٔ شې اوړېدلے ترڅو چې تا خپلې د محاصرې ورځې پوره کړې نهٔ وی. ۹ غنم
او اوربشې، لوبيا او دال، غوښت او جمدر واخله. او هغه په چاټې کښې واچوه او ځان دپاره ترې نه روټۍ جوړوه. دا چې تهٔ د

لس کم څلورو سوو ورځو دپاره په يو اړخ پروت يې نو په دې دوران کښې د خوراک دپاره استعمالوه. (۱۰)-(۱۱) تا ته په ورځ
کښې صرف د يو پاؤ روټۍ خوړلو او د دوو ګلاسو اوبو څښلو اجازت شته. دا خيزونه په احتياط په ناپ او په مقرر وخت سره
خوړلے او څښلے شي. (۱۲) تۀ دا روټۍ لکه د اوربشو د روټۍ په شان پخوه. کله چې دا روټۍ پخوې نو د خلقو په مخامخ يې د
انسان په اوچو غُلو پخه کړه.“ (۱۳) مالِک خُدائ وفرمائيل چې، ”نو په دې طريقې سره به اِسرائيليان ناپاکه روټۍ د هغه قومونو
په مينځ کښې وخورى چرته چې زۀ دوئ شړم.“ (۱۴) خو ما ورته وفرمائيل، ”داسې دې نۀ وى، مالِک قادر مطلق خُدايه، ما کله
هم خپل ځان نۀ دے ناپاکه کړے. زما د ځوانۍ نه تر اوسه پورې ما هيڅ داسې څيز نۀ دے خوړلے چې هغه مردار شوے وى
او يا ځناورو ځيرلے وى. هيڅ قسمه حرامه غوښه زما د خولې دننه شوې نۀ ده.“ (۱۵) ”ډېر ښۀ،“ هغۀ وفرمائيل، ”ښه نو د
انسان د غُلو په ځائ خپله روټۍ د غواګانو په سپياکو پخه کړه.“ (۱۶) نو بيا هغۀ ما ته وفرمائيل، ”اے بنى آدمه، زۀ به په يروشلم
روټۍ بنده کړم. هغوئ چې کومه روټۍ خورى نو په ناپ تول او پرېشانۍ سره به يې خورى او کومې اوبۀ چې څښى نو د شمېر
په څاڅکو به يې څښى. (۱۷) ځکه چې خوراک او اوبۀ به په کمېدو وى او هغوئ به د يو بل د شکل نه يرېږى، او د خپلې ګناه د
سزا د لاندې به د لوږې نه مانده شى.“

د يروشلم خلاف تُوره

۵ (۱) ”اے بنى آدمه، يوه تيره تُوره راواخله او هغه لکه د نائى د چړې په شان د خپل سر او ږيرې د وېښتو خرئيلو دپاره
استعمال کړه. او بيا هغه وېښتۀ د يوې تلې په ذريعه په درېو برخو تقسيم کړه. (۲) نو کله چې ستا د محاصرې ورځې په
ختمېدو شى، د وېښتو درېمه حِصه په ښار کښې دننه وسوزوه. او بله حِصه يې د ښار نه ګېرچاپېره په تُوره ووهه او ذره ذره يې
کړه. او بله حِصه په هوا کښې وشينده، ځکه چې زۀ به تُوره دوئ پسې راوکاږم. (۳) خو د وېښتو يو څو تارونه دې د څادر په
پلو کښې ونغاړه او ځان سره يې وساته. (۴) بيا د دې نه يو څو وېښتۀ راواخله او په اور کښې يې واچوه او وې سوزوه. د هغې
نه به اور ټولو بنى اِسرائيلو ته خور شى. (۵) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې دا يو مثال دے چې په آئنده کښې به د
يروشلم سره څۀ کيږى. يروشلم ما د ټولو قومونو په مينځ کښې پيدا کړے دے او ټول مُلکونه ترې نه ګېرچاپېره پراتۀ دى. (۶)
خو په خپل شرارت کښې هغۀ زما د قانون او حکمونو نه سرکشى وکړه د هغه مُلکونو نه هم زيات کوم چې د هغۀ نه ګېرچاپېره
پراتۀ دى. هغۀ زما قانون رد کړو او زما د حکمونو تابعدارى يې ونۀ کړه. (۷) نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائى چې، تۀ د نورو قومونو په نسبت زيات سرکشه يې او تا زما په تعليماتو او شريعت عمل ونۀ کړو. خو تا د نورو قومونو د
رِواج او اصُولو په مطابق ژوند تېر کړو. (۸) نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې زۀ په خپله ستا خلاف
شوے يم، اے يروشلمه، زۀ به تا له د نورو قومونو په وړاندې سزا درکړم. (۹) ځکه زۀ به ستا د هغه ټولو حرام کارو معبودانو
په وجه تا سره هغه سلوک وکړم چې ما د دې نه وړاندې کله هم بل چا سره نۀ وى کړے او نۀ به يې بيا چا سره وکړم. (۱۰) نو
په دې وجه به په تا کښې مور پلار خپل بچې وخورى او بچې به خپل مور پلار وخورى. زۀ به تاسو له سزا درکړم او څوک چې
ژوندى پاتې شى هغوئ به تس نس کړم. (۱۱) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، زما دې په خپل ذات قسم وى، ځکه
چې تاسو د خپلو حرامو کارونو او کرکڅن تصويرونو په عبادت کولو سره زما مقدس کور پليت کړو، زۀ به په خپله نۀ په تاسو
رحم وکړم، او نۀ به زۀ تاسو ته د رحم په سترګه وګورم او نۀ به تاسو بچ کړم. (۱۲) ستا د خلقو يوه حِصه به په وبا او قحط په تا
کښې دننه مړۀ شى، او دويمه حِصه خلق به دې د ښار د دېوالونو نه بهر په تُوره باندې قتل کړے شى، او درېمه حِصه به زۀ په
هوا کښې خوارۀ کړم او په خپله تُوره به يې راګېر کړم. (۱۳) نو زما غصه به بيا سړه شى او زما غضب به په آرام شى کله چې
زۀ خپل غضب په دوئ نازل کړم، نو هغوئ به په دې پوهه شى چې ما مالِک خُدائ د خپل غېرت د وجې داسې وکړل. (۱۴) نو د
دې نه علاوه به زۀ تا په کنډراتو بدل کړم او کله چې د نورو قومونو خلق ستا په خوا کښې تېرېږى نو هغوئ به توبې وباسى. (۱۵)
تۀ به نورو خلقو او قومونو ته د مسخرو او پيغورونو، لعنت او يرې يو مثال يې کله چې زۀ خپله سزا او غضب او قهر او سخته
رټنه په تا نازله کړم. دا ما مالِک خُدائ فرمائيلى دى. (۱۶) هرکله چې زۀ په تاسو د قحط د مرګونى او تباه کوونکى غشى ګزار
وکړم، زۀ به په تا داسې ګزار وکړم چې تا به تباه کړم. زۀ به په تا بيا بيا قحط راولم او ستا د خوراک ذريعه به بنده کړم. (۱۷) زۀ

به ستا خلاف قحط او ځنګلي ځناور درولېږم، هغوئ به تاسو بېاولاده پرېږدی. وينه تويول او وباګانې به تاسو ته راورسيږی، او
زۀ به جنګ ستاسو خلاف راولېږم. مالِک خُدائ په خپله داسې وفرمائيل.“

په بنی اِسرائيلو کښې د بُت پرستئ خلاف عدالت

۶ (۱) د مالِک خُدائ کلام بيا په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، خپل مخ دې د بنی اِسرائيلو د غرونو طرف ته واړوه او د
هغوئ خلاف پېشګوئې وکړه. (۳) او داسې ووايه، اے د بنی اِسرائيل غرونو، د مالِک قادر مطلق خُدائ کلام واورئ. مالِک قادر
مطلق خُدائ تاسو غرونو او غونډيو، ګړنګونو او درو ته داسې فرمائی، زۀ به اوس ستاسو خلاف تُوره استعمالوم، او زۀ به
ستاسو هغه علاقائی عبادتخانې تباه کړم چرته چې تاسو د بُتانو عبادت کوئ. (۴) ستاسو قربانګاه به راوغورزولے شی او
ستاسو د خوشبوئ قربانګاه به ټوټه ټوټه کړے شی. او زۀ به ستاسو خلق ستاسو د معبودانو په وړاندې حلال کړم. (۵) زۀ به
د بنی اِسرائيلو لاشونه د هغوئ د معبودانو په وړاندې وغورزوم. او زۀ به ستاسو هډوکی ستاسو د قربانګاه سره خوارۀ وارۀ
کړم. (۶) نو چرته چې تاسو اوسيږئ نو هغه ځائ او ښارونه به کنډر شی او هغه علاقائی عبادتخانې به تباه شی، ستاسو
قربانګاه به خرابې او تباه شی، ستاسو معبودان به ټوټه ټوټه او تباه کړے شی، او ستاسو د خوشبوئ قربانګاه به
راوغورزولے شی، او څۀ چې تاسو جوړ کړی دی هغه به جارُو کړے شی. (۷) ستا خلق به په تا کښې ووژلے شی، نو تۀ به په
دې پوهه شې چې زۀ مالِک خُدائ يم. (۸) خو زۀ به ځينې خلق بچ کړم، او په تاسو کښې به څۀ خلق د تُورې د مرګ نه وتښتی
او په نورو قومونو او مُلکونو کښې به خوارۀ شی. (۹) نو کله چې هغوئ په نورو مُلکونو او قومونو کښې په جلاوطنئ کښې
اوسيږی، نو هغوئ به هلته ما رایاد کړی، او په دې به پوهه شی چې هغوئ زۀ په خپلو زناکارو زړونو سره خومره دردولے يم،
کوم چې زما نه اوړيدلی دی، او په خپلو سترګو سره به يې د هغه معبودانو سره زنا کوله. د هغه حرام کارونو او د معبودانو د
عبادت په وجه کوم چې دوئ کړی دی هغوئ به د خپل ځان نه نفرت وکړی. (۱۰) نو دوئ به په دې پوهه شی چې زۀ مالِک
خُدائ يم او زما خبردارے هسې تشې خبرې نه خو په رښتيا سره مې په دوئ عذاب راوستو.“ (۱۱) مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائی چې، ”د غم نه خپل لاسونه وپړقوئ او خپلې پښې په زمکه ودربوئ او د افسوس چغې ووهئ، د بنی اِسرائيلو د هغه
ټولو حرامو کارونو په وجه، نو هغوئ به په جنګ او قحط او وبا سره مړۀ کړے شی. (۱۲) هغه څوک چې لرې دی نو هغوئ به
په وبا سره مړۀ شی، او هغه څوک چې نزدې دی هغوئ به په جنګ کښې قتل کړے شی، او هغوئ څوک چې بچ پاتې شی نو په
قحط سره به مړۀ شی. زۀ به خپل ټول قهر و غضب په هغوئ نازل کړم. (۱۳) نو هغوئ به په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ
يم. کله چې د هغوئ خلق د دوئ د معبودانو او د دوئ د قربانګاه سره مړۀ پراته وی، په هره اوچته غونډئ او اوچت غر دپاسه
او د هرې شنې ونې لاندې او د خبرې د ونې لاندې به د دوئ لاشونه پراتۀ وی په هغه ځايونو کښې چرته چې هغوئ خپلو ټولو
معبودانو ته د خوشبوئ نذرانې پېش کولې. (۱۴) او زۀ به خپل لاس د هغوئ په خلاف وراوږد کړم او د هغوئ مُلک به د بيابان نه
واخله تر دبله پورې خراب او خاموشه کړم چرته چې هغوئ اوسيږی. نو بيا به هغوئ په دې باندې پوهه شی چې زۀ مالِک
خُدائ يم.“

د بنی اِسرائيلو خاتمه

۷ (۱) نو د مالِک خُدائ کلام بيا په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، مالِک قادر مطلق خُدائ بنی اِسرائيلو ته داسې فرمائی،
تباهی دې په سر راغلی ده، ستا په مُلک کښې به هر طرف ته تباهی وی. (۳) نو اوس ستاسو آخری وخت رارسيدلے دے او زۀ
به خپل قهر و غضب په تاسو نازل کړم. زۀ به ستاسو د چال چلن په مطابق ستاسو عدالت وکړم او ستاسو د بدو اعمالو په
مطابق به تاسو له پوره سزا درکړم. (۴) نۀ به تۀ زما نه بچ شې او نۀ به زۀ په تا رحم وکړم بلکې ستا د چال چلن او بدو اعمالو
سزا به تا له درکړم. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ يم. (۵) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د يو
افت دپاسه به بل افت په تاسو راځی. (۶) ستاسو اَنجام، ستاسو اَنجام نزدې دے، آخری وخت مو نزدې دے، وګورئ ستاسو

په وړاندې دے. (۷) تاسو ځوک چې په دې مُلک کښې اوسېږئ ستاسو د ښخېدو ورځ رارسېدلې ده. وخت رارسېدلے دے،
هغه ورځ رانزدې شوې ده، دلته کښې د غرونو دپاسه صرف چغې سورې دی، او هیڅ قسمه د خوشحالی آوازونه نشته. (۸) زهٔ
به زر خپل قهر په تا نازل کړم، زهٔ به تا ته ستا د چال چلن او د بدو اعمالو په مطابق سزا درکړم. (۹) نهٔ به تهٔ زما نه بچ شې او
نهٔ به زهٔ په تا رحم وکړم بلکې ستا د چال چلن او بدو اعمالو سزا به تا له درکړم. نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک
خُدائ یم ځوک چې تاسو وهی. (۱۰) ستاسو اَنجام، ستاسو اَنجام نزدې دے. تباهی مو په سر رارسېدلې ده. ظلم انتها ته
رسېدلے دے، او خلق بېحده مغروره شوی دی. (۱۱) د هغوئ د ظلم په وجه د خلقو شرارت زیات شوے دے، یو کس به ترې
نه هم پاتې نهٔ شی، نهٔ د هغوئ خلق، نهٔ دولت، او نهٔ د هغوئ اهمیت. (۱۲) هغه وخت راغلے دے، هغه ورځ رارسېدلې ده.
اخستونکی دې خوشحالی نهٔ کوی او نهٔ دې خرڅوونکی خفګان کوی، ځکه چې غضب په ټوله ګڼه باندې راتلونکے دے. (۱۳)
سوداګر به هغه زمکه دوباره وانهٔ خلی کومه زمکه چې هغوئ خرڅه کړې ده کهٔ چرې دوئ ژوندی هم وی، ځکه چې د مالِک
خُدائ فېصله د ټولو دپاره ده او نهٔ بدلېدونکې ده. ځکه د خپلو ګناهونو په وجه به یو کس هم خپل ژوند بچ نهٔ کړے شی. (۱۴) کهٔ
څهٔ هم کهٔ هغوئ بیګل وغږوی او هر څهٔ تیار کړی، هیڅوک به جنګ دپاره لاړ نهٔ شی، ځکه چې زما غضب په ګڼو خلقو باندې
دے.“

د بنی اِسرائیلو د ګناه سزا

(۱۵) ”د ښار نه بهر جنګونه او په ښار کښې دننه قحط او وباګانې روانې دی، ځوک چې د ښار د دېوالونو نه بهر دی هغوئ به د
دشمن په تُورو باندې مړهٔ شی. او هغه ځوک چې د ښار دننه دی د قحط او د وباګانو په وجه به مړهٔ شی. (۱۶) ځوک چې ژوندی
پاتې شی هغوئ ټول به غرونو ته پناه اخستلو له لاړ شی، او هر یو به لکه د ګوګوشتکو په شان د خپلې ګناه په وجه زېرګی کوی.
(۱۷) د هغوئ په لاسونو کښې به دم نهٔ وی، او پښې به یې رېږدی. (۱۸) هغوئ به د ټاټ جامې واغوندی او ټول به یرې اخستی
وی. د هغوئ په مخونو به شرم راخور وی او سرونه به یې خرئیلې وی. (۱۹) هغوئ به خپل سپین زر لارو کوڅو ته وغورزوی، او
د هغوئ سرهٔ زر به یو ناپاکه څیز وګڼلے شی. د مالِک خُدائ د غضب په ورځ به د هغوئ سرهٔ زر او سپین زر به هغوئ نهٔ شی
بچ کولے. هغوئ به په دې باندې نهٔ خپله لوږه ختمولے شی او نهٔ به ورباندې خپله ګېډه مړولے شی. ځکه چې د هم دې څیزونو
په وجه هغوئ تیر وتل. (۲۰) هغوئ په خپلو ښکلو زیوراتو باندې فخر کولو چې د هغوئ نه به یې خراب بُتان او مکروه تصویرونه
جوړول. نو په دې وجه به زهٔ دا څیزونه د هغوئ دپاره پلیت او ناپاکه وګرځوم. (۲۱) زهٔ به دا هر څهٔ غېرو ته د غنیمت په شکل
حواله کړم او د زمکې شریرانو باندې به یې لوټ کړم، او هغوئ به یې پلیت کړی. (۲۲) زهٔ به خپل مخ د دوئ نه واړوم او هغوئ
به زما د مقدسو خزانو بېحرمتی وکړی، غلهٔ به دې ته ننوځی او ناپاکه به یې کړی. (۲۳) زنځیرونه تیار کړه، ځکه چې ټول مُلک
د قتل و غارت نه ډک دے او ټول ښار د شر و فساد نه ډک دے. (۲۴) زهٔ به د دُنیا د ټولو نه زیات ظالم قومونه راولم چې د دوئ
نه د دوئ کورونه په زور قبضه کړی، او زهٔ به د دوئ د زوروَرو کسانو فخر ختم کړم، او د هغوئ د مقدس ځایونو بېحرمتی به
وشی. (۲۵) کله چې دهشت راشی، نو هغوئ به د امن او سکون لټون وکړی، خو هیڅ قسم امن به ورته مِلاو نهٔ شی. (۲۶) د یو
افت دپاسه به بل افت راشی، او د افواه دپاسه به بله افواه خورېږی. هغوئ به په دې کوشش کښې وی چې د نبی رویا واوری، د
شریعت تعلیم به د اِمام نه ختم شی، او هم داسې د مشرانو مشورې به هم ختمې شی. (۲۷) بادشاه به ماتم کوی، شهزاده به د
خفګان جامې اغوستې وی، د مُلک د خلقو لاسونه به رېږی. زهٔ به د هغوئ سره د دوئ د چال چلن په مطابق سلوک کوم، او د
هغوئ په خپل معیار او اصُول به د دوئ عدالت وکړم. نو بیا به هغوئ په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم.“

د خُدائ په کور کښې حرامکاری کول

۸ (۱) د جلاوطنۍ په شپږم کال، د شپږمې میاشتې په پینځمه ورځ، کله چې زهٔ په خپل کور کښې د یهوداه د مشرانو سره
ناست وم چې هلته د مالِک قادر مطلق خُدائ لاس په ما باندې راغلو. (۲) ما ولیدل، او یو شکل مې ولیدو چې د انسان په شان
ښکارېدو، د ملا نه لاندې هغه د اور په شان ښکارېدو او بره هغه لکه د یوې ځلېدونکې اوسپنې په شان ښکارېدو. (۳) هغهٔ یو

ځيز راوغزولو چې د لاس په شان ښکارېدو او زۀ يې د سر وېښتو نه راونيولم. روح زۀ د آسمان او زمکې مينځ ته پورته کړم او د
خُدائ پاک په رويا کښې يې زۀ يروشلم ته بوتلم، د دننه دربار شمال خوا دروازې ته، چرته چې هغه بُت ولاړ وو کوم چې د
خُدائ پاک غيرت راپارولو. (۴) او د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک جلال زما په وړاندې هلته راښکاره شو، لکه ځنګه چې ما په
رويا کښې د دې نه وړاندې په ميدان کښې ليدلے وو. (۵) نو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”اے بنى آدمه، د شمال خوا ته
وګوره،“ نو بيا ما وکتل، د شمال خوا ته د قربانګاه د داخلېدو دروازه کښې ما هغه بُت وليدو د چا خلاف چې د خُدائ پاک
غيرت راپارېدلے وو. (۶) او هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”اے بنى آدمه، تۀ هغه څۀ وينې چې دوئ يې کوى هغه حرام کارونه چې
دوئ يې دلته کوى، نو دا حرام کارونه ما د خپل مقدس کور نه لرې کوى خو تۀ به داسې کارونه وګورې چې د دې نه به زيات
خراب وى.“ (۷) هغۀ زۀ د دربار دروازې ته راوستلم. ما وکتل، ما په دېوال کښې يو سورے وليدو. (۸) هغۀ ما ته وفرمائيل
چې، ”اے بنى آدمه، نو اوس په دېوال کښې دا سورے غټ کړه.“ نو ما بيا په دېوال کښې سورے وکړو او هلته مې يوه پټه
دروازه وليدله. (۹) او هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”دننه لاړ شه او هغه شرارت او حرام کارونه وګوره کوم چې هغوئ دلته کوى.“
(۱۰) نو بيا زۀ دننه لاړم او ومې ليدل چې، په دېوالونو باندې د هر قسمه مارانو او چينجو او پليتو ځناورو تصويرونه جوړ شوى
وُو. او ما د بنى اِسرائيلو ټول بُتان وليدل چې هغوئ يې عبادت کولو. (۱۱) د بنى اِسرائيل د قوم اويا مشران هلته ولاړ وُو، او د
هغوئ په مينځ کښې يازنياه د سافن زوئ هم ولاړ وو. او د هر يو مشر په لاس کښې د خوشبو سوزولو مجمر وو او ترې نه د
خوشبو د لوګو لوخړې ختلې. (۱۲) نو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”اے بنى آدمه، تا هغه څۀ وليدل کوم چې د اِسرائيلو
مشرانو په تيارۀ کوټه کښې هر يو د خپل معبود د زيارت دپاره کول؟ هغوئ دا وائى چې، مالِک خُدائ مونږ نۀ وينى، مالِک
خُدائ دا مُلک پرېښے دے.“ (۱۳) هغۀ بيا وفرمائيل چې، ”تۀ به هغوئ د دې نه هم په ډېرو خرابو حرامو کارونو کولو باندې
وګورې.“ (۱۴) نو بيا زۀ هغۀ د مالِک خُدائ کور ته د ننوتلو د شمال خوا دروازې ته راوستلم، ما هلته ښځې وليدلې چې ناستې
وې او د تموز معبود ژړا او ماتم يې کولو. (۱۵) هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”اے بنى آدمه، تۀ دا وينې؟ نو تۀ به نور داسې حرام
کارونه وګورې کوم چې به د دې نه هم ډېر پليت او خراب وى.“ (۱۶) هغۀ بيا زۀ د مالِک خُدائ د کور دننه دربار ته راوستلم، او
هلته د مالِک خُدائ د کور د داخلېدلو په لار او د برنډې او د قربانګاه په مينځ کښې پينځويشت کسان وُو. چې شا يې د مالِک
خُدائ کور ته وه او د هغوئ مخ د نمرخاتۀ خوا ته وو، هغوئ د مشرق خوا ته نمر ته سجده کوله. (۱۷) هغۀ ما ته وفرمائيل چې،
”اے بنى آدمه تا دا وليدل؟ ولې دا د يهوداه خلقو ته مناسبه ده چې هغوئ دې داسې پليت او حرام کارونه دلته وکړى؟ دا
ضرورى ده چې دوئ دُنيا هم د شرارت نه ډکه کړى او په مسلسله توګه زما قهر و غضب راوپاروى؟ هغوئ ته وګوره چې خپله
پوزه چونډى او ما ته سپک نظر کوى. (۱۸) نو په دې وجه زۀ به په هغوئ باندې خپل غضب نازل کړم، نۀ به هغوئ زما نه بچ شى
او نۀ به زۀ په هغوئ رحم وکړم. کۀ څۀ هم چې هغوئ زما په غوږ کښې چغې ووهى زۀ به هغوئ ته غوږ نۀ نيسم.“

د بُت پرستانو قتلول

۹ (۱) نو بيا مالِک خُدائ په اوچت آواز سره وفرمائيل، ”هغه کسان راولئ کوم چې د ښار د سزا ورکولو دپاره مقرر شوى
دى نو هغوئ ته ووايه چې هر يو د خپلو تباه کوونکو وسلو په لاس راشى.“ (۲) نو بيا شپږ کسان د شمال بره طرف دروازې نه
راښکاره شُو، د هر يو په لاس کښې وژونکې وسله وه. د هغوئ سره يو کس وو چې د کتان جامې يې وې، چا سره چې د خط و
کتابت سامان په څنګ کښې وو. هغوئ ټول د مالِک خُدائ د کور دربار ته لاړل او د زيړو د قربانګاه په خوا کښې ودرېدل.
(۳) بيا د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک جلال د وزرو والا مخلوق دپاسه راوچت شو، په کوم ځائ کښې چې هغه وو، نو بيا د
خُدائ د کور درشل ته لاړو. نو بيا مالِک خُدائ هغه کس ته آواز وکړو چې د کتان جامې يې اچولې وې د چا سره چې د خط و
کتابت سامان وو. (۴) او هغۀ ته يې وفرمائيل چې، ”د يروشلم په ټول ښار کښې وګرځه او د هر هغه چا په تندى باندې نښه
ولګوه څوک چې وير او ماتم کوى په هغه ټولو حرامو کارونو باندې چې په دې کښې وشى.“ (۵) نو چې ما غوږ ونيولو، هغۀ
هغه نورو ته وفرمائيل، ”په ښار کښې هغۀ پسې ځئ او خلق مړۀ کړئ، په چا زړۀ مۀ سوزوئ او مۀ په چا رحم کوئ. (۶)
بوډاګان، ځوانان، پېغلې، ښځې، او ماشومان، حلال کړئ، خو هغوئ ته لاس مۀ وروړئ د چا په تندى باندې چې نښه لګېدلې
وى. زما د مقدس ځائ نه شروع وکړئ.“ نو بيا هغوئ دا کار د هغه مشرانو نه شروع کړو چې د خُدائ د کور په مخکښې ولاړ

وُو. (٧) نو بيا هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل، ”زما کور پليت او زما دربار د مړو د لاشونو نه ډک کړئ. ځئ لاړ شئ.“ نو هغوئ بهر
لاړل او په ټول ښار کښې يې په مرګ شروع وکړه. (٨) نو کله چې هغوئ خلق وژل او زهٔ يواځې پاتې شوم، نو زهٔ پړمخې پرېوتم
او چغې مې کړې، ”اے مالِک قادر مطلق خُدايه، په يروشلم باندې د خپل غضب په نازلېدو سره ولې تهٔ د بنی اِسرائيلو دا بچ
پاتې شوی خلق به هم تباه کوې؟“ (٩) نو بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”د اِسرائيل او د يهوداه د خلقو ګناهونه ډېر بےحده غټ
دی، مُلک د قتل و غارت نه ډک دے او ښار د بےاِنصافئ نه ډک دے. هغوئ وائی، مالِک خُدائ دا مُلک پرېښے دے، مالِک
خُدائ دا نهٔ وينی. (١٠) نو زهٔ به هغوئ ته د رحم په سترګه نهٔ ګورم او نهٔ به هغوئ بچ کړم، خو زهٔ به هم د دوئ په سرونو هغه څهٔ
راولم څهٔ چې هغوئ کړی دی.“ (١١) بيا هغه سړی چې د کتان جامې يې اچولې وې او د خط و کتابت سامان ورسره وو هغهٔ دا
خبر راوړو، او وې وئيل، ”ما هغه څهٔ وکړل څنګه چې تا حکم کړے وو.“

د مالِک خُدائ جلال د يروشلم نه تلل

١٠ (١) کله چې ما بره وکتل، د وزرو والا د مخلوق د سر دپاسه په آسمان کښې ما نيلم کاڼے وليدو چې لکه د تخت په شان
ښکارېدو. (٢) مالِک خُدائ هغه سړی ته چا چې د کتان جامې اچولې وې وفرمائيل، ”د وزرو والا مخلوق د پايو د لاندې په
مينځ کښې تېر شه. خپل لاسونه د سکروټو نه ډک کړه او په ښار يې وشينده.“ او چې ما وليدل هغه هم هغه شان دننه لاړو. (٣)
اوس د وزرو والا مخلوق د خُدائ د کور د جنوبی دروازې سره ولاړ وو کله چې هغه سړے دننه لاړو، نو وريځې دننه دربار ډک
کړو. (٤) نو بيا د مالِک خُدائ جلال د وزرو والا مخلوق دپاسه راوچت شو او د خُدائ د کور درشل ته لاړو. وريځو د خُدائ
کور ډک کړو، او د هغهٔ دربار د مالِک خُدائ د جلال د شغلو نه ډک وو. (٥) د وزرو والا مخلوق د وزرو آواز د لرې پورې
اورېدلے شو تر بهرنی درباره پورې، هغه داسې ښکارېدو لکه د قادر خُدائ د آواز په شان کله چې هغه خبرې کوی. (٦) کله
چې مالِک خُدائ هغه سړی له حُکم وکړو چا چې د کتان جامې اغوستې وې، ”د وزرو والا مخلوق د لاندې لاړ شه او د پايو د
مينځ نه اور راواخله،“ هغه سړے لاندې ورغلو او د يوې پايې په خوا کښې ودرېدو. (٧) نو بيا د وزرو والا په مخلوق کښې يو
خپل لاس هغه اور ته وراوږد کړو کوم چې د هغوئ په مينځ کښې بلېدلو. هغهٔ د هغه اور نه لږ راوچت کړو او د هغه سړی په
لاس کښې يې واچولو چې د کتان جامې يې اغوستې وې، نو بيا هغه سړی اور واخستو او بهر لاړو. (٨) نو ما بيا وکتل چې هر
يو د څلورو وزرو والا مخلوق د وزرونو لاندې يو څيز ليدل کېدو چې د انسان د لاس په شان ښکارېدو. (٩) ما وکتل چې، د هر
يو څلور وزرو والا مخلوق سره په خوا کښې يوه پايه وه، او هغه پايې لکه د ايکوامرين کاڼو په شان ځلېدلې. (١٠) څلور واړه پايې
يو شان ښکارېدې او يو رنګ جوړې شوې وې، او په هره يوه پايه کښې يوه بله پايه چورلېدله. (١١) د وزرو والا مخلوق په څلورو
واړو طرفونو حرکت کولے شو، چې هر اړخ ته به يې مخ وو نو بغېر د تاوېدو نه به تلے شول. هغوئ به بغېر د تاوېدو را تاوېدو
نه هغه اړخ ته تلل کوم خوا به يې چې مخ وُو. (١٢) د هغوئ ټول بدن، د هغوئ د شاګانو په شمول، د هغوئ لاسونه او د هغوئ
وزرونه په مکمل توګه د سترګو نه ډک وُو، لکه څنګه چې د هغوئ څلور پايې وې. (١٣) ما واورېدل چې پايو ته يې د
”چورلېدونکو پايو“ نامه ورکړه. (١٤) د هر يو وزرو والا مخلوق څلور مخونه وُو، اول مخ لکه د غوائی په شان وو، او دوېم مخ يې
د انسان په شان وو، درېم مخ يې لکه د ازمری په شان وو، او څلورم مخ لکه د باز په شان وو. (١٥) نو بيا دا وزرو والا مخلوق
مخ په بره اوچت شو. دا هغه ژوندے مخلوق وو کوم چې ما د کبار د سيند په غاړه ليدلے وو. (١٦) کله چې به دې مخلوق
حرکت کولو نو د هغوئ په خوا کښې پايو به هم ورسره حرکت کولو او کله چې به دې مخلوق خپلې وزرې خورې کړې چې د
زمکې نه والوځی، نو پايو د هغوئ خوا نهٔ پرېښودله. (١٧) هرکله چې به د وزرو والا مخلوق په آرام ودرېدل، نو پايې به هم ورسره
ودرېدې، او کله چې به د وزرو والا مخلوق والوتلو نو پايې به هم ورسره والوتلې، ځکه چې د وزرو والا مخلوق روح په هغې کښې
وو. (١٨) نو بيا د مالِک خُدائ جلال د خُدائ د کور درشل نه لاړو او د وزرو والا مخلوق دپاسه ودرېدو. (١٩) نو کله چې ما
وکتل نو هغه مخلوق خپل وزرونه خوارهٔ کړل او د زمکې نه اوچت شول، نو کله چې دوئ لاړل، هغه پايې د هغوئ سره لاړې.
هغوئ د خُدائ د کور په درشل کښې نمرخاتهٔ طرف ته ودرېدل، او د بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ جلال د هغوئ د سر دپاسه وو.
(٢٠) دا هغه ژوندے مخلوق وو کوم چې ما د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک د تخت د لاندې د کبار د سيند په غاړه ليدلے وو، نو زهٔ
په دې پوهه شوم چې دا هم هغه شان ژوندے مخلوق دے. (٢١) د هر يو څلور مخونه او څلور وزرونه وُو، او داسې يو څيز يې د

وزرو لاندې وو چې په ليدلو کښې لکه د انسان د لاسونو په شان ښکارېدو. (٢٢) د هغوئ مخونه بلکل هم هغه شان ښکارېدل کوم
چې ما د کبار د سيند په غاړه ليدلی وُو. هر يو په تلو کښې نېغ تلو.

د بنی اِسرائيلو د مشرانو سزا

١١ (١) نو بيا زۀ د خُدائ روح اوچت کړم او د مالِک خُدائ د کور دروازې ته يې راوستلم کومه چې مشرق طرف ته وه.
هلته د دروازې په درشل کښې پينځويشت سړی وُو، او ما په هغوئ کښې يازنياه د عزور زوئ او فلطياه د بناياه زوئ، د خلقو
مشران وليدل. (٢) هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”اے بنی آدمه، دا هغه کسان دی څوک چې بدې منصوبې جوړوی او خلقو ته په
ښار کښې د شرارت مشورې ورکوی. (٣) هغوئ وائی چې، آيا دا ښۀ وخت نۀ دے چې کورونه جوړ کړُو؟ دا ښار لکه د
اوسپنې د دېګ په شان دے او مونږ په کښې لکه د غوښې په شان محفوظ يُو. (٤) نو په دې وجه اے بنی آدمه، د هغوئ خلاف
په اوچت آواز سره پېشګوئي وکړه.“ (٥) نو بيا د مالِک خُدائ روح په ما نازل شو او هغۀ ما ته وفرمائيل چې داسې ووايه،
”مالِک خُدائ فرمائی، اے د بنی اِسرائيلو قومه، ستاسو په سوچونو کښې چې څۀ دی زۀ په هغې پوهېږم. (٦) تاسو په دې ښار
کښې ډېر خلق وژلی دی او د دې لارې کوڅې مو په مړو ډکې کړې دی. (٧) نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې، تاسو چې د مړو کوم لاشونه په دې ښار کښې وغورزول هغوئ هم هغه غوښه ده چې په دې دېګ کښې محفوظه ده،
خو زۀ به تاسو د دې نه وباسم. (٨) تاسو د تُورې نه يرېږئ، او هم دا تُوره به زۀ په تاسو باندې ستاسو خلاف نازله کړم، دا د
مالِک قادر مطلق خُدائ فرمان دے. (٩) زۀ به تاسو د ښار نه وشړم او پردو خلقو ته به مو حواله کړم او تاسو له به سزا
درکړم. (١٠) تاسو به په تُوره باندې ووژلے شئ، او زۀ به د اِسرائيل په مُلک کښې دننه په تاسو خپله فېصله واوروم. نو بيا به
تاسو پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ يم. (١١) دا ښار به ستاسو دپاره يو د اوسپنې دېګ نۀ وی، او نۀ به تاسو په دې کښې د
غوښې په شان يئ، زۀ به د اِسرائيل په مُلک کښې دننه تاسو له سزا درکړم. (١٢) نو تاسو به په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ
يم، نۀ تاسو زما د شريعت پيروی وکړه او نۀ مو زما په اصُولو او شريعت عمل وکړو خو د دې په ځائ د خوا او شا مُلکونو
رِواجونو پسې لاړئ.“ (١٣) نو کله چې ما پېشګوئي کوله نو فلطياه د بناياه زوئ ناګهانه مړ شو. نو بيا زۀ پړمخې پرېوتلم او په
زوره مې چغې کړې، ”اے مالِک قادر مطلق خُدايه، ولې تاسو په اِسرائيل کښې په پوره توګه ژوندی پاتې شوی خلق تباه کوئ؟“

د جلاوطنو بنی اِسرائيلو سره د مالِک خُدائ وعده

(١٤) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (١٥) ”اے بنی آدمه، کوم خلق چې تر اوسه په يروشلم کښې پاتې شوی دی ستا او ستا
د خپلوانو او د اِسرائيل قوم په حقله چې په جلاوطنئ کښې دی وريسې خبرې کوی. هغوئ دا وائی چې څوک چې جلاوطن
شوی دی نو هغوئ د مالِک خُدائ نه لرې شوی دی، ځکه اوس هغۀ د هغوئ زمکه مونږ له په ميراث کښې راکړې ده. (١٦) نو په
دې وجه ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، کۀ څۀ هم چې ما هغوئ نورو لرې قومونو ته ولېږل او په نورو
مُلکونو کښې مې تس نس کړل، خو اوس د لږ وخت دپاره زۀ د هغوئ دپاره په هغه مُلکونو کښې مقدس پناه ګاه يم کومو ته چې
تللی دی. (١٧) نو بيا داسې ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زۀ به تاسو د ټولو مُلکونو نه راغونډ کړم او د هغه
مُلکونو نه به تاسو واپس راولم کومو ته چې ما خوارۀ کړی وئ او زۀ به بيا تاسو له د اِسرائيل مُلک درکړم. (١٨) کله چې دوئ
دې ته واپس راشی نو د دې نه به هغه ټول بُتان او حرام تصويرونه لرې کړی. (١٩) زۀ به هغوئ ته يو زړۀ ورکړم او نوے روح به
په کښې واچوم، زۀ به د هغوئ نه د کاڼی په شان سخت زړونه اخوا کړم او نرم زړونه به ورکړم. (٢٠) نو بيا به هغوئ زما د
اصُولو پيروی کوی او په احتياط سره به زما په شريعت عمل کوی. نو بيا به هغوئ زما خلق وی او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک
يم. (٢١) خو د هغه چا چې زړونه پليتو تصويرونو او حرام کاره معبودانو ته وقف شوی وی، زۀ به د هغوئ په سر هغه څۀ راولم
کوم چې دوئ کړی دی. دا د مالِک قادر مطلق خُدائ فرمان دے.“

د مالِک خُدائ د جلال د يروشلم نه تلل

۲۲ نو بيا د وزرو والا مخلوق، چې په خوا کښې يې پايې وې خپل وزرونه خوارهٔ کړل، او د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک جلال د
هغوئ دپاسه وو. ۲۳ نو د مالِک خُدائ جلال د ښار نه روان شو او د دې نمرخاتهٔ طرف ته په غر ودرېدو. ۲۴ نو بيا د خُدائ
پاک روح زهٔ په رويا کښې اوچت کړم او واپس يې په بابل کښې جلاوطنو ته بوتلم. بيا کومه رويا چې ما ليدلې وه ما نه بره لاړه،
۲۵ او ما هغه جلاوطنو خلقو ته هر هغه څهٔ ووئيل چې مالِک خُدائ ما ته ښودلی وُو.

د جلاوطنۍ نښې

۱۲ ۱ بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، تهٔ د سرکشه قوم په مينځ کښې اوسېږې. هغوئ د کتلو
دپاره سترګې لرى خو نهٔ وينى او د اورېدو دپاره غوږونه لرى خو اورى نه، ځکه چې هغوئ سرکشه خلق دى. ۳ نو په دې
وجه اے بنی آدمه، خپل سامان داسې راغونډ کړه لکه چې تهٔ په جلاوطنۍ روان يې. د ورځې په رڼا کښې د هغوئ په وړاندې
روان شه او بل ځائ ته لاړ شه. شايد چې هغوئ په دې پوهه شى چې هغوئ به هم يوه ورځ جلاوطن شى، اګر چې هغوئ
سرکشه قوم دے. ۴ د ورځې په رڼا کښې د هغوئ په وړاندې خپل مال حال داسې راوباسه لکه چې د جلاوطنۍ دپاره دې
راغونډ کړے وى. بيا په ماښام کښې د هغوئ په وړاندې داسې روان شه لکه چې څوک جلاوطن کړے شوے وى. ۵ د هغوئ
په وړاندې دېوال سورے کړه او خپل مال حال په هغه سورى کښې بهر کړه. ۶ د هغوئ په وړاندې خپل مال حال اوږو ته
اوچت کړه او هغه په تيارهٔ کښې بهر يوسه. خپل مخ داسې پټ کړه چې وطن درته نهٔ ښکارى، ما ځکه په تا دا هر څهٔ وکړل چې
تا د بنی اِسرائيلو قوم دپاره يو خبردارے کړم.“ ۷ نو څنګه چې ما ته حکم شوے وو هم هغه شان ما وکړل. په ورځ کښې ما
خپل سامان تړلے لکه د جلاوطنۍ دپاره راوويستلو. نو په ماښام کښې ما په خپلو لاسونو په دېوال کښې سورے وکړو. ما خپل
سامان په توره تيارهٔ کښې بهر کړو، په خپلو اوږو مې د هغوئ د سترګو د وړاندې اوچت کړو. ۸ نو په سحر کښې د مالِک
خُدائ کلام په ما نازل شو، ۹ ”اے بنی آدمه، ولې د بنی اِسرائيلو دې سرکشه قوم ستا نه تپوس ونهٔ کړو چې، تهٔ څهٔ کوې؟
۱۰ نو هغوئ ته ووايه چې، زهٔ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمايم چې دا پېغام د يروشلم د شهزاده او د هغه ټولو خلقو دپاره
دے څوک چې په کښې اوسيږى. ۱۱ هغوئ ته ووايه چې، زهٔ ستاسو دپاره نمونه يم. څنګه عمل چې ما وکړو نو هم هغه شان به
د يروشلم د خلقو سره وشى، هغوئ به جلاوطن او قېديان کړے شى. ۱۲ د هغوئ په مينځ کښې شهزاده به هم په تيارهٔ کښې
خپل سامان په خپله اوږه اوچت کړى او لاړ به شى، او هغه به دېوال سورے کړى چې په هغې ووځى. هغه به خپل مخ پټ کړى
چې هغه وطن ورته نهٔ ښکارى د کوم نه چې هغه روان دے. ۱۳ نو زهٔ به خپل جال هغهٔ ته خور کړم، او هغه به زما په جال
کښې راګېر شى، زهٔ به هغه بابل ته د کلدانيانو مُلک ته راولم، خو هغه به يې ونهٔ وينى، او هلته به هغه مړ شى. ۱۴ زهٔ به د هغهٔ نه
ګېرچاپېره د هغهٔ ټول نوکران او فوجيان خوارهٔ وارهٔ کړم او هغوئ پسې به تُوره راوکاږم. ۱۵ نو هغوئ به په دې پوهه شى چې
زهٔ مالِک خُدائ يم، کله چې زهٔ دوئ په نورو قومونو او مُلکونو کښې خوارهٔ وارهٔ کړم. ۱۶ خو زهٔ به د هغوئ نه څهٔ کسان د
تُورې، قحط او د وبا د مرګ نه بچ کړم، نو چې کومو قومونو ته دوئ ځى نو دوئ به د خپلو ټولو بدو اعمالو اقرار وکړى. نو بيا
به هغوئ په دې پوهه شى چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“

يو بله نښه، د حزقی‌ايل نبی يرېدل

۱۷ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۸ ”اے بنی آدمه، کله چې خوراک کوې نو رېږده، او کله چې اوبهٔ څښې نو د يرې نه
لړزېږه. ۱۹ خلقو ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى د هغه خلقو په حقله څوک چې په يروشلم کښې او د اِسرائيل
په مُلک کښې اوسيږى، هغوئ به خپل خوراک په رېږدېدو سره کوى او اوبهٔ به په مايوسۍ سره څښى، ځکه چې د دوئ د زمکې
نه به هر څهٔ چې په کښې دى لوټ شى د هغوئ ټولو د قتل و غارت زياتى په وجه څوک چې په کښې اوسيږى. ۲۰ د خلقو آباد
ښارونه به برباد او زمکې به ويجاړې شى. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“

د مالِک خُدائ خبره به زر پوره شي

٢١ د مالِک خُدائ کلام په ما بيا نازل شو، ٢٢ ”اے بنی آدمه، دا کوم متل دے چې تاسو يې د بنی اِسرائيلو په زمکه باندې
کوئ يعنې، ورځې رواني دی او هره يوه پېشگوئي نۀ پوره کيږی؟ ٢٣ هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی
چې، زۀ دا متل ختموم، او دوئ به هيڅکله بيا په اِسرائيل کښې دا ونۀ وائی. هغوئ ته ووايه، هغه ورځې رانزدې دی چې هره يوه
پېشگوئي به پوره شی. ٢٤ ځکه چې په اِسرائيل کښې به نور نۀ د دروغو روياګانې او نۀ به د چاپلوسۍ پال ليدلے شی. ٢٥ ځکه
چې زۀ مالِک خُدائ يم او زۀ چې څۀ ووايم هغه به پوره شی، او هغه به نور ايسار نۀ شی، اے سرکشه بنی اِسرائيله، بېشکه زۀ
به ستاسو په ژوند کښې خپله خبره وکړم او هغه به پوره هم کړم. ما، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې وفرمائيل.“ ٢٦ نو بيا د
مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ٢٧ ”اے بنی آدمه، د بنی اِسرائيلو خلق داسې وائی چې، حزقی‌ايل د ډېر لرې وخت په حقله
خبرې کوی. د هغۀ رويا به ډېر وخت اخلی او زر به پوره نۀ شی. ٢٨ نو په دې وجه ته هغوئ ته ووايه چې، مالِک قادر مطلق
خُدائ داسې فرمائی، نور وخت به نۀ لګی، زۀ به اوس هغه هر څۀ پوره کړم کوم چې ما وفرمائيل. ما، مالِک قادر مطلق خُدائ
وفرمائيل.“

د دروغژنو نبيانو مذمت

١٣ ١ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ٢ ”اے بنی آدمه، د اِسرائيلو د هغه دروغژنو نبيانو خلاف پېشگوئي وکړه
څوک چې اوس پېشگوئي کوی. نو هغوئ ته دا ووايه څوک چې د خپلو خيالونو د پېشگويۍ دعویٰ کوی او داسې وائی چې تاسو
د مالِک خُدائ کلام واورئ. ٣ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، افسوس دې وی په هغه کم عقلو نبيانو باندې چا
چې څۀ کتلی نۀ وی او د خپل تصور په ټال کښې ځانګی. ٤ اے بنی اِسرائيلو، ستاسو نبيان داسې دی لکه چې ګيدړان په
کنړاتو کښې ګرځی. ٥ تاسو د دېوال چاؤدونو ته ورنۀ غلئ او نۀ مو د دې مرمت وکړو چې د بنی اِسرائيلو قوم د مالِک
خُدائ په ورځ په جنګ کښې قائم پاتې شی. ٦ د هغوئ روياګانې دوکه ده او د هغوئ پالونه نيول دروغ دی. هغوئ وائی چې،
مالِک خُدائ دا فرمائی، خو په حقيقت کښې مالِک خُدائ دوئ نۀ دی رالېږلی، بيا هم هغوئ په دې اُميد دی چې د هغوئ خبرې
به پوره شی. ٧ آيا تاسو د دروغو روياګانې ليدلې نۀ دی او غلط پال مو نيولے نۀ دے او بيا هم وايئ چې، دا د مالِک خُدائ
فرمان دے، حالانکه ما څۀ نۀ وی فرمائيلی؟ ٨ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ستاسو د دروغژنو
خبرو او روياګانو په وجه، زۀ ستاسو خلاف يم. ٩ زما لاس به د هغه نبيانو په خلاف وی څوک چې د دروغو روياګانې ګوری
او د دروغو پالونه نيسی. هغوئ به زما د خلقو په ټولګی کښې شريک نۀ شی او نۀ به د بنی اِسرائيلو د قوم په فهرستونو کښې
درج شی، او نۀ به هغوئ د اِسرائيل په مُلک کښې داخل شی. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک قادر مطلق خُدائ يم.
١٠ ځکه چې هغوئ زما خلق ګمراهۍ خوا ته بوتلل، او وائی چې امن دے خو په حقيقت کښې امن نۀ وی. دا د هغه چا په شان
دے لکه څوک چې کچه دېوال ووهی او بيا هغه نبيان ورته چونه ورکړی. ١١ نو په دې وجه هغه نبيانو ته ووايه څوک چې دا
دېوالونه چونه کوی چې دا به راغورزيږی. زۀ به تېز باران او غټه ږلۍ راولېږم، او تېز باد به په دې رانازل کړم. ١٢ کله چې
دېوال راوغورزيږی، ولې خلق به ستاسو نه دا تپوس ونۀ کړی چې هغه سپينه چونه څۀ شوه چې تاسو دېوال ته ورکړې وه؟ ١٣
نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، په خپل قهر سره به زۀ يو وحشتناک طوفان راولېږم، او په خپل قهر سره
به ږلۍ او د باران طوفان راولېږم. ١٤ زۀ به هغه دېوال راوغورزوم کوم چې تاسو چونه کړے دے او هغه به زۀ د زمکې سره
هوار کړم او د هغۀ بنياد به څرګند کړم. کله چې هغه راغورزيږی نو تاسو به هم په کښې تباه شئ، نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ
چې زۀ مالِک خُدائ يم. ١٥ نو زۀ به خپل غضب په دېوال او په هغوئ سوړ کړم چا چې دېوال چونه کړے وو. نو زۀ به تاسو ته
وايم چې، دېوال او هغه کسان دواړه فنا شو چا چې چونه کړے وو. ١٦ د اِسرائيل نبيانو ته چا چې د يروشلم په حقله پېشگوئي
وکړه او د هغې په حقله يې د امن روياګانې ليدلې حال دا چې په رښتيا به امن نۀ وو، ما، مالِک خُدائ وفرمائيل.“

د دروغژنو پېغمبرانو ملامتول

۱۷ "اوس اے بنی آدمه، خپل مخ دې د دې ښځو په خلاف راواړوه څوک چې د خپلې خېټې نه نبوت کوی. د هغوئ خلاف نبوت وکړه. ۱۸ او هغوئ ته ووایه چې مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، افسوس دې وی په هغه ښځو څوک چې په خپلو لاسونو سره د جادو او کوډو تعویذونه ګنډی او په خپل مړوند کښې یې راځوړندوی او د کوډو څادر جوړوی او چې خلق په خپل جال کښې ګرفتار کړی. آیا تاسو به زما د خلقو دپاره جال خور کړئ او خپل ژوند به بچ کړئ څهٔ؟ ۱۹ تاسو زما د خلقو په مینځ کښې د لږو اوربشو او د یو څو ټوکړو روټئ دپاره زما بې‌حرمتی وکړه. تاسو زما غوره شوی خلقو ته دروغ ووئیل او هغوئ هم په تاسو باور وکړو او دغه شان تاسو هغوئ ووژل څوک چې د وژلو نهٔ وو او هغوئ مو ژوندی پرېښودل څوک چې د ژوندی پرېښودلو نهٔ وو. ۲۰ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ ستاسو د جادو منتر خلاف یم په کومو چې تاسو خلق لکه د مرغئ راګېروئ او هغه به زهٔ ستاسو د متو نه خلاص کړم، او زهٔ به هغه خلق آزاد کړم کوم چې تاسو لکه د مرغئ په شان راګېر کړی دی. ۲۱ زهٔ به ستاسو د جادو نقابونه وشلوم او خپلو خلقو له به ستاسو د لاسه خلاصون ورکړم، او هغوئ به نور ستاسو د جادو په اثر کښې نهٔ راځی. نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ یم. ۲۲ تاسو د خپلو دروغو په وجه صادقان بې‌زړهٔ کړل اګر چې ما هغوئ ته هیڅ قسم تکلیف نهٔ دے ورکړے، او تاسو ګناهګارانو ته ډاډ ورکوئ چې د خپلو بدو لارو نه راونهٔ ګرځی او د هغوئ ژوند بچ نهٔ شی، ۲۳ نو په دې وجه تاسو به نور نهٔ د دروغو رویا وګورئ او نهٔ به فالګری وکړئ. زهٔ به خپل خلق ستاسو د لاسه بچ کړم. او بیا به تاسو پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ یم."

د بُت پرستانو مذمت

۱۴ ۱ نو بیا د اِسرائیل څېنې مشران ما له راغلل او زما په وړاندې کښېناستل. ۲ نو د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو،
۳ "اے بنی آدمه، دې مشرانو په خپل زړهٔ کښې بُتانو له ځائ ورکړے دے او هغوئ هغه د خپل ځان په وړاندې د ګناه او تیندک خوړلو سبب ګرځولے دے. نو بیا ولې زهٔ دوئ ته غوږ ونیسم څهٔ؟ ۴ نو په دې وجه هغوئ سره خبره وکړه او هغوئ ته ووایه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې کله چې یو بنی اِسرائیلی خپل زړهٔ کښې بُتانو له ځائ ورکړے وی او د خپل ځان د وړاندې یې د ګناه او تیندک خوړلو سبب ګرځولے وی او بیا یو نبی ته د مشورې دپاره ورشی، نو بیا به زهٔ مالِک خُدائ هغهٔ له په خپله داسې جواب ورکړم چې د هغوئ د ډېرې بُت پرستئ لائق وی. ۵ زهٔ به دا د دې دپاره وکړم چې د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو په زړونو دوباره قبضه وکړم، ټولو چا چې زهٔ د خپلو بُتانو په وجه پرېښودے یم. ۶ نو په دې وجه د بنی اِسرائیلو قوم ته ووایه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، توبه وکړئ، او د خپلو بُتانو نه راوګرځئ او د خپلو ټولو حرامو کارونو نه منع شئ. ۷ هرکله کهٔ یو بنی اِسرائیلے او یا غېر مُلکی په اِسرائیل کښې اوسېږی او خپل ځان یې زما نه جدا کړے وی او بُتانو له یې په خپل زړهٔ کښې ځائ ورکړے وی او د خپل ځان د وړاندې یې د ګناه او تیندک خوړلو سبب ګرځولے وی او بیا یو نبی له د مشورې دپاره ورشی او زما په حقله ترې تپوس وکړی، نو زهٔ مالِک خُدائ به په خپله هغوئ له جواب ورکړم. ۸ زهٔ به د داسې کس مخالفت کوم او نورو خلقو ته به یې د خندا مثال جوړ کړم. او زهٔ به هغه د خپل قومیت نه وباسم. نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ یم. ۹ او کهٔ هغه نبی په پېشګوئی ورکولو کښې دوکه شی او دروغ ووائی نو ما مالِک خُدائ هغه نبی له دوکه ورکړه، او زهٔ به خپل لاس د هغهٔ خلاف وراوږد کړم او هغه به د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو نه نیست و نابود کړم. ۱۰ هغوئ دواړو ته به د خپلې ګناه سزا مِلاو شی، پېغمبر ته او هم هغه چا ته چې پېغمبر ته د هدایت حاصلولو دپاره راځی. ۱۱ نو بیا به د بنی اِسرائیلو خلق زما نه نور نهٔ بې‌لارې کېږی، او نهٔ به هغوئ نور خپل ځانونه په ډېرو ګناهونو کولو باندې پلیتوی. هغوئ به زما خلق وی، او زهٔ به د هغوئ خُدائ یم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی."

د خُدائ عدالت رښتینے دے

۱۲ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۱۳ "اے بنی آدمه، کهٔ چرې یو مُلک زما خلاف ګناه او بې‌وفائی وکړی او زهٔ

خپل لاس د هغوئ خلاف اوچت کړم او د هغوئ رزق بند کړم او په هغوئ باندې قحط نازل کړم او د هغه مُلک سړی او ځناور
مړهٔ کړم، ۱۴ کهٔ چرې نوح، دانيال، او ايُوب درې واړه هم هلته اوسېدل، نو هغوئ به په خپل صداقت صرف خپل ځانونه بچ
کړی وُو، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی. ۱۵ او يا کهٔ چرې زهٔ هغه مُلک ته ځنګلی ځناور ورولېږم چې د هغې خلق
ووژنی او مُلک بلکل وران ويجاړ کړی، نو بيا به د هغه ځناورو په وجه هيڅ څوک هم د هغه مُلک نه نهٔ شی تېرېدلے، ۱۶ زما
دې په خپل ذات قسم وی، قادر مطلق مالِک خُدائ فرمائی، کهٔ چرې دا درې واړه کسان هم هلته اوسېدل نو هغوئ به خپل
زامن او لوڼه هم نهٔ شُو بچ کولے. يواځې هغوئ به بچ شی خو ټول مُلک به وران ويجاړ شی. ۱۷ او کهٔ چرې زهٔ په هغه مُلک
جنګ راولم، او ووايم چې پرېږده چې تُوره د ټول مُلک نه تېره شی او زهٔ په کښې انسانان او د دوئ ځناور مړهٔ کړم، ۱۸ زما
دې په خپل ذات قسم وی، قادر مطلق مالِک خُدائ فرمائی، کهٔ چرې دا درې واړه کسان په دې کښې اوسېدل، بيا هم دوئ خپل
زامن او لوڼه نهٔ شُو بچ کولے. خو صرف دوئ به بچ شوی وُو. ۱۹ او يا فرض کړئ کهٔ چرې زهٔ په دغه مُلک وبا رانازله کړم
او خپل غضب پرې د وينې توېدو په ذريعه نازل کړم چې د دې سړی او ځناور مړهٔ کړی، ۲۰ زما دې په خپل ذات قسم وی،
مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی، کهٔ چرې نوح، دانيال او ايُوب هم په دې کښې اوسېدل، هغوئ خپل زامن او لوڼه نهٔ شول بچ
کولے. بلکې هغوئ به په خپل صداقت سره صرف خپل ځانونه بچ کړی وُو. ۲۱ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې، دا به د يروشلم دپاره څومره خراب وخت وی کله چې زهٔ خپل دا څلور سخت يرونکی عذابونه د هغوئ خلاف
ورولېږم، جنګ او قحط او وحشی ځناور او وباګانې چې د دې سړی او ځناور مړهٔ کړی. ۲۲ خو بيا هم به څهٔ کسان ژوندی
پاتې شی خو هغوئ به تاسو سره په جلاوطنۍ کښې يوځائ شی. کله چې تاسو په خپله د هغوئ بد عملونه وګورئ، نو بيا به تاسو
په خپله ووايئ چې کوم افتونه ما په يروشلم نازل کړی وُو هغه ضروری وُو. ۲۳ تاسو به په خپله مطمئن شئ کله چې تاسو د
هغوئ چال چلن او د هغوئ کردار وګورئ، نو تاسو به په دې پوهه شئ چې ما بې د کومې وجې په هغوئ باندې تکليف او افت نهٔ
دے نازل کړے. ما، مالِک قادر مطلق خُدائ وفرمائيل.“

يروشلم بېکاره د انګور بوټے دے

۱۵ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲ ”اے بنی آدمه، د انګور د بوټی څانګه د ځنګل د نورو ونو څانګو نه په
کوم لحاظ سره ښهٔ ده؟ ۳ آيا د دې لرګے د کوم شی د جوړولو دپاره استعمالولے شی؟ ولې هغوئ د دې نه موړی جوړوی
چې څيزونه پرې راځوړند کړی؟ ۴ او کله چې هغه په اور کښې د سوزولو دپاره وغورزولے شی او اور د دې دواړه سرونه
وسوزوی او مينځ يې په سکرو بدل شی، آيا دا بيا د څهٔ شی دپاره په کار راځی؟ ۵ د سوزېدو نه مخکښې چې دا د هيڅ کار نهٔ
وو، نو بيا به دا څومره بېکاره وی کله چې دا په اور کښې وسوزېږی او سکارهٔ شی؟ ۶ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق
خُدائ داسې فرمائی چې، لکه څنګه چې ما د انګور بوټی د ځنګل په بوټو کښې ورکړو چې د خشاک دپاره استعمال شی نو هم
دغه شان سلوک به زهٔ د هغوئ سره وکړم څوک چې په يروشلم کښې اوسېږی. ۷ زهٔ به خپل مخ د هغوئ خلاف کړم، اګر کهٔ
هغوئ د اور نه بهر راوتل خو اور به بيا هم هغوئ وسوزوی. نو کله چې زهٔ خپل مخ د هغوئ خلاف کړم، نو تاسو به پوهه شئ
چې زهٔ مالِک خُدائ يم. ۸ زهٔ به هغه زمکه ورانه ويجاړه کړم ځکه چې هغوئ زما سره بېوفائی کړې ده، دا د مالِک خُدائ
فرمان دے.“

د يروشلم بېوفائی

۱۶ ۱ نو د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، يروشلم د خپل حرام کار په حقله خبر کړه. ۳ او ورته
ووايه، مالِک خُدائ يروشلم ته داسې فرمائی، ستاسو نسل او پېدايښت د کنعان د مُلک دے، ستاسو پلار اموری وو او ستاسو
مور حِتی وه. ۴ په هغه ورځ کله چې تهٔ پېدا شوې، نو هيچا ستا نوم پرې نهٔ کړو او نهٔ چا په اوبو ولمبولې چې پاک دې کړی،
او نهٔ په تا چا مالګه ومږله او نهٔ تهٔ چا په اوربی کښې ونغښتې. ۵ نو چا هم تا ته د رحم په سترګه ونهٔ کتل او په تا باندې چا

زړۀ هم ونۀ سوزولو چې دا کارونه درته وکړی. ستا د پیدا کېدو د ورځې نه هغوئ تا نه نفرت کولو او تۀ يې په يو مېدان کښې
وروغورزولې. ۶ نو زۀ په دغه ځائ تېر شوم او ومې ليدلې چې په خپلو وينو کښې دې لتې وهلې، نو کله چې تۀ په وينو کښې
ککړې پروت وې نو ما درته وفرمائيل چې ژوندئ اوسه. ۷ ما تۀ لکه د بوټي په شان لويه کړې. تۀ لويه شوې او لوړه دنګه شوې
او يوه پېغله درنه جوړه شوه، ستا سينې راوشوې، او ستا د سر وېښتۀ رالوئ شُو خو تۀ لا تر اوسه بربنده او لغړه وې. ۸ لږ
وروستو زۀ په تا تېرېدم، نو کله چې ما تا ته وکتل نو ومې ليدلې چې تۀ د مينې کولو قابله شوې، ما د خپلو جامو يو حِصه په تا
وغوړوله او ستا شرم مې پټ کړو. ما قسم وخوړلو او تا سره مې لوظ وکړو، مالِک قادر مطلق خُدائ وفرمائيل، او تۀ زما
شوې. ۹ تۀ ما په اوبو ولمبولې او ستا نه مې وينه صفا کړه او ستا په بدن مې تېل ولګول. ۱۰ ما تا ته د ګُلکارۍ جامې
درواغوستلې او د څرمنې پېزار مې درته په پښو کړو. ما درته ښکلې د کتان او د ريښمو قيمتي جامې درواغوستلې. ۱۱ ما تۀ په
کالو سنګار کړې، ما ستا په لاس کښې بنګړی او په غاړه کښې مې درته اميل واچولو. ۱۲ او ما په پوزه کښې درته نتکئ او په
غوږونو کښې مې والۍ درته واچولې او ښائسته تاج مې در په سر کړو. ۱۳ نو تۀ په سپينو او سرو زرو سنګار شوې، تا د قيمتي
کتان او ګُلکارۍ جامې واغوستې. ستا خوراک ښۀ اوړۀ، شات او د زيتُونو تېل ؤو. تۀ ډېره ښکلې شوې او ستا نه مَلِکه جوړه
شوه. ۱۴ او ستا د ښُکلا مشهورتيا په نورو قومونو کښې ډنډوره شوه، ستا ښائست کامِل وو ځکه چې ما د خپل شان او
شوکت نه تا له دا درکړی ؤو، قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی. ۱۵ خو تا په خپله ښُکلا او شُهرت باندې بهروسه وکړه او خپل
شُهرت دې د کنجرتوب دپاره استعمال کړو. ستا د کنجرتوب نه څوک هم په لار بچ نۀ شُو او خپل حسن دې باد کړو. ۱۶ تا
خپلې جامې واخستې او په خپلو جامو دې زيارت رنګينه کړو، هلته دې کنجرتوب شروع کړو. نۀ داسې کارونه مخکښې شوی
ؤو او نۀ به وروستو وشی. ۱۷ تا خپل ځان سره قيمتي کالی هم واخستل کوم چې ما تا له درکړی ؤو، کوم چې ما د سرو او
سپينو زرو نه جوړ کړی ؤو، او تا د هغوئ نه ځانله نارينه بُتان جوړ کړل او د هغوئ سره په زنا کولو مصروفه شوې. ۱۸ او تا
په هغوئ باندې خپلې د کار جامې وغوړولې او تا هغوئ ته زما د تېلو او خوشبوئ نذرانې پېش کړې. ۱۹ کوم خوراک چې ما
تاسو ته د خوړلو دپاره درکړے وو، لکه ښۀ اوړۀ، د زيتُونو تېل او شات ما تاسو ته د خوړلو دپاره درکړل، خو تاسو هغه بُتانو ته
د خوشبوئ د نذرانو په شکل وړاندې کړل. دا د مالِک قادر مطلق خُدائ وينا ده. ۲۰ او تاسو خپل زامن او لوڼه بوتلل کوم چې
تاسو زما دپاره پيدا کړی ؤو او هغوئ مو د خوراک په توګه بُتانو ته قربانی کړل. ولې ستا خپله زناکاری کافی نۀ وه څۀ؟ ۲۱ تا
زما بچی حلال کړل او بُتانو ته دې قربانی کړل. ۲۲ ستا په ټولو حرامو کارونو او ستا په زناکارۍ کښې تا ته خپل د ځوانۍ عمر
ياد نۀ وو، کله چې تۀ بربنده او لغړه وې او په خپلو وينو کښې دې لتې وهلې.“

د يروشلم د کنجرتوب ژوند

۲۳ ”افسوس، افسوس دې وی په تاسو، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. د دې باوجود ستاسو د خپلو نورو ټولو شرارتونو
سره، ۲۴ تا په هر يو چوک کښې د ځان دپاره زيارتونه او بُتخانې جوړې کړې. ۲۵ تا د سړک په هر يو ګوټ کښې بُتخانې
جوړې کړې او خپله بې‌حرمتي دې وکړه او په لاره هر يو تېرېدونکی ته دې پښې ورتېرې کړې او هغوئ سره دې کنجرتوب
وکړو. ۲۶ تۀ د خپلو شهوت پرستو ګاونډيانو مِصريانو سره په زناکارۍ کښې آخته شوې، او تا د ډېرې زنا کولو په وجه زما
قهر او غضب راوپارولو. ۲۷ نو بيا ما خپل لاس ستا خلاف دراوږد کړو او ستا ملکيت مې کم کړو، او ما تۀ خپلو حرصناکو
دشمنانو ته حواله کړې، يعنې د فلستيه لوڼو ته چا ته چې ستا د بې‌حيا کارونو نه حيا ورتله. ۲۸ تۀ د اسوريانو سره هم په
زناکارۍ کښې مصروفه شوې، ځکه چې ستا شوق نۀ پوره کېدو، بلکې د دې نه وروستو هم تۀ يخه نۀ شوې. ۲۹ نو بيا تا خپله
زناکاری د بابليانو مُلک پورې اوږده کړه، چې د سوداګرو مُلک دے، خو هغوئ هم ستا شوق پوره نۀ کړو. ۳۰ مالِک قادر
مطلق خُدائ فرمائی چې تۀ د زړۀ نه څومره مجبوره يې چې تا لکه د بې‌حيا کنجرې په شان کارونه وکړل. ۳۱ کله چې تا خپلې
بُتخانې د کوڅې په هر ګوټ کښې جوړې کړې او په هر چوک کښې دې د خپل ځان دپاره زيارتونه جوړ کړل، تۀ د عام
کنجرې په شان نۀ وې ځکه چې تا پيسې اخستل بد ګڼل. ۳۲ تۀ هغه زناکاره ښځه يې چې د خپل خاوند په ځائ پردو سړو سره
بدکاری کوي. ۳۳ هره يوه کنجره پيسې اخلی، خو تۀ خپلو عاشقانو له تحفې ورکوې، هغوئ له خرچه ورکوې چې تا له د هرې
خوا نه د ناروا کارونو دپاره راشی. ۳۴ نو تۀ په خپلې زناکارۍ کښې د نورو نه بدله يې. ستا د شوق دپاره هيڅ څوک تا پسې نۀ

ګرځئ. تهٔ بلکل د نورو نه بدله يې، ځکه چې تهٔ خرچه ورکوې خو تهٔ په خپله څهٔ نهٔ اخلې. ۳۵ نو بيا تهٔ اے زناکارې، د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيسه. ۳۶ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، ځکه چې تا خپل مال دولت په خپلو عاشقانو خرچ کړو او خپله حيا دې د بدکارۍ په وخت کښې څرګنده کړه، ستا د ټولو خرابو بُتانو په وجه، ځکه چې تا هغوئ ته د خپلو بچو وينه پېش کړه، ۳۷ نو په دې وجه به زهٔ ستا ټول عاشقان يو ځائ ته راغونډ کړم، د چا نه چې تا خوندونه اخستل، د چا سره چې تا مينه کوله او هغوئ د چا نه چې تا نفرت کولو. زهٔ به ستا ټول دشمنان د هر ځائ نه راغونډ کړم او د هغوئ په وړاندې به دې برېنډه کړم تر هغې چې هغوئ ټول تا په مکمل توګه لغړه وګورى. ۳۸ زهٔ به تا ته د هغه ښځو سزا درکړم چا چې زنا کړې ده او چا چې وينه تويه کړې ده، زهٔ به تا نه په خپل غېرت او قهر او غضب کښې د قتل کولو بدله واخلم. ۳۹ نو بيا به زهٔ تا خپلو عاشقانو ته حواله کړم، او هغوئ به ستا بُتخانې ورانې کړى او ستا زيارتونه به تباه کړى. او هغوئ به ستا نه جامې او قيمتى کالى کوز کړى او برېنډه او لغړه به دې پرېږدى. ۴۰ هغوئ به ستا خلاف جلوس راوکاږى ځوک چې به تا سنګسار کړى او تا به په خپلو تُورو سره ټوټه ټوټه کړى. ۴۱ هغوئ به ستا کورونه وسوزوى او د ډېرو ښځو په وړاندې به تا له سزا درکړى. زهٔ به ستا کنجرتوب بند کړم. او تهٔ به نور خپلو عاشقانو له پيسې نهٔ ورکوې. ۴۲ نو بيا به زما غصه سړه شى او زما د غېرت قهر به سوړ شى، او زهٔ به په آرام شم او نور به تا ته نهٔ غصه کېږم. ۴۳ ځکه چې تا ته د خپلې ځوانۍ ورځې يادې نهٔ دى خو زهٔ تا په دې ټيزونو سره غصه کړم. تا چې کوم بد عملونه کړى دى زهٔ به د هغې ټولو بدله ستا نه واخلم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى. ته د خپلې ټولې حرام کارۍ سره په شهوت پرستۍ کښې د حد نه تېره شوې.“

يروشلم لکه د سدوم او سامريه په شان دے

۴۴ ”هر څوک چې متلونه وائى نو دا متل به ستا په حقله وائى چې، څنګه يې مور وى هغسې يې لور وى. ۴۵ تهٔ د خپلې مور رښتينې لور يې، چا چې د خپل خاوند نه او د خپلو ماشومانو نه نفرت وکړو، او تهٔ د خپلې خور رښتينې خور يې، چا چې د خپلو خاوندانو او ماشومانو نه کرکه کوله، ستا مور حِتى وه او ستا پلار اموری وو. ۴۶ ستا مشره خور سامريه وه، څوک چې ستا شمال خوا ته خپلو لوريانو سره اوسيږى، او ستا کشره خور څوک چې په جنوب کښې د خپلو لوريانو سره اوسيږى، هغه سدوم دے. ۴۷ دا نهٔ چې تهٔ صرف د هغوئ په نقش قدم باندې روانه يې او د هغوئ د حرامو کارونو پيروى دې وکړه بلکې په خپلو ټولو کردارونو کښې تهٔ ډېره زر د هغوئ نه بدتره شوې. ۴۸ مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى چې، زما دې په خپل ذات قسم وى، تر دې چې ستا خور سدوم او د هغې لوريانو کله هم داسې بد کارونه نهٔ وُو کړى کوم چې تا او ستا لوريانو وکړل. ۴۹ نو د ستا د خور سدوم ګناه وه چې، هغې او د هغې لوڼو کبر کولو، او هغوئ خېټه ورې وې او د آرام ژوند يې تېرولو، خو د غريبو او ضرورتمندو سره يې امداد نهٔ کولو. ۵۰ هغوئ کبرژن وُو او حرام کارونه يې زما په وړاندې وکړل. نو په دې وجه ما هغوئ لرې کړل لکه څنګه چې تاسو وليدل. ۵۱ سامريې ستا د ګناه په نيمه حِصه هم ګناه نهٔ ده کړې، تا د هغوئ نه ډېر زيات حرام کارونه کړى دى، او کوم حرام کارونه چې تا کړى دى تا خپلې خوېندې د هغوئ په نسبت ويخښلې. ۵۲ نو تهٔ اوس په شرم وشرمېږه، ستا ګناهونه دومره خراب دى چې تا خپلې خوېندې ويخښلې او هغه دې صادقه وګرځولې.“

د سدوم او سامريه بيا ودانول

۵۳ ”خو زهٔ به د سدوم او د هغې د لوريانو ژوندون دوباره بحال کړم او د سامريه او د هغې د لوريانو ژوندون به هم بحال کړم او ستا حالت به هم ورسره ښهٔ کړم. ۵۴ نو تهٔ به په خپل شرم رسوا شې او په خپلو کړو به وشرمېږې. سدوم او سامريه به خوشحاله شى چې هغوئ ستا په شان ګناهګار نهٔ دى. ۵۵ او ستا خوېندې، سدوم او د هغې لوڼه او سامريه او د هغې لوڼه، او تهٔ او ستا لوڼه، به بيا دوباره په هغه حالت شئ لکه څنګه چې ټول د اول نه وئ. ۵۶ د خپلې مغروريتيا په ورځو کښې تا خپلې خور سدوم پورې خندا کوله. ۵۷ خو اوس ستا بدعملونه ټولې دُنيا ته څرګند شول. اوس تهٔ په خپله په شرمونو کښې پټه شوې او ادوم او د هغوئ ګاونډيان او فلستيان ستا نه نفرت کوى. ۵۸ تهٔ به د خپلې عياشۍ او حرام کارونو سزا وزغمې، مالِک خُدائ فرمائى.“

ابدی لوظ

(۵۹) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ”زهٔ به تا سره هغه شان سلوک وکړم د کوم چې تهٔ حقدار يې، ځکه چې د لوظ په ماتولو سره تا د قسم خوړلو سپکاوے وکړو. (۶۰) خو ما ته لا تر اوسه پورې هغه لوظ ياد دے کوم چې ما تا سره ستا د ځوانئ په ورځو کښې کړے وو، او زهٔ به تا سره ابدی لوظ وکړم. (۶۱) نو تهٔ به خپل هغه بد عملونه راياد کړې کوم چې تا کړی دی او په هغې به شرمنده شې کله چې تهٔ خپلې مشرې او کشرې خوېندې سره مِلاو شې. زهٔ به تا ته هغوئ لکه د لوڼو په شان درکړم خو په دې بنياد نهٔ چې تا په لوظ عمل کړے دے. (۶۲) نو زهٔ به خپل لوظ تا سره تازه کړم، نو تهٔ به په دې پوهه شې چې زهٔ مالِک خُدائ يم. (۶۳) کله چې زهٔ ستا ټول کارونه تا ته معاف کړم کوم چې تا کړی دی، نو تا ته به دا ګناهونه ياد وی او په هغې به دومره شرمېږې چې بيا به يې نوم په خولهٔ نهٔ اخلې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی.“

د باز او د انګورو د بوټي مثال

۱۷ (۱) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، بنی اِسرائيل قوم ته يو مثال پېش کړه او يو متل ورته ووايه. (۳) هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د طاقتورو وزرو او د اوږدو او رنګينه بڼو والا غټ باز لبنان ته راغلو. هغهٔ د دِيار لوړه څوکه راونيوله. (۴) هغهٔ ځان سره د دې د سر نه کچه ښانګه راپرې کړه او د سوداګرو مُلک ته يې يوړه، کومه چې هغهٔ هلته د سوداګرو په ښار کښې وکَرله. (۵) هغهٔ ستا د مُلک نه دا بوټے راواخستو او په زرخيزه زمکه کښې يې وکَرلو. هغهٔ دا لکه د خارولې په شان د روانو اوبو په غاړه وکَرلو. (۶) نو هغه راوټوکېدو او په زمکه لکه د انګور د بوټي په شان خور شو. د دې ښانګې د هغهٔ طرف ته اوږدې شوې، خو جرړې يې لاندې په زمکه کښې پاتې شوې. نو دا لکه د انګورو د ونې په شان شوه او نوې ښانګې يې پېدا کړې او په پاڼو پټه شوه. (۷) خو يو بل غټ باز وو چې طاقتور وزرونه يې وُو او په بڼو پټ وُو. هغه د انګور بوټے هغه ځائ نه چرته چې کَرلے شوے وو خپلې جرړې او ښانګې د اوبو دپاره هغهٔ ته وراوږدې کړې. (۸) هغه په ښهٔ خاوره کښې د ډېرو اوبو په خوا کښې کَرلے شوے وو چې ښانګې وکړی، مېوه ونيسی او يو شاندار بوټے ترې جوړ شی. (۹) هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ولې دا بوټے به کامياب شی څهٔ؟ ولې دا به د جړړو نه راونهٔ باسی څهٔ؟ او ولې هغه به د مېوو نه خالی نهٔ کړی څهٔ؟ د هغهٔ ټولې ښانګې به وچې شی. د دې د راويستلو دپاره د طاقتور لاس او ډېرو کسانو ضرورت نشته چې د جړړو نه يې راوباسی. (۱۰) کهٔ څهٔ هم چې دا بل ځائ وکرلے شی، ولې دا به کامياب شی څهٔ؟ ولې دا به بلکل اوچ نهٔ شی کله چې د مشرق بادونه دا ووهی؟ دا به په هغه پټی کښې اوچ نهٔ شی چرته چې را لوئ شوے وو؟“

د دې مثال وضاحت

(۱۱) بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۱۲) ”دې سرکشه قوم ته ووايه چې، تاسو په دې نهٔ پوهېږئ چې د دې مثال څهٔ مطلب دے؟ هغوئ ته ووايه چې، د بابل بادشاه يروشلم ته لاړو او د هغې بادشاه او سپين روبی يې بوتلل، او د خپل ځان سره يې بابل ته راوستل. (۱۳) بيا هغهٔ د شاهی خاندان نه يو کس خوښ کړو، او د هغهٔ سره يې لوظ وکړو او د وفادارئ قسم يې ترې نه واخستلو. هغهٔ د ځان سره د مُلک مشران هم بوتلی وُو، (۱۴) نو چې د هغوئ بادشاهت کمزورے شی چې بيا د سر اوچتولو قابل نهٔ شی. نو دغه شان اِسرائيل به په خپلې وفادارئ ژوندی پاتې شی. (۱۵) خو د يهوداه بادشاه د هغهٔ په خلاف بغاوت وکړو چې هغهٔ خپل قاصدان مِصر ته ولېږل او هلته نه يې آسونه او لوئ لښکر راوستو. ولې هغه به کامياب شی؟ ولې څوک چې داسې کارونه وکړی بچ به شی؟ ولې هغه به د لوظ په ماتولو د تکليف نه خلاص شی؟ (۱۶) مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، زما دې په خپل ذات قسم وی، هغه به د بابل په مُلک کښې مړ شی، د هغه بادشاه په مُلک کښې چا چې هغه په تخت کښېنولے وو، د چا قسم ته چې هغهٔ سپک وکتل او چې د چا لوظ يې مات کړو. (۱۷) فِرعون به د خپلو تکړه سپاهيانو او غټو لښکرو سره په جنګ کښې د هغهٔ مدد ونهٔ کړی، کله چې دشمن د ښار محاصره وکړی او د حملې دپاره د خاورو غونډئ جوړې کړی د دې

دپاره چې ډېر خلق تباه کړی. ﴿۱۸﴾ هغهٔ د لوظ په ماتولو سره د قسم سپکاوے وکړو، ځکه چې هغهٔ د لوظ دپاره خپل لاس ورکړو
او اوس يې دا ټول کارونه وکړل نو هغه به بچ نهٔ شی. ﴿۱۹﴾ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زما دې په
خپل ذات قسم وی، چې هغهٔ زما لوظ مات کړو او زما قسم ته يې سپک وکتل نو زهٔ به د خپل هغه قسم نقصان د هغهٔ په سر
راولم. ﴿۲۰﴾ زهٔ به د هغهٔ دپاره خپل جال خور کړم، او هغه به زما په دام کښې راګېر شی. زهٔ به هغه بابل ته راولم او خپل
قضاوت به هلته په هغهٔ باندې وکړم ځکه چې هغه ما سره بې‌وفائی وکړه. ﴿۲۱﴾ د هغهٔ د ټولو نه تکړه فوجيان به په تُوره مړهٔ شی.
او بچ پاتې شوی به په هوا کښې خوارهٔ شی. نو بيا به تهٔ په دې پوهه شې چې ما مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی.“

د خُدائ پاک د اُميد وعده

﴿۲۲﴾ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ”زهٔ به په خپله د دِيار د لوړې څوکې نه يوه ښاخګه راواخلم او هغه به وکرم، زهٔ
به يوه نازکه ښاخګه د يو لوَړ دِيار د څوکې نه راپرې کړم او هغه به په يو لوړ او اوچت غر وکرم. ﴿۲۳﴾ زهٔ به يې د اِسرائيل په
اوچتو غرونو وکرم، هغه به ښاخګې وکړی او مېوه به ونيسی او هغه به يو شاندار دِيار شی. هر قسمه مرغۍ به په کښې جالې
جوړې کړی، او هغوئ به د دې د ښاخګو سورې کښې پناه اخلی. ﴿۲۴﴾ په زمکه کښې ټولې ونې به په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک
خُدائ لوړه ونه لاندې کوم او ټيټه ونه زهٔ لوړه کړم. زهٔ شنه ونه اوچوم او اوچه ونه زهٔ تازه او شنه کوم. ما مالِک خُدائ داسې
وفرمائيل او زهٔ به داسې وکړم.“

هر څوک د خپلې ګناه ذمه وار دے

۱۸ ﴿۱﴾ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ﴿۲﴾ ”ستاسو خلقو د اِسرائيل د مُلک په حقله د دې متل د وئيلو نه څهٔ مطلب
دے چې وائی، تراوهٔ انګور يې پلار وخوړل، او غاښونه يې د بچو په برېښ شُو؟ ﴿۳﴾ زما دې په خپل ذات قسم وی مالِک قادر
مطلق خُدائ فرمائی چې، تاسو به په اِسرائيل کښې نور دا متل ونهٔ کړئ. ﴿۴﴾ ځکه چې هر ژوندے ځان زما دے، پلار او د هغهٔ
زوئ دواړه يو شان زما دی. څوک چې ګناه وکړی هم هغه به مړ کېږی. ﴿۵﴾ کهٔ يو صادق سړے هغه څهٔ کوی څهٔ چې صحيح
وی او د اِنصاف په مطابق وی. ﴿۶﴾ نهٔ هغه د غرونو دپاسه په بُت‌خانو کښې خوراک کوی او نهٔ د بنی اِسرائيلو د قوم د بُتانو
عبادت کوی او نهٔ هغهٔ د خپل ګاونډی د ښځې سره زنا کوی، او نهٔ د ماهوارۍ په دوران کښې د ښځې سره کوروالے کوی. ﴿۷﴾
هغه په هيچا باندې ظلم نهٔ کوی، او په امانت کښې خيانت نهٔ کوی او هغه پوره واپس کوی. هغه غلا نهٔ کوی، خو خپل خوراک
په غريبانانو تقسيموی او بربنډو له جامې ورکوی. ﴿۸﴾ هغه قرض د سود دپاره نهٔ ورکوی او ناروا ګټه هم نهٔ کوی، بدو کارونو
نه ځان ساتی او د دوو کسانو په لانجه کښې د صحيح اِنصاف فيصله کوی. ﴿۹﴾ هغه زما د قانون پيروی کوی او په وفادارۍ
سره زما قانون منی، هم دا کس صادق دے هغه به په يقين سره ژوندے پاتې شی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ﴿۱۰﴾ نو بيا
فرض کړئ چې د دهٔ يو ظالم زوئ دے چې هغه قتل و غارت او نور داسې خراب کارونه هم کوی، ﴿۱۱﴾ پلار يې داسې کارونه نهٔ
وُو کړی چې زوئ يې کوی. هغه د غرونو دپاسه په بُت‌خانو کښې هم خوراک کوی او د خپل ګاونډی د ښځې سره زنا هم کوی.
﴿۱۲﴾ هغه په غريبانانو او ضرورتمندو ظلم کوی او غلاګانې کوی. او هغه چې ضمانت واخلی بيا يې نهٔ واپس کوی، او هغه د
بُتانو عبادت کوی او حرامکاری کوی. ﴿۱۳﴾ هغه په سود پيسې ورکوی او ډېره زياته ګټه اخلی. آيا داسې کس به ژوندے پاتې شی
څهٔ؟ نه هغه به پاتې نهٔ شی. ځکه چې هغهٔ دا ټول حرام کارونه وکړل، په يقين سره هغه به مړ شی او د هغهٔ خون به د هغهٔ د خپلې
غاړې وی. ﴿۱۴﴾ خو فرض کړئ چې د دې زوئ يې يو زوئ وی څوک چې د خپل پلار ټول ګناهونه وينی، کهٔ څهٔ هم چې هغه دا
وينی خو بيا هم هغه د خپل پلار غوندې کارونه نهٔ کوی. ﴿۱۵﴾ هغه په غرونو د بُت‌خانو خوراک نهٔ خوری، او نهٔ د بنی اِسرائيل د
قوم د بُتانو عبادت کوی، او نهٔ هغه د خپل ګاونډی د ښځې سره زنا کوی. ﴿۱۶﴾ هغه نهٔ په چا ظلم کوی، او په امانت کښې
خيانت نهٔ کوی، هغه غلا نهٔ کوی خو خپل خوراک په غريبانانو تقسيموی او بربنډو له جامې ورکوی. ﴿۱۷﴾ هغه خپل لاس په بدو
کارونو نهٔ پليتوی او سود نهٔ اخلی او په ګټه پيسې نهٔ ورکوی، هغه زما په شريعت عمل کوی او زما د تعليماتو پيروی کوی.
داسې سړے به د خپل پلار د ګناه په وجه مړ نهٔ شی، يقيناً به هغه ژوندے پاتې شی. ﴿۱۸﴾ بلکې د هغهٔ پلار به ضرور د خپلو

گناهونو دپاره مړ شی، ځکه چې هغهٔ ظلم کولو، د خپلو ورونړو نه يې غلا کوله او هغه کارونه يې کول کوم چې د هغهٔ د قوم په
مينځ کښې غلط ؤو. (١٩) خو بيا تاسو تپوس کوئ چې زوئ يې ولې د خپل پلار په جرم کښې شريک نهٔ دے؟ ځکه چې زوئ يې
هغه څهٔ کړی دی څهٔ چې صحيح دی او د اِنصاف په مطابق دی او زما په حکمونو په وفادارئ سره عمل کوی، هغه به يقيناً
ژوندے پاتې شی. (٢٠) کوم کس چې گناه وکړی هم هغه کس به مړ شی. زوئ به د پلار په گناه نهٔ شی نيولے، او نهٔ به پلار د
زوئ په گناه کښې نيولے شی. د صادق انسان صداقت به هغهٔ ته په نيکئ کښې حساب شی، او بدعمله ته به د بدعملئ سزا مِلاو
شی. (٢١) خو کهٔ يو بدعمله کس د خپلو ټولو گناهونو نه مخ واړوی کوم چې هغهٔ کړی دی او زما په ټول قانون عمل وکړی او
هغه کارونه کوی څهٔ چې د اِنصاف او صحيح وی، نو په يقين سره به هغه ژوندے پاتې شی، هغه به مړ نهٔ شی. (٢٢) هغه گناهونه
چې د هغهٔ نه شوی دی يو به هم د هغوئ خلاف نهٔ حسابوم. د هغه ښهٔ کارونو په وجه کوم چې هغوئ کړی دی، هغوئ به ژوندی
پاتې شی. (٢٣) مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، ولې تاسو دا سوچ کوئ چې زهٔ د شريرانو په هلاکت خوشحالېږم؟ بلکل نه،
زهٔ غواړم چې هغه د خپلو خرابو لارو نه واوړی او ژوندے پاتې شی. (٢٤) خو کهٔ چرې يو صادق انسان د خپلو نيکو کارونو نه
واوړی او گناه وکړی او حرام کارونه وکړی کوم چې يو بدعمله کس کوی ولې هغه به ژوندے پاتې شی؟ يو صادق کار به يې هم
حساب نهٔ شی کوم چې هغهٔ کړی دی. د هغه بې‌ايمانئ په وجه کومه چې هغهٔ کړې ده او کوم گناهونه يې چې کړی دی د هغې په
بدله کښې به هغه مړ شی. (٢٥) خو بيا تاسو وايئ چې، د مالِک خُدائ کارونه د اِنصاف نهٔ دی، اے د بنی اِسرائيل قومه، ما ته
غوږ شئ، آيا تاسو دا خيال کوئ چې زما کارونه بې‌اِنصافه دی؟ خو دا ستاسو عملونه دی چې بې‌اِنصافه دی. (٢٦) کهٔ چرې يو
صادق انسان خپل صداقت پرېږدی او گناهونه شروع کړی، هغه به د دې په وجه مړ شی. د هغه گناهونو په وجه کوم چې هغهٔ
وکړل. (٢٧) خو کهٔ چرې يو بدعمله انسان د خپلو گناهونو نه واوړی کوم چې هغهٔ کړی دی او هغه څهٔ کوی چې صحيح او د
اِنصاف په مطابق دی، هغه به خپل ژوند بچ کړی. (٢٨) کهٔ هغه په خپلو گناهونو غور وکړی او هغه پرېږدی کوم چې هغهٔ کړی
دی، نو يقيناً به هغه ژوندے پاتې شی او مړ به نهٔ شی. (٢٩) خو د بنی اِسرائيلو قوم وائی چې د مالِک خُدائ کارونه د اِنصاف نهٔ
دی. اے د بنی اِسرائيل قومه، ولې زما کارونه بې‌اِنصافه دی؟ ولې ستاسو کارونه بې‌اِنصافه نهٔ دی؟ (٣٠) نو په دې وجه، اے د
بنی اِسرائيلو قومه، زهٔ به ستاسو د هر يو کس د اعمالو په مطابق ستاسو عدالت وکړم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. توبه
وباسئ. د خپلو ټولو گناهونو نه واوړئ، نو بيا به گناه ستا د هلاکت سبب نهٔ وی. (٣١) خپلو ټولو گناهونو ته شا کړئ کوم چې
تاسو کړی دی، او په خپل ځان کښې نوے زړهٔ او نوے روح پېدا کړئ. تاسو ولې مړ کېدل غواړئ، اے د بنی اِسرائيل قومه؟
(٣٢) زهٔ د هيچا په هلاکت نهٔ خوشحالېږم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. توبه وباسئ او ژوندی پاتې شئ.“

د اِسرائيل د شهزادگانو په حقله مرثيه

١٩ (١) د اِسرائيل د شهزادگانو په حقله دا مرثيه ووايه، (٢) ستا مور د زمرو په مينځ کښې څهٔ تکړه زمرئ وه، هغه د
ځوانانو زمرو په مينځ کښې پرته وه او خپل بچي يې لوئ کړل. (٣) هغې خپل يو بچے لوئ کړو، او د هغهٔ نه يو تکړه زمرے
جوړ شو. هغهٔ د ښکار کولو طريقه زده کړه، او انسانان يې خوړل. (٤) مُلکونو د هغهٔ په حقله واورېدل، او هغه يې په کنده کښې
گېر کړو. هغوئ هغه پېزوانی د مِصر مُلک ته بوتلو. (٥) خو کله چې هغې خپل اُميد نامکمله وليدلو، د هغې طمع ختمه شوه،
هغې خپل بل بچے راواخستو او د هغهٔ نه يې يو تکړه زمرے جوړ کړو. (٦) هغه د نورو زمرو په مينځ کښې ډاڼه گرځېدو
راگرځېدو، ځکه چې هغهٔ نه يو تکړه زمرے جوړ شوے وو. هغهٔ د ښکار کولو طريقه زده کړه، او انسانان به يې هم خوړل. (٧)
هغهٔ د هغوئ قلعې ماتې کړې او د هغوئ ښارونه يې تباه کړل. هغه مُلک او ټول هغه کسان چې په کښې اوسېدل د هغهٔ د
غرمبېدو نه يرېدل. (٨) نو بيا د هغهٔ نه گېرچاپېره مُلکونو نه قومونه د هغهٔ خلاف راغلل. هغوئ خپل جال د هغهٔ دپاره خور کړو،
او هغه د هغوئ په کنده کښې راگېر شو. (٩) هغوئ هغه پېزوانی کړے راښکلو او په پنجره کښې يې بند کړو او هغه يې د بابل
بادشاه له راوستو. هغوئ هغه په قېدخانه کښې واچولو، ترڅو چې نور د اِسرائيل په غرونو د هغهٔ غرمبېدل وانهٔ ورېدلے شی.
(١٠) ستاسو مور ستاسو د انگورو باغ کښې لکه د انگور د بوټي په شان وه چې د اوبو په سر کَرلے شوې وه. د ډېرو اوبو په
وجه هغه مېوه داره او د ښانگو نه ډکه شوه. (١١) د هغې ښانگې مضبوطې وې، او د بادشاهانو د امساگانو جوړولو دپاره جوگه
وې. دا د نورو گڼو بوټو نه ډېره زياته اوچته شوه، او د خپل گڼوالی او اوچتوالی په وجه د هر چا په نظر راتله. (١٢) خو په غصه

کښې دا د جرړو نه راوويستلے شوه او په زمکه وغورزولے شوه. د مشرق هواګانو دا مړاوې کړه، دا د مېوو نه خالی شوه، د
دې مضبوطې څانګې وچې شوې، او اور هغه وسوزولې. (۱۳) نو اوس دا په بيابان کښې په اوچه او تږې زمکه کښې وکرلے
شوه. (۱۴) اور د دې د يو خاص څانګې نه خور شو، او د دې مېوه يې وسوزوله. يوه مضبوطه څانګه په کښې پاتې نۀ شوه چې
د بادشاه د امسا جوړولو جوګه وى. دا د غم يوه مرثيه ده، او د مرثيه په توګه استعمال شوې ده.

سرکشه بنى اِسرائيل

۲۰ (۱) د اوؤم کال، د پينځمې مياشتې په لسمه ورځ، د اِسرائيل يو څو مشران راغلل او زما په وړاندې کښېناستل او د خپل
ځان په حقله يې زما نه د مالِک خُدائ د پېغام تپوس وکړو. (۲) نو د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، (۳) "اے بنى آدمه،
د اِسرائيل د مشرانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، آيا تاسو راغلى يئ چې زما نه
معلومات حاصل کړئ؟ زما دې په خپل ذات قسم وى، زۀ به تاسو ته معلومات درنۀ کړم. قادر مطلق مالِک خُدائ فرمائى. (۴)
اے بنى آدمه، ولې تۀ غواړې چې د هغوئ عدالت وکړې؟ نو کۀ تۀ داسې کوې نو بيا هغوئ ته د هغوئ د پلار نيکۀ حرام کارونه
وروښايه. (۵) او هغوئ ته ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، په کومه ورځ چې ما بنى اِسرائيل غوره کړل، ما د
يعقوب د اولاد سره قسم وکړو او خپل ځان مې هغوئ ته په مِصر کښې ښکاره کړو. په قسم سره ما هغوئ ته وفرمائيل، زۀ
ستاسو مالِک خُدائ پاک يم. (۶) په هغه ورځ ما هغوئ سره قسم وکړو چې زۀ به هغوئ د مِصر نه هغې زمکې ته راولم کومه
چې ما هغوئ دپاره خوښه کړې ده، هغه زرخيزه مُلک ته کوم چې د ټولو مُلکونو نه ډېر ښکلے دے. (۷) او ما هغوئ ته ووئيل
چې، تاسو ټول هغه پليت بُتان د خپلې مخې نه اخوا کړئ کوم چې تاسو د خپلو سترګو د وړاندې ايښى دى، او خپل ځانونه د
مِصر په بُتانو مۀ پليتوئ. زۀ ستاسو مالِک خُدائ يم. (۸) خو هغوئ زما خلاف سرکشى وکړه او ما ته يې غوږ ونۀ نيولو، او يو
هم د خپلو بُتانو نه لاس وانۀ خستو په کومو چې د هغوئ توجو وه، او نۀ هغوئ د مِصر بُتان پرېښودل. بيا ما ووئيل، زۀ به خپل
غضب په هغوئ نازل کړم او زۀ به خپله غصه د هغوئ خلاف په مِصر کښې سره کړم. (۹) خو بيا، د دې په وجه ما د خپل نوم
د خاطره هغه څۀ وکړل څۀ چې به هغوئ د هغه قومونو د وړاندې د سپکوالى نه وساتى د چا په مينځ کښې چې دوئ اوسېدل او
د چا په وړاندې چې ما خپل ځان بنى اِسرائيلو ته د مِصر نه په راويستلو ښکاره کړو. (۱۰) نو په دې وجه هغوئ ما د مِصر نه
راوويستل او بيابان ته مې راوستل. (۱۱) ما هغوئ له خپل حُکمونه ورکړل او خپل قانون مې هغوئ ته وښودلو، هر څوک چې په
دې عمل کوى نو هغوئ به ژوندى پاتې شى. (۱۲) ما ورته د سبت ورځ هم ورکړه چې دا زمونږ دواړو په مينځ کښې د لوظ نښه
وى، نو چې هغوئ په دې پوهه شى چې ما مالِک خُدائ دوئ مقدس کړى دى. (۱۳) خو د بنى اِسرائيلو خلقو په صحرا کښې هم
زما خلاف سرکشى وکړه. هغوئ زما په حکمونو عمل ونۀ کړو او زما شريعت يې رد کړو، او دا چې چا هم په دې عمل وکړو
هغه به په دې ژوندى پاتې شى. خو هغوئ په ښکاره توګه زما د سبت بې‌عزتى وکړه. نو ما وفرمائيل چې زۀ به خپل قهر او
غضب په دوئ نازل کړم او هغوئ به په صحرا کښې تباه کړم. (۱۴) بلکې د خپل نوم دپاره ما هغه څۀ وکړل څۀ چې به هغه د
هغه قومونو د سترګو د وړاندې د سپکوالى نه وساتى چا چې زۀ وليدلم چې ما هغوئ بهر راوويستل. (۱۵) خو بيا په صحرا کښې
ما دوئ سره قسم وکړو چې زۀ به هغوئ هغه مُلک ته رانۀ ولم کوم چې ما دوئ له ورکړے دے هغه مُلک چې زرخيزه دے، چې
د ټولو مُلکونو نه ډېر ښکلے دے، (۱۶) په دې وجه چې هغوئ زما شريعت رد کړو او زما د حکمونو پيروى يې ونۀ کړه او زما د
سبت سپکاوے يې وکړو. ځکه چې د هغوئ زړونه خپلو بُتانو ته وقف شوى وُو. (۱۷) خو بيا هم ما دوئ ته د رحم په سترګه
وکتل او تباه مې نۀ کړل او نۀ مې هلته په صحرا کښې ختم کړل. (۱۸) ما د هغوئ بچو ته په صحرا کښې وفرمائيل چې، د خپل
پلار نيکۀ د رِواج پيروى مۀ کوئ او مۀ د هغوئ په قانون عمل کوئ او مۀ د هغوئ په بُتانو خپل ځان پليتوئ. (۱۹) زۀ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم. زما د حکمونو پيروى وکړئ او په غور سره زما په قانون عمل وکړئ. (۲۰) زما د سبت ورځ
مقدسه وساتئ، ځکه چې دا به زمونږ دواړو په مينځ کښې د لوظ نښه وى. نو تاسو به په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک ستاسو
خُدائ پاک يم. (۲۱) خو د هغوئ اولاد زما خلاف سرکشى وکړه، او هغوئ زما د سبت سپکاوے وکړو. هغوئ زما د حکمونو
پيروى ونۀ کړه، او زما د قانون په ساتلو يې غور ونۀ کړو. چا چې د دې تابعدارى وکړه نو په دې به ژوندى پاتې شى. بيا ما

وفرمائيل چې، زۀ به په هغوئ خپل قهر نازل کړم او خپله غصه به په هغوئ په صحرا کښې سره کړم. ﴿۲۲﴾ خو ما خپل لاس ترې ونيولو، بلکې د خپل نوم د خاطره ما هغه څۀ وکړل څۀ چې به هغه د هغه قومونو د سترګو د وړاندې د سپکوالی نه وساتی چا چې زۀ وليدلم چې ما هغوئ بهر راوويستل. ﴿۲۳﴾ خو ما هم په صحرا کښې دوئ سره قسم وخوړلو چې زۀ به هغوئ په نورو قومونو او مُلکونو کښې خوارۀ کړم، ﴿۲۴﴾ ځکه چې هغوئ زما قانون ونۀ منلو بلکې د منلو په ځائ يې رد کړو او زما د سبت بې‌حرمتي يې وکړه، او د هغوئ سترګې د هغوئ د پلار نيکۀ بُتانو ته وې. ﴿۲۵﴾ ما هغوئ فضول قانون او اصُولو ته حواله کړل کوم چې د ژوند طرف ته نۀ وُو روان. ﴿۲۶﴾ ما هغوئ پرېښودل چې خپل ځانونه بُتانو ته په نذرانې پېش کولو سره پليت کړی تر دې چې خپل مشران زامن هم ورته قربان کړی، نو په دې کار سره به زۀ هغوئ حق حېران کړم تر دې چې هغوئ به په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ يم. ﴿۲۷﴾ نو په دې وجه اے بنی آدمه، د بنی اِسرائيلو سره خبرې وکړه او هغوئ ته ووايه چې مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، هم داسې ستاسو پلار نيکۀ هم کُفر وکړو او ما سره يې غداری وکړه. ﴿۲۸﴾ کله چې هغوئ ما هغه مُلک ته راوستل کوم چې ما د هغوئ سره د ورکولو وعده کړې وه نو هرکله چې به هغوئ اوچتې غونډۍ يا شنې ونې وليدلې، نو بيا به هلته هغوئ خپلې قربانۍ پېش کولې، هغوئ داسې قربانۍ بُتانو ته کولې چې زۀ يې په قهر کړم، او هغوئ هلته خپلې د خوشبويانو قربانۍ، او د څښلو نذرانې پېش کړې. ﴿۲۹﴾ ما بيا هغوئ ته وفرمائيل، نو دا کوم اوچت ځائ دے چرته چې تاسو ځئ؟ تر نن ورځې پورې ورته بامه يعنې اوچت ځائ وائی. ﴿۳۰﴾ په دې وجه د بنی اِسرائيلو قوم ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې ولې تاسو خپل ځانونه پليتوئ لکه څنګه چې ستاسو پلار نيکۀ کړی وُو او د هغه ناپاکه بُتانو سره په زنا کولو خپل ځانونه ګمراه کوئ؟ ﴿۳۱﴾ کله چې تاسو خپلې نذرانې پېش کړئ او خپل زامن په اور قربانی کړئ او تاسو خپل ځانونه تر نن ورځې پورې په خپلو ټولو بُتانو پليتوئ، نو ولې زۀ تاسو، اے د بنی اِسرائيلو قومه، پرېږدم چې زما په حقله معلومات وکړئ؟ زما دې په خپل ذات قسم وی، قادر مطلق خُدائ فرمائی، زۀ به تاسو پرې نۀ ږدم چې زما معلومات وکړئ. ﴿۳۲﴾ تاسو وايئ چې مونږ غواړو چې د دُنيا د هغه نورو قومونو په شان ژوند تېر کړُو، څوک چې د لرګو او د کاڼو د بُتانو عبادت کوی. خو ستاسو په ذهن کښې چې څۀ دی هغه به کله هم پوره نۀ شی.“

د مالِک خُدائ سزا او معافی

﴿۳۳﴾ ”زما دې په خپل ذات قسم وی مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی، زۀ به په مضبوطو لاسونو سره په تاسو حکومت وکړم او خپل لاس به دراوږد کړم او خپل غضب به په تاسو نازل کړم. ﴿۳۴﴾ زۀ به په خپل زوروَر او غزېدلی لاس او راپارېدلی غضب سره تاسو د هغه مُلکونو نه واپس راولم کومو ته چې تاسو خوارۀ وارۀ شوی وئ. ﴿۳۵﴾ زۀ به تاسو د قومونو بيابان ته راولم او هلته به زۀ تاسو سره مخامخ شم او ستاسو عدالت به وکړم. ﴿۳۶﴾ لکه څنګه چې ما ستاسو د پلار نيکۀ د مِصر په بيابان کښې عدالت کړے وو، نو هم هغه شان به زۀ ستاسو عدالت وکړم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ﴿۳۷﴾ چې زۀ به ستاسو سره حساب کوم چې تاسو خپل لوظ پوره کړے دے کۀ نه. ﴿۳۸﴾ زۀ به تاسو د هغه خلقو نه راچاڼ کړم څوک چې زما خلاف ګناه او سرکشی کوی. اګر کۀ زۀ به هغوئ د هغه مُلک نه راوباسم چرته چې هغوئ اوسېږی خو هغوئ به د بنی اِسرائيلو په مُلک کښې داخل نۀ شی. بيا به تاسو پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ يم. ﴿۳۹﴾ تر څو پورې چې ستاسو خبره ده اے د بنی اِسرائيلو قومه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، تاسو ټول لاړ شئ او د خپلو بُتانو عبادت وکړئ، خو د دې نه وروستو به تاسو په يقين سره ما ته غوږ ونيسئ او په خپلو نذرانو او د بُتانو په وجه به نور زما د مقدس نوم سپکاوے نۀ کوئ. ﴿۴۰﴾ زما په مقدس غر، د بنی اِسرائيلو په اوچت غر، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی، هلته په هغه مُلک کښې د بنی اِسرائيلو ټول قوم به زما عبادت وکړی، او هلته به زۀ هغوئ قبول کړم. او هلته به زۀ ستاسو نه نذرانې او غوره تحفې او ستاسو ټولې مقدسې قربانۍ وغواړمه. ﴿۴۱﴾ زۀ چې کله تاسو د هغه مُلکونو نه واپس راولم او د هغه مُلکونو نه مو راغونډ کړم کومو ته چې تاسو خوارۀ وارۀ شوې وئ، نو زۀ به تاسو د ښکلې خوشبو په شان قبول کړم، او زۀ به خپل ځان ستاسو په مينځ کښې او د نورو قومونو په نظر کښې مقدس ثرګند کړم. ﴿۴۲﴾ نو تاسو به پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ يم کله چې زۀ تاسو د بنی اِسرائيلو مُلک ته واپس راولم، هغه مُلک ته چې ما په اوچتو لاسونو ستاسو پلار نيکۀ ته د ورکولو قسم کړے وو. ﴿۴۳﴾ نو هلته به تاسو ته خپل ټول چال چلن او عملونه درياد شی د کومو په کولو چې تاسو خپل ځان پليت کړے دے، او د خپل ځان نه به نفرت کوئ د هغه اعمالو په وجه کوم چې

تاسو کړی دی. ۴۴ تاسو به په دې پوهه شئ چې زۀ مالِک خُدائ یم، اے د بنی اِسرائیلو قومه، کله چې زۀ تاسو سره د خپل نوم
د خاطره نرم سلوک وکړم او ستاسو د خرابو کارونو او ستاسو د غلطو اعمالو په مطابق سلوک ونۀ کړم، مالِک قادر مطلق
خُدائ دا فرمائی.“

د جنوب خلاف پېشګوئي

۴۵ نو بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۴۶ ”اے بنی آدمه، د جنوب خوا ته وګوره، د جنوب خلاف تبلیغ وکړه او د
جنوبی مُلک د ځنګلو په خلاف پېشګوئي وکړه. ۴۷ جنوبی ځنګل ته ووایه، د مالِک خُدائ کلام واورئ، مالِک قادر مطلق
خُدائ داسې فرمائی، زۀ اوس په تاسو باندې اور لګوم، او دا به ستا ټولې شنې او وچې ونې وسوزوی. دا د اور لمبې به مړې نۀ
شی، او د جنوب نه د شمال پورې ټول مخونه به د دې په لمبو وسوزی. ۴۸ هر یو به یې وګوری چې ما مالِک خُدائ دا اور
لګولے دے، دا به مړ نۀ شی.“ ۴۹ بیا ما وفرمائیل چې، ”اے مالِکه قادر مطلق خُدایه، هغوئ زما په حقله وائی چې، ولې هغه
هسې متلونه نۀ وائی؟“

د مالِک خُدائ د عدالت تُوره

۲۱ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، د یروشلم په خلاف خپل مخ راواړوه او د هغوئ د مقدسو
ځایونو خلاف بیان وکړه. او د بنی اِسرائیلو د مُلک خلاف پېشګوئي وکړه. ۳ او هغوئ ته ووایه چې مالِک خُدائ فرمائی، زۀ
ستاسو خلاف یم. زۀ به خپله تُوره د کاش نه راوباسم او ستاسو نه به صادقان او بدعمله دواړه ختم کړم. ۴ ځکه زۀ صادقان
او ګناهګاران دواړه وژنم، زما تُوره به د کاش نه د جنوب نه د شمال پورې د هر چا خلاف راوویستلے شی. ۵ بیا به ټول
خلق په دې باندې پوهه شی چې ما مالِک خُدائ خپله تُوره د کاش نه راویستې ده. دا به بیا واپس نۀ شی. ۶ نو په دې وجه
اے بنی آدمه، زبیرګی کوه، په مات زړۀ او سختو دردونو سره د هغوئ په وړاندې سوال زاری وکړه. ۷ او کله چې هغوئ تا نه
تپوس وکړی چې تۀ ولې زبیرګی کوې؟ نو هغوئ ته ووایه چې د هغه خبر په وجه چې راتلونکے دے. هر یو سخت زړۀ به نرم
شی او هر یو لاس به شل شی، هر یو روح به ودرېږی او هره یوه ګوډه به د یرې نه په رېږدان شی. دا راتلونکی دی، دا به په یقین
سره وشی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی.“ ۸ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۹ ”اے بنی آدمه، پېشګوئي وکړه او
خلقو ته ووایه، مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، یوه تُوره تیره شوې او پالش شوې ده. ۱۰ دا د قتل و غارت دپاره تیره شوې
ده، داسې پالش شوه چې د برېښنا په شان ځلیږی. نو آیا اوس به خوشحاله شې څۀ؟ هغوئ څوک چې ستاسو نه ډېر زیات
زورَور وُو د دې تُورې لاندې راغلل. ۱۱ ما تُوره چا له ورکړې ده چې تیره یې کړی. اوس دا تیره ده، چمکداره ده او تیاره ده
چې قاتل ترینه کار واخلی. ۱۲ اے بنی آدمه، ویر او ژړا وکړه، ځکه دا زما د خلقو خلاف ده، دا د بنی اِسرائیلو د ټولو
شهزادګانو خلاف ده. هغوئ زما خلقو سره یوځائ د تُورې خولې ته وغورزولے شول. نو په دې وجه خپلې سینې ووهئ. ۱۳ دا
به هغوئ ټول په آزمېښت کښې واچوی، نو دوئ سره به د خلاصون لار نۀ وی؟“ مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ۱۴ ”نو بیا
اے بنی آدمه، نبوت وکړه او خپل لاسونه وپړقوه او زما تُوره به دوه ځله بلکې درې ځله ووهی. دا تُوره د تباهئ دپاره ده او دا
تُوره د لوئ قتل و غارت دپاره ده چې د هرې خوا نه به هغوئ راګېر کړی. ۱۵ تر دې چې هغوئ د یرې نه خپل زړونه بائیلی او
راوغورزیږی، ما د هغوئ په ټولو دروازو کښې تُوره د دوئ د وژلو دپاره مقرر کړې ده. افسوس، هغه داسې جوړه شوې ده چې
لکه د برېښنا په شان پړقیږی، او دا د قتلولو دپاره راخستلے شوې ده. ۱۶ اے تُورې، ښی طرف او بیا ګس طرف ته، او هرې
خوا چې ستا مخ تاویږی وځیره. ۱۷ زۀ به هم خپل لاسونه وپړقوم او زما غضب به سوړ شی. ما مالِک خُدائ داسې
وفرمائیل.“

د بابل بادشاه تُوره

۱۸ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۹ ”اے بنی آدمه، د بابل بادشاه د تُورې دپاره دوه لارې په ګوته کړه چې په هغې لاړه

شی، چې دواړه د یو ښار نه شروع شی. هلته کښې نښه جوړه کړئ چرته چې ښار ته خپلو کښې لارې جدا کیږی. (۲۰) د تُورې
دپاره یوه لاره په گوته کړئ چې د عمونیانو د ربه ښار خلاف راشی او بله د یهوداه او د یروشلم پوخ ښار خلاف راشی. (۲۱) ځکه
چې د بابل بادشاه به په هغه ځائ کښې چرته چې نښه شوې ده چې لارې جدا کیږی ودریږی چرته چې لارې دوه شوې دی، نو
په دې وخت کښې به د خپل قسمت فال وگوری، هغه به په غشو سره ځان دپاره فال معلوم کړی، او د خپلو بُتانو سره به
مشوره وکړی، هغه به د ځاروو اینه معائنه کړی چې هغه کوم طرف ته لاړ شی. (۲۲) نو د هغهٔ په ښی لاس کښې به فال د یروشلم
دپاره راشی، چرته چې به هغه د دېوالونو غورزولو مشین ولگوی، هغه به د قتل و غارت حکم ورکړی، او د جنگ آوازونه به
وکړی، او د دروازو خلاف به د ماتولو مشینری ولگوی، حصارونه به جوړ کړی او د محاصره کولو دپاره به د خاورو ډېرى
جوړ کړی. (۲۳) دا به د هغوئ دپاره د دروغو فال ښکاری چا چې هغهٔ سره د امن قَسم کړے دے، خو هغه به هغوئ ته خپله
گناه وریاده کړی او هغوئ به ونیولے شی. (۲۴) نو په دې وجه قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ځکه چې تاسو بیا بیا خپل
قصورونه ما ته رایادوئ او تر دې چې هغه په ښکاره توگه سر ته رسوئ او په هر کار کولو کښې ستاسو گناهونه لیدلے کیږی نو
په داسې کولو به تاسو ونیولے شئ. (۲۵) اے د بنی اِسرائیلو بېدینه او بدکاره شهزاده، ستا وخت پوره شوے دے، او د چا
ورځې چې راغلې دی، د چا د سزا وخت چې پوره شوے دے. (۲۶) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، خپل پټکے
ښکته کړه او خپل تاج اخوا کړه. هر څهٔ به داسې نهٔ وی څنگه چې مخکښې وُو، عاجز به اوچت کړے شی او اوچت به عاجز
کړے شی. (۲۷) کنډر، کنډر، زهٔ به ښار کنډر کړم. دا به بیا په خپل حال نهٔ شی ترڅو چې هغه رانهٔ شی د چا چې دا حق دے
چې فیصله پرې وکړی. چا ته به چې زهٔ دا مُلک ورکړم.“

د خُدائ پاک تیره شوې تُوره

(۲۸) ”او تهٔ اے بنی آدمه، نبوت وکړه او ووایه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ د عمونیانو او د هغوئ د گستاخئ کولو په حقله
فرمائی چې، تُوره د حلالېدو دپاره راوویستلے شوه، هغه د قتلولو دپاره پالش کړے شوه او لکه د برېښنا ځلیږی. (۲۹) هغوئ
ستاسو په حقله غلطې رویاگانې بیانوی او ستاسو په حقله د دروغو پیشگوئې کوی، دا به د بدکارو په غاړو پرته وی څوک چې به
قتل کړے شی، د چا ورځې چې راغلې دی، د چا د سزا وخت چې پوره شوے دے. (۳۰) تُوره په خپل کاش کښې واپس واچوه.
په کوم ځائ کښې چې تهٔ پیدا شوے یې، ستا د پلار نیکهٔ په مُلک کښې، زهٔ به ستا عدالت وکړم. (۳۱) زهٔ به خپل غضب په تاسو
نازل کړم او د خپلې غصې اور له به ستاسو خلاف پوکے ورکړم، زهٔ به تاسو قاتلانو او هغه کسانو ته حواله کړم چې په تباهئ
کښې ماهر وی. (۳۲) تهٔ به د اور دپاره خشاک یې، ستا وینه به ستا په مُلک کښې تویه شی، تهٔ به نور یاد نهٔ کړے شې، ځکه چې
ما مالِک خُدائ داسې وفرمائیل.“

د یروشلم گناهونه

۲۲ (۱) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، ولې تهٔ به د هغهٔ عدالت وکړې؟ ولې تهٔ به د دې خونی ښار
عدالت وکړې؟ نو بیا هغوئ ته د هغوئ ټول حرام کارونه مخامخ کړه. (۳) او ورته ووایه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې، اے ښارېې څوک چې په خپل مینځ کښې د وینې تویولو په وجه په خپل ځان مرگ نازلوی او د بُتانو جوړولو په
وجه خپل ځان پلیتوی. (۴) کومه وینه چې تا تویه کړه د هغې په وجه تهٔ گناه گار شوې او د هغه بُتانو په وجه تهٔ پلیت شوې
کوم چې تا جوړ کړل. تا خپل ژوند لنډ کړو، او تا خپل عمر ختم کړو. نو په دې وجه زهٔ به تا نورو قومونو ته د خندا مثال کړمه
او په ټولو مُلکونو کښې به دې د مسخرو کړم. (۵) څوک کهٔ نزدې دی او کهٔ لرې وی، اے بدنامې او د فساد نه ډکې ښارېې، په
تا پورې به خندا کوی. (۶) وگوره، د بنی اِسرائیلو هر یو مشر څوک چې په تا کښې اوسیږی خپل ټول زور طاقت د وینې تویدو
دپاره استعمالوی. (۷) په تا کښې هغوئ د خپل پلار او مور سپکاوے وکړو، په تا کښې هغوئ په مسافرو ظلم وکړو او په کونډو
او یتیمانو بې زور زبردستی وکړه. (۸) تاسو زما د مقدسو څیزونو سپکوالے وکړو او زما د سبت بېحرمتی مو وکړه. (۹) په
تا کښې تهمت لگوونکی خلق دی چې وینې تویوی، په تا کښې هغوئ دی چې د غرونو دپاسه عبادتخانو کښې خوراک کوی او

غلط کارونه کوی. (۱۰) په تا کښې هغوئ دی چې د خپل پلار د کټ بې‌حرمتی کوی، په تا کښې هغوئ دی چې د ښځو سره په
ماهواری کښې څملی، کله چې هغوئ په شرعی توګه پاکې نۀ وی. (۱۱) په تا کښې داسې سړی دی چې د خپل ګاونډی د ښځې
سره زنا کوی، د خپلې اِنږور سره زنا کوی، او د خپلې خور سره د خپل پلار د لور سره زنا کوی. (۱۲) په تا کښې خلق په پېسو
مرګونه کوی، تاسو سود کوئ او ډېره زیاته ګټه اخلئ، او د خپلو ګاونډیانو نه ناجائزه ګټه کوئ. تاسو زۀ هېر کړے یم، مالِک
قادر مطلق خُدائ فرمائی. (۱۳) زۀ به په یقین سره خپل لاسونه ستاسو خلاف وپړقوم په هغه ناجائزو ګټو چې تاسو کړی دی او
په هغه وینه چې تاسو په خپل مینځ کښې تویه کړې ده. (۱۴) ولې تاسو به په هغه ورځ دومره زړَور یئ یا ستاسو په متو کښې به
دومره زور وی کله چې زۀ تاسو سره دا معامله کوم؟ ما مالِک خُدائ وفرمائیل او زۀ به داسې وکړم. (۱۵) زۀ به تاسو د نورو
قومونو او مُلکونو په مینځ کښې خوارۀ وارۀ کړم، او زۀ به تاسو د پلیتئ نه پاک کړم. (۱۶) کله چې تۀ د نورو قومونو په وړاندې
خپل ځان وشرموې نو تۀ به بیا په دې پوهه شې چې زۀ مالِک خُدائ یم.“

د مالِک خُدائ د صفا کولو بټئ

(۱۷) بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، (۱۸) ”اے بنی آدمه، د بنی اِسرائیلو قوم زما دپاره د هغه ګند په شان شو، چې د
تانبې، ټیم، اوسپنې او سیکې د ګرمولو نه وروستو په بټئ کښې پاتې شی. دوئ لکه د سپینو زرو د پاتې شوی ګند په شان دی.
(۱۹) نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ځکه چې تاسو ټولو نه پاتې شوے ګند جوړ شوے دے، نو زۀ به
تاسو یروشلم ته راټول کړم. (۲۰) لکه څنګه چې خلق سپین زر، تانبه، اوسپنه، سیکه او ټیمان راټولوی او په بټئ کښې یې په تېز
اور ویلی کوی، نو هم داسې به زۀ تاسو خپل قهر او غضب کښې راټول کړم او په ښار کښې دننه به مو واچوم او ویلی به مو
کړم. (۲۱) زۀ به تاسو راټول کړم او زۀ به خپل یرووونکے غضب په تاسو نازل کړم، او تاسو به په هغې کښې دننه ویلی شئ. (۲۲)
لکه څنګه چې سپین زر په بټئ کښې ویلی کېږی، نو دغه شان به تاسو په هغې کښې دننه ویلی شئ، او تاسو به پوهه شئ چې ما،
مالِک خُدائ په تاسو خپل قهر او غضب نازل کړے دے.“

د بنی اِسرائیلو د مشرانو ګناهونه

(۲۳) بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲۴) ”اے بنی آدمه، دې مُلک ته ووایه چې، تۀ هغه مُلک یې چې لا پاک شوے نۀ
یې، په تا د غضب په ورځو کښې باران ونۀ شو. (۲۵) د هغۀ سازش کوونکی شهزادګان د هغه غړمبېدونکو زمرو په شان دی چې
خپل ښکار په مینځ شلوی، هغوئ انسانان خوری، هغوئ مال دولت او قیمتی څیزونه چور کوی او د دې ډېرې ښځې کونډې
کوی. (۲۶) د هغۀ اِمامان زما شریعت ماتوی او زما د مقدسو څیزونو بې‌حرمتی کوی، هغوئ د مقدسو څیزونو او د عامو
څیزونو په مینځ کښې فرق نۀ کوی، او هغوئ د پاکو او پلیتو په مینځ کښې د فرق کولو تعلیم نۀ ورکوی، او هغوئ زما د سبت په
ساتلو باندې خپلې سترګې پټوی، نو زۀ د هغوئ په مینځ کښې سپک شوے یم. (۲۷) د هغۀ سرکاری آفسران لکه د لیوانو په شان
خپل ښکار شلوی، هغوئ وینه تویوی او خلق وژنی چې بې‌اِنصافه ګټه وکړی. (۲۸) د هغې نبیان په غلطو رویاګانو او دروغژنو
پېشګویو سره د هغوئ دا کارونه صفا کوی. هغوئ وائی چې، دا مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی، خو په حقیقت کښې مالِک
خُدائ دا نۀ وی فرمائیلی. (۲۹) د هغه مُلک خلق زیاتے کوی او غلا کوی، هغوئ په غریبانانو او محتاجو خلقو ظلم کوی، او د
مسافرو سره بد سلوک کوی او د هغوئ حق نه اِنکار کوی. (۳۰) ما د هغوئ په مینځ کښې د یو داسې کس لټون کولو چې د
دېوال مرمت وکړی او په وران شوی ځائ لکه د دېوال په شان ودرېږی د هغه مُلک دپاره ودرېږی چې زۀ یې تباه نۀ کړم، خو ما
څوک هم پیدا نۀ کړو. (۳۱) نو زۀ به په هغوئ خپل غضب رانازل کړم او هغوئ به په خپل سخت قهر کښې وسوزوم، او هر هغه
څۀ به د هغوئ په خپل سر راولم څۀ چې هغوئ کړی دی. مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی.“

دوه زناکارې خوېندې

۲۳ (۱) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، دوه ښځې وې چې د یوې مور لوڼه وې. (۳) هغوئ په

مِصر کښې کنجرې جوړې شوې، او په پېغلتوب کښې يې پردو سړو ته د خپلو سينو سره د لوبو کولو اجازت ورکړو. ۴ د
مشرې نامه اوحوله وه، او د هغې د خور نامه اوحوليبه وه. هغوئ زما وې او زامن او لوڼه يې راوړل. د اوحوله نه سامريه
مطلب دے، او اوحوليبه نه يروشلم مطلب دے. ۵ اوحوله په کنجرتوب کښې آخته شوه کله چې هغه لا زما وه، او هغه د
شوق نه خپلو عاشقانو د اسورى جنګيالو پسې وه. ۶ سرکارى آفسران او کمانډران ټول ښکلى ځوانان وُو او شانداړې جامې
يې اچولې وې او په آسونو سوارۀ وُو. ۷ هغې خپل ځان د اسوريانو ټولو آفسرانو ته لکه د کنجرې په شان پېش کړو او خپل
ځان يې د هغه هر چا ټولو بُتانو سره پليت کړو چا پسې چې د هغې شوق وو. ۸ هغې هغه کنجرتوب پرې نۀ ښودو چې په
مِصر کښې يې شروع کړے وو، کله چې د هغې د پېغلتوب په دوران کښې سړى د هغې سره څملاستل او د هغې سينو سره يې
لوبې وکړې او خپل شوق يې په هغې پوره کړو. ۹ نو په دې وجه ما هغه خپلو عاشقانو ته حواله کړه، اسوريانو ته چا سره
چې د هغې شوق دے. ۱۰ هغوئ هغه بربنډه کړه، د هغې نه يې زامن او لوڼه واخستل او هغه يې په تُوره ووژله. او هغه د نورو
ښځو په مينځ کښې د عبرت مثال شوه، او سزا په هغې نازله شوه. ۱۱ د هغې خور اوحوليبه دا وليدل خو اوس هغه په شهوت
پرستى او کنجرتوب کښې د خپلې خور نه ډېره زياته تېزه وه. ۱۲ اسورى مشرانو او آفسرانو او د ښائسته جامو جنګيالو ته او
په آسونو سوارو آفسرانو ته، زياته په شوق کښې وه چې ښکلى ځوانان وُو. ۱۳ نو ما وليدل چې هغې هم خپل ځان پليت کړو،
او هغوئ دواړه په يوه لاره باندې لاړې. ۱۴ خو هغې خپل کنجرتوب مخکښې جارى وساتلو. هغې د سړو تصويرونه په دېوال
وليدل، د بابليانو تصويرونه چې په سور رنګ نقش شوى وُو. ۱۵ هغوئ ملابندونه تړلى وُو او په سرونو يې غټ پټکى تړلى وُو،
هغوئ ټولو د بابليانو د جنګى ګاډو د آفسرانو په شان لباس اغوستے وو. ۱۶ څنګه چې هغې هغوئ وليدل، نو هغوئ ته يې ډېر
شوق وشو او ورپسې يې بابل ته قاصدان ورولېږل. ۱۷ بيا بابليان راغلل د هغې سره بستره کښې يو ځائ شول، او په خپل
شهوت سره يې هغه پليته کړه. وروستو د دې نه چې هغه د دوئ په وجه پليته شوه، هغه د هغوئ نه بېزاره شوه او د هغوئ نه
واوړېدله. ۱۸ کله چې هغې په ښکاره توګه خپل کنجرتوب شروع کړو او خپل ځان يې ټولو ته لغړ کړو، زۀ د هغې نه بېزاره
شوم او خپل مخ مې ترې نه واړولو لکه څنګه چې ما د هغې د خور نه اړولے وو. ۱۹ خو هغه د پخوا نه هم ډېره زياته کنجره
شوه لکه څنګه چې هغه په مِصر کښې د خپلې ځوانۍ په عمر کښې کنجره وه. ۲۰ هغې هلته د خپلو عاشقانو سره شهوت بازى
وکړه، د چا شرمګاه چې د خرونو په شان غټ وو او د چا انزال چې د آسونو په شان وُو. ۲۱ نو تۀ د خپلې ځوانۍ د هغه مستۍ
بيا خواهشمنده يې، لکه څنګه چې ستا په پېغلتوب کښې پردو سړو په مِصر کښې ستا د سينو سره لوبې وکړې.“

د اوحوليبه سره د مالِک خُدائ عدالت

۲۲ نو په دې وجه، اے اوحوليبه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، ”زۀ به ستا عاشقان ستا خلاف راپاڅوم، د چا نه چې
تۀ اوړېدلې يې او نفرت ترې کوې، او زۀ به هغوئ ستا خلاف د هرې خوا نه راولم. ۲۳ بابليان او ټول د فقود او د شوع او د
کوع خلق او هغوئ سره به ټول اسوريان، ښکلى ځوانان سړى، ټول آفسران او حاکمان، د جنګى ګاډو آفسران او د اوچت مقام
خلق ټول په آسونو سوارۀ ستا خلاف راولم. ۲۴ هغوئ به ستا خلاف د وسلو، جنګى ګاډو او ريړو او د ډېرو خلقو او لوئ
لښکر سره راشى. هغوئ به ستا خلاف هرې خوا ته مورچه شى او د لويو او وړو ډالونو او جنګى ټوپۍ په سر به په تا حمله
وکړى. او زۀ به تا هغوئ ته د سزا دپاره حواله کړم. او هغوئ به د خپل قانون په مطابق تاسو له سزا درکړى. ۲۵ زۀ به ستاسو
خلاف خپله غصه نازله کړم، او هغوئ به تاسو سره د غصې سلوک وکړى. هغوئ به ستاسو پوزې او غوږونه پرې کړى، او په
تاسو کښې چې څوک پاتې شى په تُوره به مړۀ کړے شى. هغوئ به ستاسو زامن او لوڼه بوځى، او تاسو نه چې څوک پاتې شى
هغوئ به په اور کښې وسوزولے شى. ۲۶ هغوئ به ستاسو نه جامې وباسى او قيمتى کالى به درنه واخلى. ۲۷ نو زۀ به ستا
هغه فحاشى او کنجرتوب ختم کړم کوم چې تا په مصر کښې شروع کړے وو. تۀ به نور دې څيزونو ته د خواهش نظر نۀ کوې
او نۀ به مِصر يادوې. ۲۸ نو څکه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، زۀ تاسو هغه خلقو ته حواله کوم چې تاسو ترې
نفرت کوئ، هغوئ ته چا نه چې تاسو په بېزارى سره مخ اړولے وو. ۲۹ هغوئ به تاسو سره د نفرت سلوک وکړى او هر هغه
څيز به درنه يوسى کوم دپاره چې تاسو محنت کړے دے. تاسو به بربنډ او لغړ پرېږدى، او ستا د زناکارى شرم به څرګند شى.
ستا فحاشى او زناکارى ۳۰ دا هر څۀ په تا باندې راوستل، څکه چې تۀ نورو قومونو پسې بېقراره وې او خپل ځان دې د هغوئ

په بُتانو پليت کړو. ۳۱ تهٔ د خپلې خور په لار لاړې، نو زهٔ به د هغې پياله ستا په لاس کښې کېږدم. ۳۲ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، تهٔ به د خپلې خور پيالۍ وڅښې، يوه لويه او ژوره پيالۍ، دا به تا د خلقو د ټوقو او مسخرو کړی، ځکه چې دا پياله ډکه ده. ۳۳ تهٔ به په خفګان او نشه اخته شې، د تباهۍ او د دهشت پيالۍ، يعنې ستا د خور سامريې پيالۍ. ۳۴ تهٔ به دا وڅښې او تشه به يې کړې، او په ماتو شوو ټوکړو به يې شخوند ووهې او خپله سينه به د غم نه ووهې. ما مالِک قادر مطلق خُدائ دا وفرمائيل. ۳۵ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د کله نه چې تا زهٔ هېر کړے يم او وروستو خپل شا ته دې غورزولے يم، په دې وجه تهٔ به خامخا د خپلې شهوت پرستۍ او زناکارۍ سزا وزغمې.“

په دواړو خوېندو د مالِک خُدائ عدالت

۳۶ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”اے بنی آدمه، ولې تهٔ به د اوحوله او اوحوليبه عدالت وکړې؟ نو هغوئ تهٔ د هغوئ حرام کارونه مخامخ کړه. ۳۷ ځکه چې هغوئ زنا وکړه او د هغوئ لاسونه په وينو سرهٔ دی. هغوئ خپلو بُتانو سره زنا وکړه، تر دې چې هغوئ خپل زامن هم بُتانو ته د خوراک دپاره قربانی کړل، کوم چې هغوئ زما دپاره پېدا کړی وُو. ۳۸ هغوئ ما سره هم دا وکړل چې، په هم هغه وخت کښې هغوئ زما مقدس کور پليت کړو او زما د سبت بې‌حرمتی يې وکړه. ۳۹ په هغه ورځ چې هغوئ خپل ماشومان خپلو بُتانو ته قربانی کړل، نو په هغه ورځ هغوئ زما مقدس کور ته ننوتل او د دې بې‌حرمتی يې وکړه. دا هغه څهٔ دی چې هغوئ زما کور کښې وکړل. ۴۰ تر دې چې هغوئ د سرو دپاره قاصدان لېږلی وُو څوک چې د لرې ځائ نه راغلل، او کله چې هغوئ راورسېدل تا خپل ځان د هغوئ دپاره پاک کړو او خپلې سترګې دې تورې کړې او لا دا چې ځان دې په سرو زرو سنګار کړو. ۴۱ بيا تهٔ په شانداره صوفې کښېناستلې چې مېز يې په مخکښې پروت وو په کوم چې تا هغه خوشبو او تېل اېښی وُو چې زما وُو. ۴۲ د ګڼو خلقو شور د هغې سره نزدې وو، تر دې چې مست او عياش خلق يې د صحرا نه راوستل او هغوئ دغه دواړو خوېندو ته په مټو کښې بنګړی واچول او ښکلی تاجونه يې ورته په سر کړل. ۴۳ نو ما بيا د هغه چا په حقله ووئيل څوک چې د زناکارۍ په وجه ستړې شوې وه، اوس پرېږده چې هغوئ دا لکه د يو کنجرۍ په شان استعمال کړی، ځکه چې هغه هم داسې ده. ۴۴ او هغوئ د هغې سره زنا وکړه. لکه ځنګه چې سړے د زناکارې سره څملی، نو هغوئ د هغه بې‌حيا ښځو اوحوله او اوحوليبه سره څملاستل. ۴۵ خو صادقان به هغوئ ته د هغو ښځو سزا ورکړی څوک چې زنا او قتل کوی، ځکه چې هغوئ زناکارې دی او لاسونه يې په وينو سرهٔ دی.“ ۴۶ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ”د هغوئ خلاف لوئ لښکر راوله او هغوئ يرې او لوټ مار ته حواله کړه. ۴۷ د هغوئ دشمنان به هغوئ سنګسار کړی او په تُوره به يې ووژنی، هغوئ به د دوئ زامن او لوڼه مړهٔ کړی او د هغوئ کورونه به وسوزوی. ۴۸ نو زهٔ به په دې مُلک کښې شهوت پرستی ختمه کړم، او ټولو ښځو ته به تنبيه مِلاو شی او هغوئ به نور ستا په نقش قدم نهٔ ځی. ۴۹ تاسو به د خپلې شهوت پرستۍ دپاره سزا وزغمئ او د خپلې بُت پرستۍ د ګناهونو سزا به برداشت کړئ. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک قادر مطلق خُدائ يم.“

د پخلی دېګ

۲۴ ۱ د جلاوطنۍ په نهم کال، د لسمې مياشتې په لسمه ورځ، د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، د نن ورځې تاريخ وليکه، ځکه چې هم دا نن په دې تاريخ به د بابل بادشاه يروشلم محاصره کوی. ۳ يو مثال دې سرکشه قوم ته ووايه او هغوئ ته ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د پخلی دېګ په اور کېږدئ او اوبهٔ په کښې واچوئ. ۴ او په هغې کښې د غوښې بوټۍ واچوئ، ټولې ښې بوټۍ لکه پتون او اوږی غوښه په کښې واچوئ. او د هم داسې ښو هډوکو نه يې ډک کړئ، ۵ د رمې نه د خاص څاروے غوښه په کښې واچوئ، او د دېګ لاندې خشاک کېږدئ. او اوبهٔ وويشوئ، او هډوکی هم د غوښې سره پاخهٔ کړئ. ۶ نو مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، افسوس دې وی د قاتلانو په ښار، لکه د هغه دېګ په شان چې زنګ وهلے وی د چا ګندګی چې نهٔ اخوا کيږی، دېګ په يو شان سره خالی کړئ او خوښه نا خوښه مهٔ کوئ. ۷ کومه وينه چې يروشلم تويه کړه نو هغه په ميدان کښې په يو کولاو ګټ تويه شوه، داسې نهٔ وو شوے چې ګنې په

زمکه تویه شوه او دوړې پټه کړه. (٨) نو په دې وجه به زهٔ خپله غصه راوپاروم او د هغوئ نه به بدله واخلم او د هغهٔ وینه به په
کولاو کانی تویه کړم چې دا هم ښکاره وی. (٩) نو ځکه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، افسوس دې وی د وینو
تویولو په ښارېې یروشلم باندې. زهٔ به هم ورته د اور بلولو دپاره لرگی ډېرے کړم. (١٠) نو خشاک راجمع کړئ، او اور بل کړئ.
غوښه ښه پخه کړئ او مصالحه ورباندې واچوئ او د هډوکو سره یې سکارهٔ کړئ. (١١) بیا هغه د تانبې خالی دیگ په سکارو
باندې کېږده چې دا گرم شی او تانبه یې تکه سره شی او ناپاکی په کښې ویلې شی او د هغې زنگ وسوزیږی. (١٢) خو دا ټول
کارونه بېفائدې ۇو، تر دې چې د دې ډېر زیات زنگ په اور هم اخوا نهٔ شو. (١٣) نو اوس تا په خپلو بېحیا کارونو خپل ځان
پلیت کړے دے. ځکه ما کوشش وکړو چې تا د خپلو پلیتو عملونو نه پاک کړم، خو تهٔ پاک نهٔ شوې، تهٔ به تر هغې پاک نهٔ شې
ترڅو چې زهٔ خپله مکمله غصه په تا نازله کړم. (١٤) ما مالِک خُدائ وفرمائیل. زما دپاره هغه وخت رارسېدلے دے چې خپله
کاروائی وکړم. زهٔ به وروستو نهٔ شم، زهٔ به رحم نهٔ کوم، او نهٔ به پښېمانه شم. ستاسو د چال چلن او عملونو په مطابق به
ستاسو عدالت وکړم، مالِک خُدائ داسې فرمائی."

د حضرت حزقیایل د ښځې مرگ

(١٥) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، (١٦) "اے بنی آدمه، په یو گزار سره به زهٔ ستا د سترگو تور، ستا ښځه ختمه کړم.
خو تهٔ مهٔ د غم سندرې وایه مهٔ ژړا کوه او مهٔ اوښکې تویوه. (١٧) چغې سورې مهٔ وهه، د مړی دپاره غمرازی مهٔ کوه، خپل
پټکے په سر وتړه او خپلې څپلی دې په پښو کښې واچوه، د خپل مخ لاندې برخه مهٔ پټوه او د مړی خیرات مهٔ خوره." (١٨) نو
ما په سحر کښې خلقو ته وفرمائیل، او بیا په ماښام کښې زما ښځه مړه شوه. او په بل سحر ما هغه شان وکړل لکه څنگه چې
ما ته حکم شوے وو. (١٩) نو بیا خلقو زما نه تپوس وکړو چې، "ولې تهٔ به مونږ ته دا ووائې چې ستا د دې کارونو زمونږ دپاره
څهٔ مطلب دے؟" (٢٠) نو ما هغوئ ته ووئیل، "د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، (٢١) د بنی اِسرائیلو قوم ته دا ووایه چې،
مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې زهٔ اوس د خپلې مقدسې قربانگاه بېحرمتی کوم، هغه مضبوط مقام چې تاسو پرې
فخر کوئ ورانوم، ستاسو د سترگو تور یعنې ستاسو ښځې، او ستاسو د زړهٔ اُمید تباه کوم. او کوم زامن او لوڼه چې تاسو
پرېښودل هغوئ ټول به په تُوره قتل کړے شی. (٢٢) او تاسو به هغه کار وکړئ کوم چې ما وکړو. تاسو به د خپل مخ لاندې
حِصه نهٔ پټوئ او نهٔ به د مړی خیرات خورئ. (٢٣) تاسو به په خپل سر باندې پټکے سائئ او پیزار به په پښو کوئ. تاسو به غم
او ژړا نهٔ کوئ، او تاسو به په خپله گناه کښې ضائع شئ او تاسو به په خپلو ټولو گناهونو ماتم کوئ. (٢٤) ستاسو دپاره حزقیایل
یو نمونه دے، تاسو به هم هغه څهٔ کوئ څهٔ چې هغهٔ وکړل. کله چې داسې وشی نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک
قادر مطلق خُدائ یم. (٢٥) او تهٔ اے بنی آدمه، په کومه ورځ چې زهٔ د هغوئ مضبوط قلعه، د هغوئ خوشحالی او فخر، د هغوئ
د سترگو تور یعنې د هغوئ ښځې، د هغوئ د زړهٔ خواهشونه، او د هغوئ زامن او لوڼه ترې نه واخلم (٢٦) نو په هم هغه ورځ به د
یروشلیم نه یو بچ شوے سړے تا له راشی او هغه به تا له خبر راوړی. (٢٧) نو هم په هغه وخت کښې به ستا خولهٔ کولاو شی، او
تهٔ به د هغهٔ سره خبرې وکړې او نور به تهٔ خاموشه پاتې نهٔ شې. نو تهٔ به د هغوئ دپاره نمونه یې، او هغوئ به په دې باندې پوهه
شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم."

د عمون خِلاف پیشگوئي

٢٥ (١) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، (٢) "اے بنی آدمه خپل مخ دې د عمونیانو په خلاف راوگرځوه او د هغوئ
خلاف پیشگوئي وکړه. (٣) عمونیانو ته ووایه چې، د مالِک قادر مطلق خُدائ کلام واورئ. مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی، کله چې زما د عبادتخانې بېعزتی کېدله او د بنی اِسرائیلو زمکه شاړه کېدله او د یهوداه خلق جلاوطن کېدل نو تاسو
خوشحالی وکړه، (٤) نو زهٔ په دې وجه تاسو د مشرق خلقو ته د میراث په توگه حواله کوم. هغوئ به ستاسو په مینځ کښې
خپل کېمپونه جوړ کړی او خېمې به ودروی، هغوئ به ستاسو مېوې وخوری او ستاسو پئ به وڅښی. (٥) زهٔ به د ربه ښار نه د
اوښانو د څرن ځائ جوړ کړم او د عمون نه به د گډو شپول جوړ کړم. نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ یم.

۶ نو مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ځکه چې تاسو د بنی اِسرائيلو خلاف خپل لاسونه وپړقول او خپلو پښو سره مو زمکه ودربوله، او تاسو د بنی اِسرائيلو د مُلک په تباهئ خوشحالی وکړه، ۷ نو په دې وجه به زهٔ خپل لاس ستاسو خلاف دروغزوم او تاسو به نورو قومونو ته د غنیمت په توګه حواله کړم. زهٔ به ستاسو قوم ختم کړم او تاسو به خانه بدوش کړم او تاسو به تباه کړم. نو تاسو به په دې پوهه شئ چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“

د موآبيانو او د سعير په حقله پېشګوئي

۸ ”مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، نو ځکه چې موآب او سعير وائی وګوره، د يهوداه قوم لکه د نورو ټولو قومونو په شان شو، ۹ نو په دې وجه، زهٔ به د موآب سرحدی ښارونه حملې دپاره پرېږدم چې په هغې کښې د بيت‌يسيموت، بعل معون او قِريَتائم ښکلی ښارونه شامل دی. ۱۰ زهٔ به د مشرق په خلقو موآب او عمونيان قبضه کړم، نو بيا به نور عمونيان د دُنيا په مُلکونو کښې نهٔ يادېږی، ۱۱ زهٔ به په موآبيانو د سزا حکم وکړم. نو بيا به هغوئ په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک قادر مطلق خُدائ يم.“

د ادوم خِلاف پېشګوئي

۱۲ ”مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ځکه چې ادوم د يهوداه د قوم نه په بدله اخستو سره سخت مجرم وګرځولے شو.
۱۳ نو په دې وجه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به خپل لاس د ادوم خلاف وغزوم او د هغهٔ خلق او ځناور به ووژنم. زهٔ به دا د تيمان نه واخله تر ددان پورې وران ويجاړ کړم او هغوئ به په تُوره قتل کړم. ۱۴ زهٔ به د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو په لاس خپله بدله د ادوميانو نه واخلم، او هغوئ به ورسره زما د قهر و غضب په مطابق رفتار وکړی، هغوئ به زما په بدله اخستو پوهه شی، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی.“

د فلستی خِلاف پېشګوئي

۱۵ ”مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، فلستيانو د يهوداه نه بې‌رحمه بدله واخسته، او هغوئ د خپل زړهٔ پخوانۍ کينه او دشمنی ورسره ښکاره کړه. ۱۶ نو په دې وجه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به د فلستيانو خلاف خپل لاس ورغزوم، او زهٔ به چريتيان ختم کړم او ځوک چې د سمندر په غاړه اوسيږی هغوئ به تباه کړم. ۱۷ او زهٔ به د هغوئ نه سخته بدله واخلم او په خپل غضب کښې به ورله سزا ورکړم. نو بيا به هغوئ په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک قادر مطلق خُدائ يم، کله چې زهٔ د هغوئ نه بدله واخلم.“

د صور خِلاف پېشګوئي

۲۶ ۱ د جلاوطنۍ په يوولسم کال، د مياشتې په وړومبۍ ورځ کښې د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، ځکه چې صور د يروشلم په حقله داسې وئيلی دی چې، آو، د دې قومونو دروازه ماته شوې ده، او د هغوئ دروازې بلکل زما دپاره کولاو دی، نو اوس هغه تباه پرته ده نو زهٔ به آباده شم. ۳ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، اے صوره زهٔ ستا خلاف يم، زهٔ به ستا خلاف ډېر قومونه راوچت کړم لکه څنګه چې سمندر خپلې چپې راوچتوی. ۴ هغوئ به د صور دېوالونه تباه کړی او د هغهٔ برجونه به راګزار کړی او زهٔ به د هغوئ ملبه داسې جارُو کړم چې لکه د صفا ګټ په شان پاتې شی.
۵ دا به لکه په سمندر کښې د ماهيګرو د جال د خورولو ځائ په شان وی، ځکه چې ما مالِک قادر مطلق خُدائ دا وفرمائيل چې، نور قومونه به هغه په آسانئ سره لوټ کولے شی. ۶ او په هغه اصلی زمکه بانډې به د هغې اوسېدونکی په تُورو قتل شی. نو بيا به هغوئ په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم. ۷ نو ځکه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زهٔ به د شمال د خوا نه د بابل بادشاه نبوکدنضر د بادشاهانو بادشاه، د آسونو او جنګی ګاډو، د سوارو او د لوئ لښکر سره د هغوئ خلاف

راولم. ﴿٨﴾ او په هغه اصلی زمکه به د هغې اوسېدونکی په ټورو قتل شی، هغه به ستا خلاف د خاورو ډېرے جوړ کړی، او ستاسو دېوالونو ته به لارې جوړې کړی او خپل ډالونه به ستا خلاف راوچت کړی. ﴿٩﴾ هغه به ستا دېوالونه په مشين سره راګزار کړی او په خپلې وسلې سره به ستا برجونه راونړوی. ﴿١٠﴾ د هغوئ آسونه به دومره زيات وی چې په خپلو دوړو کښې به تا پټ کړی. او د جنګی آسونو د شور نه به ستا دېوالونه په لړزان شی، د هغې بګې او جنګی ګاډی چې کله ستا د ښار دروازې ته درننوځی دا به د هغه ښار په شان وی د چا دېوالونه چې د مخکښې نه وران شوی وی. ﴿١١﴾ ستا لارې کوڅې به د خپلو آسونو د پښو د نوکو لاندې کړی، او هغه به ستا خلق په ټوره قتل کړی، او ستا مضبوطې ستنې به په زمکه لاندې راوغورزېږی. ﴿١٢﴾ هغوئ به ستا مال دولت لوټ کړی او ستا د تجارت سامان به لوټ کړی، هغوئ به ستا دېوالونه مات کړی او ستا ښکلې کورونه به راوغورزوی او ستا کاڼی، لرګی او ملبه به په سمندر کښې وغورزوی. ﴿١٣﴾ زۀ به ستا د سندرو آواز ختم کړم او ستا د رباب آواز به نور نۀ اورېدلے کيږی. ﴿١٤﴾ زۀ به تا برېنډ ګټ کړم، او تۀ به هغه ځائ وګرځې چرته چې خلق د ماهيانو جال خوروی. تۀ به بيا آباد نۀ شې ځکه چې مالِک خُدائ فرمائيلی دی، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی. ﴿١٥﴾ دا هغه څۀ دی چې مالِک قادر مطلق خُدائ يې صور ته فرمائی، آيا د سمندر ساحلی ځايونه به ستا د راغورزېدو د آواز په وجه د يرې نه ونۀ لړزيږی کله چې زخميان چغې سورې وهی او په تا کښې خلق حلاليږی؟ ﴿١٦﴾ نو بيا به د ساحل ټول شهزادګان د خپلو تختونو نه راکوز شی او خپله چُوغه به وباسی او خپلې د ګُلکارئ جامې به يوې خوا ته کېږدی. هغوئ به د غم لباس واچوی په زمکه به کښېنی او د يرې نه به رېږدی، او ستا په تباهۍ به خفه کيږی. ﴿١٧﴾ نو بيا به هغوئ ستا په حقله د غم په مرثيو کښې داسې وائی، تۀ څنګه تباه شوې، د سمندرونو خلق به ستاسو مُلک قبضه کړی، اے مشهورې ښارېې، يو وخت داسې وو چې تا په سمندر بادشاهی کوله او په ټوله دُنيا مو يره خوره کړې وه. ﴿١٨﴾ نو اوس ساحلی علاقه ستا د راغورزېدلو په ورځ لړزيږی، په سمندر کښې جزيرې ستا په راغورزېدلو په لړزان شوې دی. ﴿١٩﴾ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، کله چې زۀ ستا ښار په کنډرو بدل کړم، لکه د هغه ښار په شان چې په کښې کله څوک نۀ وی آباد شوی، او کله چې زۀ د سمندر د تل نه اوبۀ په تا راوخېژوم او په هغه ډوبو اوبو کښې غرق شې، ﴿٢٠﴾ نو بيا به زۀ تا د هغه چا سره لاندې کندې ته بوځم، هغه خلقو له څوک چې ډېر وړاندې تېر شوی دی. او زۀ به تا په لاندې زمکه کښې اوسوم، لکه د پخوانو تباه شوو سره به اوسيږې، د هغوئ سره څوک چې لاندې کندې ته روان وی، نو تۀ به بيا هيڅکله راواپس نۀ شې او نۀ به د ژوندو په دُنيا کښې خپل ځائ ته ورسېږې. ﴿٢١﴾ زۀ به تاسو په دردناک مرګ ووژنم او تۀ به نور په دُنيا کښې نۀ يې. ستا لټون به کولے شی خو تۀ به هيڅکله نۀ پيدا کېږې. مالِک قادر مطلق داسې فرمائی.“

د صور د غم مرثيه

٢٧ ﴿١﴾ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ﴿٢﴾ ”اے بنی آدمه، د صور په حقله د غم مرثيه ووايه. ﴿٣﴾ صور ته ووايه، چې تۀ د سمندر په غاړه پروت يې او د سمندر د غاړې ډېرو خلقو سره تجارت کوې، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، اے صوره تا د خپل ځان په حقله وئيل چې زما د ښائست جواب نشته. ﴿٤﴾ ستا حدونه د سمندر مينځ پورې رسېدلی دی. ستا جوړونکو ستا ښائست لاجوابه جوړ کړے دے. ﴿٥﴾ تۀ لکه د سمندر د هغه کشتۍ په شان وې چې د حرمون د غرۀ د نختر لرګی نه جوړه شوې وې او هغوئ د دِيار لرګی د لبنان نه راوړل چې ستا دپاره يوه ستن ترې جوړه کړی. ﴿٦﴾ هغوئ د څېړې لرګی د بسن نه راوړل او ستا د چلولو چپو يې ترې جوړ کړل، هغوئ ستا فرش د قبرص د نخترو نه جوړ کړو په دې باندې يې د هاتی د غاښونو کار وکړو. ﴿٧﴾ ستا بادبان د مِصر د ګُلکارئ د کتان نه جوړ وو، او دا ستا په سر باندې لکه د جنډې په شان رپېدو، ستا شاميانه د کاسنی او آسمانی رنګی کپړې وه چې د اِليسه د ساحلی علاقې نه راوړلے شوې وه. ﴿٨﴾ د صيدا او ارود کسان ستا چپو وهونکی وُو. اے صوره، ستا هوښيار کسان ستا ماڼکيان وُو. ﴿٩﴾ د جبل د علاقې نه په کار پوهه او هوښيار کسان په کشتۍ کښې وُو چې ستا چاؤدونه بند کړی. د سمندر ټولې کشتۍ او د دې ماڼکيان راغلل چې ستا د مال تجارت وکړی. ﴿١٠﴾ د فارس، لِديه او ليبيا فوجيان ستا په لښکر کښې شامل وُو. هغوئ خپل ډالونه او ټوپۍ ستا په دېوالونو راځوړند کړل چې تا ته شان و شوکت مِلاو شی. ﴿١١﴾ د ارود او د حيلک سړو د هرې خوا نه ستا د دېوالونو حفاظت وکړو، او د جماد

خلق ستا په برجونو کښې وُو. هغوئ خپل ډالونه ستا په دېوالونو راځوړند کړل، هغوئ ستا حُسن مکمل کړو. ۱۲ ترسيس تا
سره کاروبار وکړلو ځکه چې تا سره هر قسم سامان ډېر زيات مِلاوېدلو، او ستا د څيزونو په بدله کښې هغوئ تا ته سپين زر،
اوسپنه، ټيم او سيکه درکوله. ۱۳ يونان، توبل او مسک تا سره کاروبار وکړو، هغوئ ستاسو د سامان په بدل کښې غلامان او د
زېړو څيزونه درکړل. ۱۴ د بيتتُجرمه خلقو د څيزونو په بدل کښې تاسو له آسونه، جنگی آسونه او قچرې درکړې. ۱۵ د ددان
خلقو تاسو سره کاروبار وکړو، او د ډېرو ساحلی علاقو خلق ستا گاهکان وُو، هغوئ تا ته د هاتی غاښونه او د آبنوس لرگی
درکړل. ۱۶ د شام خلقو تا سره کاروبار وکړو ځکه چې په تا کښې هر قسم څيز مِلاوېدو، هغوئ ستا د سامان په بدله کښې تا
له زمرد کانی کاسنی او آسمانی رنگی کپړې، گُلکاری، نرم کتان، مرجان او ياقوت درکول. ۱۷ يهوداه او بنی اِسرائيلو تا سره
کاروبار وکړو، او هغوئ ستا د څيزونو په بدله کښې تا ته د مِنيت نه غنم، اينځر، شات، د زيتُونو تېل او مصالحې درکړې. ۱۸
دمشق تا سره د ډېر پېداوار او د مال د زياتوالی په وجه، کاروبار وکړو او د دې څيزونو په بدله کښې يې د حلبون مے او د
صاحر وړی درکړه. ۱۹ د ودان او يونان خلقو ستاسو نه څيزونه اخستل او د هغې په بدله کښې يې تاسو ته د کار اوسپنه او
خوشبودارې مصالحې درکولې. ۲۰ د ددان خلقو د آسونو د قيمتی زينونو کاروبار تاسو سره کولو. ۲۱ د عربو او د قيدار ټول
شهزادگان ستا خريدار وُو، هغوئ تاسو سره د گډورو، گډانو، او چېلو کاروبار وکړو. ۲۲ د شيبا او راماه خلقو تا سره
کاروبار وکړو، ستاسو د څيزونو په بدله کښې هغوئ تاسو له اعلیٰ مصالحې، قيمتی کانی او سرۀ زر درکول. ۲۳ د حاران، کنه
او عدن، د شيبا سوداگرو او د اسور او کِلمد خلقو هم تا سره تجارت وکړو. ۲۴ ستاسو په بازارونو کښې هغوئ تاسو سره د
ښکلې کپړې، د آسمانی رنگې کپړې، د گُلکارۍ او د رنگينه قالينونو چې پړی ترې تاو وُو او چې گُلکارۍ يې کلکې ترلے شوې
وې کاروبار وکړو. ۲۵ د ترسيس بېړو ستا د سامان په وړولو کښې مدد کولو، او د سمندر په زړۀ کښې تۀ د درونډ مال نه ډکه
وې. ۲۶ ستا چپو وهونکو تۀ لوئ سمندر ته راوړسولې، خو د مشرق هواگانې به تا د سمندر په مينځ کښې ماته کړی. ۲۷ ستا
مال دولت، د تجارت سامان او مال، ستا د بېړۍ ټول چلوونکی، جوړونکی او پوهان، ستا تاجران، او ستا ټول فوجيان، او نور
ټول هغه کسان چې په کشتۍ کښې ناست دی به د سمندر په زړۀ کښې ډوب شی په کومه ورځ چې ستا کشتی تباه شی. ۲۸ ستا
د ماڼکيانو د چغو په وجه به د سمندر په غاړه خلق د يرې نه ولړزيږی. ۲۹ هغه ټول چپو وهونکی به خپله کشتۍ پرېږدی،
ماڼکيان او نور کار کوونکی به د ساحل په غاړه ودرېږی. ۳۰ هغوئ به خپل آواز اوچت کړی او په تا به سخته ژړا کوی، هغوئ
به په خپلو سرونو خاورې او دوړې وشيندی او په ايرو کښې به ورغړی. ۳۱ هغوئ به ستا په وجه خپل سرونه گنجی کړی او د
ټاټ جامې به واچوی. هغوئ به په تا په پرېشانه زړۀ سره ژړا وکړی. ۳۲ کله چې هغوئ په تا باندې ژړا او وير کوی، هغوئ به
ستا په حقله د غم مرثيه وائی، څوک لکه د صور په شان خاموشه وو، چې سمندر يې محاصره کړے وو؟ ۳۳ کله چې به ستا د
تجارت مال په سمندر کښې نورو مُلکونو ته وړلے کېدو، تا ډېر مُلکونه ماړۀ کړل. ستا د ډېر مال دولت او مال سره تا د زمکې
بادشاهان ماړۀ کړل. ۳۴ اوس تۀ د سمندر په ژورو اوبو کښې مات او ډوب شوے يې، ستا سامانونه او ستا کارکوونکی ټول تا
سره لاندې ډوب شول. ۳۵ هر هغه څوک چې د سمندر په غاړه اوسيږی، هغوئ تا ته حېران دی، د هغوئ بادشاهان يرې
اخستی دی او پرېشانه شوی دی او شکلونه يې د يرې نه په بله اوړېدلی دی. ۳۶ د قومونو سوداگرو ستا په حقله په خپلو کښې
وائی چې توبه توبه، کله چې هغوئ ستا خراب اَنجام وليدو او تۀ د تل دپاره نيست نابود شوې.“

د صور د بادشاه خِلاف پيشگوئي

۲۸ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، د صور حکمران ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې تا د خپل زړۀ په مغرورتيا کښې وئيل چې، زۀ خُدائ يم او زۀ د خُدائ په تخت د سمندر په زړۀ کښې ناست يم. خو
تۀ انسان يې او خُدائ پاک نۀ يې، اگر چې ستا دا خيال دے چې تۀ د خُدائ په شان هوښيار يې. ۳ ولې تۀ دانيال نه ډېر
هوښيار يې چې يو راز هم ستا نه پټ نۀ دے؟ ۴ ستا په خپل عقل او پوهه تا د خپل ځان دپاره مال دولت راجمع کړو او په
خپله خزانه کښې دې سرۀ او سپين زر راغونډ کړل. ۵ په تجارت کښې د ډېرې پوهې په ذريعه تا خپل مال دولت زيات کړو،
او د مال دولت په وجه ستا زړۀ ډېر مغروره شو. ۶ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ځکه چې ستا

خیال دا دے چې تهٔ هوښیار يې، لکه د خُدائ په شان هوښیار يې، (۷) زهٔ به ستا خلاف د غېرو قومونو نه د ټولو نه زيات
بې‌رحمه خلق راولم، هغوئ به ستا د حُسن او عقل خلاف خپلې تُورې راوکاږی او ستا ځلېدونکے شان او شوکت به پلیت کړی.
(۸) هغوئ به تا کندې ته ښکته کړی او تهٔ به د سمندر په زړهٔ کښې په بې‌دردئ سره مړ شې. (۹) ولې تهٔ به بیا د قاتلانو په
مخکښې ووائې چې زهٔ خُدائ یم؟ هیڅکله نه. تهٔ به صرف انسان يې، خُدائ نه، د هغوئ په لاسونو کښې څوک چې تا حلالوی.
(۱۰) تهٔ به د غېرو قومونو په لاسونو لکه د ناسنتو په شان مړ شې. ما مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائيلی دی.“

د صور د بادشاه د غم مرثیه

(۱۱) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۱۲) ”اے بنی آدمه، د صور د بادشاه په حقله د غم مرثیه ووايه او هغهٔ ته ووايه چې،
مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائي چې، تهٔ د کاملیت نمونه وې، د عقل نه ډک وې او ستا حُسن د کمال وو. (۱۳) تهٔ په باغِ
عدن کښې، د مالِک خُدائ په باغ کښې وې، هر قسم قیمتی کاڼو لکه یاقوت، طوپاز، هیره، ایکوامرین، اونیکس کاڼی، جاسپر،
نیلم، زمرد او لعلونو تهٔ ښائسته کړے وې. تهٔ د سرو زرو کار ښکلے کړے وې. په کومه ورځ چې ستا تخلیق وشو دا ستا دپاره
تيار کړے شوی وُو. (۱۴) ما تهٔ د وزرو والا مخلوق په شان مسح شوے او ساتونکے مقرر کړې او تهٔ د خُدائ پاک په مقدس
غر وې، او تهٔ د ځلېدونکو کاڼو په مينځ کښې ګرځېدلې. (۱۵) ستا د پېدايښت د ورځې نه ستا چال چلن بې‌داغه وو تر دې چې په تا
کښې بدکاری پيدا شوه. (۱۶) تهٔ د خپل ډېر زيات تجارت په وجه د ظلم زياتې نه ډک شوې او ګناه دې وکړه. نو ما بيا تهٔ په
بې‌عزتی سره د خُدائ پاک د غرهٔ نه وشړلې، او ما تهٔ اے حفاظت کوونکې فرښتې د هغه ځلېدونکو کاڼو نه وشړلې. (۱۷) ستا زړهٔ
په خپل حُسن باندې مغروره شو، او تا خپل عقل د خپل شان او شوکت په وجه خراب کړو. نو ما تهٔ زمکې ته راوغورزولې، او
بادشاهانو ته مې تماشه جوړه کړې. (۱۸) تا په خپلو ډېرو ګناهونو او بې‌ایمانه تجارت خپل د عبادت ځايونه ګنده کړل. نو ما په
تا اور ولګولو او هغهٔ تهٔ وسوزولې، او تهٔ مې په زمکه د ټولو هغه کسانو په وړاندې په ايرو بدل کړې چې ستا تماشه يې کوله. (۱۹)
ټولو هغه مُلکونو چې تهٔ يې پېژندلې تا ته حېران دی، ستا مرګ به ډېر خطرناک وی او تهٔ به نور په دُنيا کښې پاتې نهٔ شې.“

د صیدا خِلاف پېشګوئي

(۲۰) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲۱) ”اے بنی آدمه، خپل مخ دې د صیدا خلاف کړه، د هغې خلاف پېشګوئي وکړه (۲۲)
او ووايه چې مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائي چې، زهٔ ستا خلاف یم اے صیدا، او زهٔ به په تا کښې جلال حاصل کړم. نو
هغوئ به په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم. کله چې زهٔ په هغې د سزا فېصله وکړم او خپل ځان په هغې کښې مقدس
ښکاره کړم. (۲۳) زهٔ به په هغې وبا راولم او د هغې په کوځو کښې به وينې روانې کړم. د هرې خوا نه به په تا حملې کيږی، ستا
خلق به په کښې په تُوره مړهٔ شی. نو بيا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم.“

بنی اِسرائيلو ته به برکت مِلاو شی

(۲۴) ”د بنی اِسرائيلو د خلقو به نور کينه لرونکی ګاونډيان نهٔ وی کوم چې لکه د درد ورکونکی ازغو او تېرهٔ غنو په شان وُو. نو
بيا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم. (۲۵) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائي چې، کله چې زهٔ د بنی اِسرائيلو قوم د
هغه مُلکونو نه راغونډ کړم کومو مُلکونو ته چې هغوئ خوارهٔ وارهٔ شوی وُو، زهٔ به د هغوئ په مينځ کښې او د نورو قومونو په
وړاندې خپل ځان مقدس وښايم. نو بيا به هغوئ په خپل مُلک کښې اوسيږی، کوم چې ما خپل خِدمتګار يعقوب له ورکړے وو.
(۲۶) هغوئ به هلته په امن سره ژوند تېروی او هغوئ به کورونه جوړ کړی او د انګورو بوټی به وکَری. زهٔ به د هغوئ هغه ټولو
ګاونډيانو له سزا ورکړم چا چې ورپورې ټوقې کړې وې. نو بيا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ د هغوئ مالِک قادر مطلق خُدائ یم.“

د مِصر خِلاف پېشګوئي

۲۹ (۱) زمونږ د جلاوطنۍ د لسم کال د لسمې مياشتې په دولسمه ورځ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی

آدمه، د مِصر د بادشاه فِرعون په خلاف خپل مخ ورواړوه. د هغهٔ او د ټول مِصر خلاف پېشګوئي وکړه. (۳) هغهٔ ته ووايه چې
مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، اے د مِصر بادشاه فِرعونه، زهٔ ستا خلاف يم، تهٔ لکه د يو لوئ اژدها په شان په
خپلو نِهرونو کښې غزېدلے يې او تهٔ دا وائې چې دريائے نيل زما دے او دا ما د خپل ځان دپاره جوړ کړے دے. (۴) زهٔ به
ستا په خولهٔ کښې کُنډه واچوم او د هغه نِهرونو ټول کبان به ستا څرمن پورې ونښلوم. او زهٔ به تا سره د هغه ټولو کبانو د
نِهرونو نه راوکاږم کوم چې ستا څرمن پورې انښتی وی. (۵) زهٔ به تا او ستا د نِهرونو هغه ټول کبان په صحرا کښې پرېږدم. تهٔ
به په اوچه زمکه پروت يې او تهٔ به نهٔ راغونډ او نهٔ اوچت کړے شې. زهٔ به تا د زمکې د ځناورو او د هوا د مارغانو خوراک
کړم. (۶) نو بيا به هغوئ ټول په دې پوهه شی څوک چې په مِصر کښې اوسيږی چې زهٔ مالِک خُدائ يم. تهٔ د بنی اِسرائيلو د
قوم دپاره صرف د لوخې امسا په شان وې. (۷) کله چې تهٔ هغوئ په خپل لاس کښې ونيولې نو تا دړه وکړه او د هغوئ اوږه
دې سورې کړه، او کله چې هغوئ په تا تکيه وکړه، نو ستا ملا ماته شوه. (۸) نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې، زهٔ به ستاسو خلاف تُوره راواخلم او ستاسو سړی او د هغوئ ځناور به قتل کړم. (۹) نو مِصر به په صحرا او
شاړه زمکه بدل شی. نو بيا به هغوئ په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم. ځکه چې تا وئيل چې، دريائے نيل زما دے، هغه
ما جوړ کړے دے. (۱۰) نو په دې وجه زهٔ ستا او ستا د نِهرونو خلاف يم، او زهٔ به د مِصر مُلک تباه او وران ويجاړ کړم د
مجدال نه تر اسوان پورې، او د ايتهوپيا د سرحدونو پورې. (۱۱) نهٔ به د انسان او نهٔ به د ځناورو قدم په تا تېر شی، او د
څلوېښتو کالو پورې به په کښې هيڅ څوک هم نهٔ اوسيږی. (۱۲) زهٔ به د مِصر حال د خوا او شا ورانو مُلکونو نه بدتر کړم. او د
هغهٔ ښارونه به د تباه شوو ښارونو په مينځ کښې د څلوېښتو کالو پورې تباه پراتهٔ وی. او زهٔ به مِصريان په نورو قومونو او
مُلکونو کښې خوارهٔ وارهٔ کړم. (۱۳) نو مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به مِصريان د څلوېښتم کال په آخر کښې
د هغه مُلکونو نه رايوځائ کړم کوم ته چې هغوئ خوارهٔ شوی وُو. (۱۴) زهٔ به هغوئ بيا بحال کړم او خپل اصلی او د پلار نيکهٔ
مُلک جنوبی مِصر ته راولم. او هلته به د هغوئ يو کمزورے بادشاهت وی. (۱۵) دا به د نورو بادشاهتونو په مينځ کښې د ټولو نه
کمزورے بادشاهت وی او کله به هم په نورو بادشاهتونو خپل ځان اوچت نهٔ کړی. زهٔ به دا دومره کمزورے کړم چې دا به
هيڅکله هم په نورو قومونو حکومت ونهٔ کړی. (۱۶) بنی اِسرائيل به نور په مِصر تکيه نهٔ کوی خو دا به هغوئ ته د خپلې هغه ګناه
کولو يو يادګار وی چې کله به دوئ د هغوئ نه مدد غوښتلو. نو بيا به هغوئ په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“

د نبوکدنضر بادشاه مِصر فتح کول

(۱۷) په اوويشتم کال، د وړومبی مياشتې په وړومبۍ ورځ، د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، (۱۸) ”اے بنی آدمه، د بابل
بادشاه خپل فوجيان د صور خلاف د حملې دپاره ورولېږل، تر دې چې د سخت جنګ په وجه ګنجيان شول او د هغوئ اوږې
پولې شوې، خو د دې ټول تکليف باوجود بادشاه او هغوئ تش لاس راغلل. (۱۹) نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې، زهٔ د مِصر مُلک نبوکدنضر د بابل بادشاه له ورکوم، او هغه به د دې مال دولت ځان سره يوسی. هغه به دا لوټ
کړی، خپلو فوجيانو ته به يې په تنخواه کښې حساب کړی. (۲۰) ما هغهٔ ته په انعام کښې مِصر ورکړو د هغه کار په بدل کښې
کوم چې هغهٔ او د هغهٔ فوجيانو زما دپاره کړے دے. مالِک خُدائ داسې فرمائی. (۲۱) چې کله دا هر څهٔ وشی نو زهٔ به بنی
اِسرائيلو له نوے طاقت ورکړم. اے حزقی‌ايله، په هغه وخت به زهٔ ستا خولهٔ کولاو کړم او تهٔ به دوباره د هغوئ په مينځ کښې
خبرې شروع کړې. نو بيا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ مالِک قادر مطلق خُدائ يم.“

د مِصر دپاره د غم مرثيه

۳۰ (۱) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه پېشګوئي وکړه او ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی چې، وير وکړئ او ووايئ، افسوس دې وی په هغه ورځ (۳) ځکه هغه ورځ رانزدې ده، د مالِک خُدائ ورځ رانزدې ده، د
تورو تيارو ورځ، دا به د قومونو دپاره د قيامت ورځ وی. (۴) د مِصر خلاف به تُوره رانازله شی، او په ايتهوپيا باندې به غم نازل
شی. کله چې مِصر کښې مړی وشی، د هغهٔ مال دولت به لوټ شی او د هغهٔ بنيادونه به د بېخه وران شی. (۵) د ايتهوپيا، ليبيا،

د لِديه، عربو، او د کوب زما د غوره شوی مُلک خلق به د مِصر سره په تُوره قتل کړے شی. ۶ مالِک قادر مطلق خُدائ
داسې فرمائی چې، مِصر او د هغهٔ اِتحاديان به ووژلے شی او د هغهٔ د کبر کاسه به نسکوره شی. د مجدال نه تر اسوان پورې به
هغوئ د هغهٔ سره په تُوره قتل کړے شی، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی. ۷ هغوئ به د نورو ورانو مُلکونو په مينځ
کښې برباد وی، او د هغوئ ښارونه به د تباه شوو ښارونو په مينځ کښې پراته وی. ۸ نو بيا به هغوئ په دې پوهه شی چې زهٔ
مالِک خُدائ يم، کله چې زهٔ په مِصر اور ولګوم او د هغهٔ ټول مددګاران قتل شی. ۹ په هغه ورځ به پېغام رسوونکی زما نه په
کشتئ کښې روان شی چې د ايتهوپيا مغروره خلق ويروی. د مِصر د تباهئ په ورځ به هغوئ ډېر پرېشانه شی، په يقين سره هغه
ورځ راروانه ده. ۱۰ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به د بابل بادشاه نبوکدنضر په وسيله ګڼ مِصريان ختم
کړم. ۱۱ هغه او د هغهٔ فوجيان چې په ټولو قومونو کښې ظالمان دی د دې مُلک د تباهئ دپاره به راوستے شی. هغوئ به خپلې
تُورې د مِصر خلاف راوباسی او هغه به د مړو نه ډک کړی. ۱۲ زهٔ به دريائے نيل اوچ کړم او هغه زمکه به په بدعملو خلقو
خرڅه کړم. د غېرو خلقو په لاس به دا زمکه او په دې کښې هر څهٔ شاړ کړم. ما مالِک خُدائ دا وفرمائيل. ۱۳ مالِک قادر
مطلق خُدائ داسې فرمائی، زهٔ به بُتان تباه کړم او په ميمفِس کښې مجسمې به ختمې کړم. نور به په مِصر کښې شهزاده نهٔ وی،
او زهٔ به په ټول مُلک دهشت خور کړم. ۱۴ زهٔ به بره مِصر تباه کړم، او ضُعن ته به اور ولګوم، او تيبس ته به سزا ورکړم. ۱۵
زهٔ به خپل غضب د مِصر په مضبوط ښار پلوسيوم نازل کړم. او د تيبس ګڼ خلق به تباه کړم. ۱۶ زهٔ به په مِصر اور ولګوم
او پلوسيوم به د درد نه تاوېږی. تيبس به په مينځ نيم کړم، او ميمفِس به په مسلسله پرېشانئ کښې وی. ۱۷ د هليوپوليس او
بوبستيس ځوانان به په تُوره مړهٔ شی، او دا ښارونه به په خپله قبضه کړے شی. ۱۸ په تحفنحيس کښې به د ورځې تيارهٔ شی
کله چې زهٔ د مِصر جغ مات کړم او د هغهٔ زور به ختم شی. هغه به په وريځو کښې پټ شی، او د هغهٔ کلی به قبضه کړے شی.
۱۹ نو زهٔ به په مِصر سزا نازله کړم، او هغوئ به پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“

د مِصر د فِرعون زور ختمېدل

۲۰ په يوولسم کال د ورومبی مياشتې په اوومه ورځ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲۱ ”اے بنی آدمه، ما د مِصر د
بادشاه فِرعون لاس مات کړو. هغه د رغبدلو دپاره ونهٔ تړلے شو او نهٔ ورسره تخته ولګولے شوه چې هغه دومره مضبوط شی
چې تُوره ونيسی. ۲۲ په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زهٔ د مِصر د بادشاه فِرعون په خلاف يم. زهٔ به د هغهٔ
دواړه لاسونه مات کړم، روغ او مات دواړه لاسونه به يې مات کړم، او تُوره به د هغهٔ د لاس نه وغورزوم. ۲۳ زهٔ به مِصريان په
نورو قومونو او مُلکونو کښې خوارهٔ وارهٔ کړم. ۲۴ زهٔ به د بابل د بادشاه لاسونه مضبوط کړم او خپله تُوره به د هغهٔ په لاس
کښې کېږدم، خو زهٔ به د فِرعون لاسونه مات کړم، او هغه به د هغهٔ په وړاندې د مرګونی انسان په شان زېرګی کوی. ۲۵ زهٔ به
د بابل د بادشاه لاسونه مضبوط کړم، خو د فِرعون لاسونه به شل ګوډ کړم. نو بيا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم،
کله چې زهٔ خپله تُوره د بابل د بادشاه په لاس کښې کېږدم او چې هغه يې د مِصر خلاف راوکاږی. ۲۶ زهٔ به مِصريان د نورو
قومونو او مُلکونو په مينځ کښې خوارهٔ وارهٔ کړم. نو بيا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“

په لبنان کښې د دِيار ونه

۳۱ ۱ د جلاوطنئ په يوولسم کال، د دريمې مياشتې په اوله ورځ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی آدمه، د
مِصر بادشاه فِرعون او د هغهٔ ټولو ګڼو خلقو ته داسې ووايه، په لويئ کښې تهٔ خپل ځان چا سره برابر ګڼې؟ ۳ تاسو د تکړه
اسور په شان يئ، کوم چې يو وخت د لبنان د دِيار د ونې په شان وو، چې څانګې يې ښائسته وې او په ټول ځنګل يې سورے
خور وو، او لوړوالے يې وريځو ته رسېدو. ۴ هغه اوبو غټ کړو، او په زمکه کښې لاندې چينو هغه لوړ کړے وو، او د هغوئ
نِهرونه د هغه ونې ګېرچاپېره بهېدل، او د اوبو لختی يې د پټی ټولو ونو ته ورغلی وُو. ۵ نو دا د پټی د نورو ټولو ونو نه ډېره
اوچتېدله، او د دې څانګې ډېرې پلنې اوږدې شوې وې ځکه چې جرړو ته زياتې اوبهٔ رسېدلې وې. ۶ د هوا ټولو مارغانو د دې
په څانګو کښې جالې جوړې کړې، او ټولو ځنګلی ځناورو د هغې د څانګو لاندې بچی راوړل، او د دُنيا ټول لوئ قومونه د هغې د

سورې لاندې کښېناستل. ۷ د خپل اوچتوالی او ګڼو څانګو په وجه هغه ډېره زياته سيرابه وه، ځکه چې جرړو ته يې زياتې اوبۀ رسېدلې وې. ۸ د خُدائ پاک په باغ کښې د ديار نورې ونې هغې ته نۀ شوې رسېدلے. د نختر ونو د هغې د څانګو د ګڼوالی مقابله نۀ شوه کولے، او د چنار ونو يې په څانګو کښې برابروالے نۀ شو کولے. د خُدائ پاک په باغ کښې بله يوه ونه هم دومره ښکلې نۀ وه. ۹ ما هغه په ګڼو څانګو ښکلې کړې وه، د خُدائ پاک په باغِ عدن کښې ټولو ونو ورسره سيالی کوله. ۱۰ نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، هغه دومره اوچته شوې ده، او سر يې بره وريځو سره لګيږی، او هغه خپل لوړوالی ته مغروره شوې وه، ۱۱ نو ځکه ما هغه د غېرو مُلکونو بادشاهانو ته حواله کړه چې د هغې د ګناهونو په مطابق ورسره رفتار وکړی. ما هغه يوې خوا ته وغورزوله، ۱۲ او د ټولو نه بې‌رحمه غېر مُلکيانو هغه پرې کړه او داسې يې پرېښودله. د هغې څانګې په غرونو او درو، ګړنګونو کښې راوغورزېدلې، او د هغې څانګې د هغه مُلک په درو کښې ماتې شوې پرېوتې. او د زمکې ټول قومونه د هغې د سورې نه بهر راووتل او هغه يې پرېښوده. ۱۳ د هوا ټولو مارغانو په دې غورزېدلې ونه کښې جالې جوړې کړې او د زمکې ځناور يې په څانګو کښې اوسېدل. ۱۴ پس د دې نه دې د بل يو مُلک ونه هم په خپله دومره کبر نۀ کوی اګر چې سر يې د وريځو نه اوچت شوے هم وی او جرړې يې اوبو ته رسېدلې دی، ځکه چې هغه ټولې د مرګ خوا ته روانې دی، يعنې د فانی انسانانو سره لاندې قبر ته، د هغوئ سره ځوک چې لاندې قبر ته روان دی. ۱۵ نو مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، په کومه ورځ چې هغه ونه لاندې قبر ته ښکته شی نو هغه د اوبو چينې به ورباندې ماتم او وير وکړی. ما د هغې نِهرونه بند کړل، او د هغې بې‌حسابه اوبو بهېدل بند شول. نو د دې په وجه ما لبنان ته د ماتم کپړې واغوستې، او د زمکې ټولې ونې وچې شوې. ۱۶ ما د هغې د راپرېوتو په آواز دُنيا په لړزان کړه کله چې هغه ما د هغوئ سره لاندې د مړو دُنيا ته ښکته کړه ځوک چې قبر ته روان وُو. بيا د عدن ټولې ونې او د لبنان ټولې غوره شوې ونې، او هغه ټولې ونې چې ښې سيرابه شوې وې، هغه لاندې زمکې ته ولېږلے شوې. ۱۷ د هغوئ د نورو مُلکونو اِتحاديان هغه ځوک چې د دې په سورې کښې اوسېدل هم د هغوئ سره قبر ته لاړل ځوک چې په تُوره قتل شوی وُو. ۱۸ د باغِ عدن کومه يوه ونه تا سره په شان او شوکت کښې مقابله کولے شی؟ خو تۀ به هم د عدن د نورو ونو سره لاندې زمکې ته راوغورزولے شې، تۀ به د ناسنتو په مينځ کښې څملې، د هغوئ سره ځوک چې په تُوره وژلے شوی دی. دا به د فِرعون او د هغۀ د ټولو ګڼو خلقو اَنجام وی، ما مالِک خُدائ دا وفرمائيل."

د فِرعون دپاره د غم مرثيه

۳۲ ۱ د دولسم کال، د دولسمې مياشتې په وړومبۍ ورځ، د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۲ "اے بنی آدمه، د مِصر د بادشاه فِرعون په حقله د غم مرثيه ووايه او هغۀ ته ووايه، تۀ د مُلکونو په مينځ کښې لکه د زمری په شان وې، خو په حقيقت کښې تۀ لکه د سمندر د اژدها په شان يې چې په خپلو نِهرونو کښې ګرځې راګرځې او په خپلو پښو سره اوبۀ تاووې او نِهرونه خړوې. ۳ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زۀ به ډېر خلق درولېږم چې تا زما په جال کښې راګير کړی، او په هغې کښې به دې د اوبو نه رابهر کړی. ۴ زۀ به تا په زمکه راوغورزوم او په اوچ ميدان به دې راوولم. زۀ به د هوا ټول مارغان پرېږدم چې په تا کښېنی او د زمکې ټول ځناور به په تا باندې خپل ځانونه ماړۀ کړی. ۵ زۀ به ستا غوښه په غرونو ونولم او ستا په لاش به دَرې ډکې کړم. ۶ زۀ به زمکه دومره ستا په وينو رنګ کړم چې د غرونو سر ته ورسی، او ګړنګونه به ستا د وينو ډک کړم. ۷ کله چې زۀ ستا د ژوند شمع مړه کړم، نو زۀ به آسمان پټ کړم او د دې ستوری به تور کړم، زۀ به نمر په وريځو سره پټ کړم، او سپوږمۍ به خپله رڼا نۀ خوروی. ۸ زۀ به ستا دپاره د آسمان ټولې رڼاګانې تيارې کړم، زۀ به ستا په زمکه باندې تيارۀ راولم. مالِک خُدائ دا فرمائی. ۹ زۀ به د ډېرو قومونو زړونه پرېشانه کړم کله چې زۀ د نورو مُلکونو په مينځ کښې تا تباه کړم، په هغه مُلکونو کښې چې تا نۀ پېژندل. ۱۰ زۀ به ډېر خلق ستا د حالاتو په وجه پرېشانه کړم، او ستا په وجه به د هغوئ بادشاهان د يرې نه ولړزيږی کله چې زۀ خپله تُوره د هغوئ په وړاندې ښکاره کړم. ستا د غورزېدو په ورځ به هغوئ ټول هره لحظه د خپل ژوند دپاره لړزيږی. ۱۱ ځکه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د بابل د بادشاه تُوره به ستاسو خلاف راشی. ۱۲ زۀ به ستا لښکر ختم کړم د هغه طاقتورو خلقو په تُورو چې د ټولې دُنيا بې‌رحمه خلق دی. هغوئ به د مِصر دبدبه ختمه کړی او د هغې ټولې لښکرې به تباه شی. ۱۳ زۀ به د هغې ټول څاروی چې د سيند په خوا کښې څرېږی تباه کړم،

نور به د انسان پښې دا اوېۀ نۀ تاووی او نۀ به د څناورو پښې دا خړوی. (۱۴) بیا به زۀ د دې اوېۀ دومره خاموشه کړم او د دې
دریابونه به لکه د تېلو په شان بهیږی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. (۱۵) کله چې زۀ د مِصر مُلک وران ویجاړ کړم او دا
زمکه د هر څۀ نه خالی کړم، کله چې زۀ هغوئ ټول هلاک کړم ځوک چې هلته اوسیږی، نو بیا به هغوئ پوهه شی چې زۀ مالِک
خُدائ یم. (۱۶) دا هغه د غم مرثیه ده چې دوئ به یې هغۀ ته ووائی. د دې مُلک لوڼه به دا وائی، د مِصر او د هغوئ ګڼ خلقو
دپاره به د غم مرثیه وائی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی.“

عالمِ ارواح

(۱۷) د دولسم کال د اولې میاشتې په پینځلسمه ورځ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۱۸) ”اے بنی آدمه، د مِصر په لښکرو
باندې ویر وکړه او هغه دواړه د نورو تکړه قومونو لوریانو سره لاندې زمکې ته حواله کړه، د هغوئ سره ځوک چې قبر ته روان
دی. (۱۹) هغوئ ته ووایه، ولې تۀ د نورو نه ډېره ښائسته یې څۀ؟ عالمِ ارواح ته لاړه شه او د ناسنتو په مینځ کښې پرېوځه. (۲۰)
هغوئ به د هغه چا سره مړۀ شی ځوک چې په تُوره قتل شوی دی. تُوره راویستلے شوې ده، هغه پرېږده چې خپل ټول لښکر
سره عالمِ ارواح ته راښکلے شی. (۲۱) لاندې قبر نه به تکړه مشران د مِصر او د هغۀ د اِتحادیانو په حقله وائی، هغوئ لاندې
راغلل او هغوئ د ناسنتو سره مړۀ پراتۀ دی، هغوئ سره چې په تُوره مړۀ شوی دی. (۲۲) اسور خپل ټول فوج سره هلته پروت
دے، هغه د خپلو ټولو وژلے شوو د قبرونو په مینځ کښې راګېر دے، هغوئ ټولو سره چې په تُوره قتل شوی دی. (۲۳) د هغوئ
قبرونه په ژوره کنده کښې دی او د هغۀ فوجیان د هغۀ د قبر نه چاپېره ښخ دی. هغوئ ټولو چا چې د ژوندو په دُنیا کښې دهشت
خورولو هغوئ قتل شول، او په تُوره مړۀ شول. (۲۴) عیلام هم هلته دے د هغۀ ټولې لښکرې د هغۀ د قبر نه چاپېره پرتې دی،
هغوئ ټول حلال کړے شوی، په تُوره وژلے شوی دی. هغوئ ټولو چا چې د دُنیا په ټولو خلقو کښې دهشت خورولو لاندې
زمکې ته ناسنته ښکته شول. هغوئ خپله بې‌عزتی د هغوئ سره وزغمی ځوک چې لاندې عالمِ ارواح ته روان دی. (۲۵) د هغۀ
دپاره د مړو په مینځ کښې د آرام ځائ جوړ شو، د هغې ټولو فوجیانو سره د هغې د قبر نه چاپېره. هغوئ ټول ناسنته دی او په
تُوره وژلے شوی دی. ځکه چې هغوئ د دُنیا په ټولو خلقو کښې خپل دهشت خور کړے وو، هغوئ د هغه چا سره شرمنده پراتۀ
دی ځوک چې په قبر کښې دی. (۲۶) مسک او توبل هلته سره د خپلو ټولو لښکرو د هغوئ د قبرونو نه چاپېره دی. هغوئ ټول
ناسنته دی، په تُوره وژلے شوی دی ځکه چې هغوئ د دُنیا په ټولو خلقو کښې خپل دهشت خور کړے وو. (۲۷) هغوئ د خپلو
نورو جنګیالو په شان په عزت ښخ نۀ شول، ځوک چې د خپلو وسلو سره عالمِ ارواح ته ښکته شوی وُو او چې ډالونه یې په
لاشونو پراتۀ وُو او تُورې یې د سرونو د لاندې اېښې وې. د هغوئ ګناه د هغوئ دپاسه وه ځکه کله چې هغوئ لا ژوندی وُو نو
هغوئ په هر چا دهشت خور کړے وو. (۲۸) تۀ به هم، اے فِرعونه تیکه تیکه شې او د ناسنته په مینځ کښې به ښخ کړے شې، د
هغوئ سره چې په تُوره مړۀ شوی دی. (۲۹) ادوم هلته د خپلو بادشاهانو او شهزادګانو سره دے، باوجود د خپل ټول طاقت
هغوئ د هغوئ په مینځ کښې پراتۀ دی ځوک چې په تُوره وژلے شوی دی. هغوئ د ناسنتو سره پراتۀ دی، د هغوئ سره ځوک
چې لاندې کندې ته روان دی. (۳۰) د شمال ټول شهزادګان او ټول صیدانیان هلته پراتۀ دی، هغوئ لاندې د وژلے شوو سره په
بې‌عزتۍ لاړل باوجود د دې چې د هغوئ د طاقت په وجه دهشت خور وو. او اوس د هغوئ لاشونه د ناسنته په حالت کښې د
مړو سره پراتۀ دی. او هغوئ خپله بې‌عزتی د هغوئ سره وزغمی ځوک چې لاندې قبر ته روان دی. (۳۱) فِرعون او د هغۀ ټول
فوجیان به هغوئ وګوری او هغه به د خپل ټول لښکر دپاره تسلی ومومی ځوک چې په تُوره مړۀ کړے شوی وُو، مالِک قادر
مطلق خُدائ فرمائی. (۳۲) تر دې چې ما هغه پرېښے وو چې هغوئ د دُنیا په ټولو خلقو کښې خپل دهشت خور کړی، فِرعون او
د هغۀ ټول فوجیان به د ناسنتو په مینځ کښې پراتۀ وی، د هغوئ سره چې په تُوره وژلے شوی دی، مالِک قادر مطلق خُدائ
فرمائی.“

د حزقی‌ایل د بنی اِسرائیلو محافظ مقررېدل

۳۳ (۱) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه د خپلو خلقو سره خبرې وکړه او هغوئ ته ووایه، کله چې

زهٔ د يو مُلک خلاف جنګ شروع کړم، نو د هغه مُلک خلق د خپلو خلقو نه يو سړے غوره کړی چې د هغوئ محافظ وی. ۳ کهٔ محافظ وګوری چې دشمن د هغه مُلک خلاف راروان دے نو هغه به بيګل وغږوی چې خلقو له خبردارے ورکړی. ۴ نو بيا چې څوک د بيګل آواز واوری او هغې ته توجو ورنهٔ کړی او جنګ او تُوره راشی او د هغهٔ ژوند ختم کړی نو خون به يې په خپله غاړه وی. ۵ ځکه چې هغهٔ د کله نه چې د بيګل آواز واورېدو او توجو يې ورنهٔ کړه، نو خون يې په خپله غاړه دے. کهٔ چرې هغهٔ خبرداری ته توجو ورکړې وه، نو هغهٔ به خپل ځان بچ کړے وو. ۶ خو کهٔ محافظ دشمن وګوری چې راروان دے او بيګل ونهٔ غږوی چې خلقو له خبردارے ورکړی او کهٔ د يو سړی ژوند ختم کړی، نو هغه سړے خو به د خپلې ګناه په وجه مړ شی، خو زهٔ به محافظ د هغهٔ د مرګ ذمه وار وګرځوم. ۷ اے بنی آدمه، ما تهٔ د بنی اِسرائيلو د قوم دپاره محافظ جوړ کړې، نو بيا هغه خبرې واوره کومې چې زهٔ تا ته کوم نو زما د خوا نه تهٔ هغوئ ته خبردارے ورکړه. ۸ کله چې زهٔ يو بدعمله ته ووايم، ”اے بدعمله، تهٔ به په حقيقت کښې مړ شې،“ او تهٔ د هغوئ سره خبرې ونهٔ کړې چې هغوئ د خپلو عملونو نه واوړی، نو هغه بدعمله به د خپلو ګناهونو په وجه مړ شی، او زهٔ به تا د هغهٔ د مرګ ذمه وار کړم. ۹ خو کهٔ تهٔ يو بدعمله سړی له خبردارے ورکړې چې خپلې غلطې طريقې پرېږدی او هغه داسې ونهٔ کړی، هغه به د خپلو ګناهونو په وجه مړ شی، خو تا خپل ځان د هغهٔ د خون د ذمه وارۍ نه بچ کړو.“

د محافظ پيغام

۱۰ ”اے بنی آدمه، د بنی اِسرائيلو قوم ته ووايه، تاسو داسې وايئ چې، زمونږ جرمونو او ګناهونو مونږ لاندې کړی يُو، او مونږ د هغوئ په وجه سخا او تباه شوی يُو، نو مونږ به څنګه ژوندی پاتې شُو؟ ۱۱ هغوئ ته ووايه چې، زما دې په خپل ذات قسم وی، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زهٔ د بدعمله په مرګ هيڅ نهٔ خوشحالېږم، بلکې په دې خوشحالېږم چې هغه ټول غلط کارونه پرېږدی او ژوندے پاتې شی. راوګرځئ، د خپلو بدو لارو نه راوګرځئ. اے بنی اِسرائيلو، نو بيا ولې تاسو مرهٔ کېدل غواړئ څهٔ؟ ۱۲ اے بنی آدمه، خپل د مُلک خلقو ته ووايه، د صادق انسان صداقت به هغه بچ نهٔ کړی کهٔ هغه نافرمانی کوی، او د بدعمله انسان بدعملی به هغه د مرګ کندې ته ونهٔ غورزوی کهٔ هغه دا پرېږدی. کهٔ چرې يو صادق سړے ګناهونه وکړی، نو هغه به د خپل پخوانی صداقت په وجه بچ نهٔ شی. ۱۳ کهٔ چرې زهٔ يو صادق انسان ته ووايم چې تهٔ به يقيناً ژوندے پاتې شې، خو هغه بيا په خپل صداقت اعتماد وکړی او بد کارونه شروع کړی، نو زهٔ به د دهٔ يو ښهٔ عمل هم ياد نهٔ کړم، کوم چې هغهٔ پخوا کړی دی، هغه به د هغه بدو کارونو په وجه چې کوم هغهٔ کړی دی، مړ شی. ۱۴ او فرض کړئ کهٔ چرې زهٔ يو بدعمله ته ووايم چې تهٔ به يقيناً مړ شې، نو کېدے شی چې هغه په دې اورېدو سره د خپلو ګناهونو نه توبه وکړی او هغه کارونه شروع کړی کوم چې د اِنصاف او صحيح دی، ۱۵ لکه مثال په طور هغه خپل ضمانت واپس کړی کوم چې هغهٔ د خلقو نه اخستے وی، او هر هغه څهٔ واپس کړی کوم چې هغهٔ پټ کړی وی، او زما په ژوند ورکونکی شريعت عمل وکړی او نور د بدی نه مخ واړوی، نو يقيناً هغه به ژوندے پاتې شی، مړ به نهٔ شی. ۱۶ يوه ګناه به هم کومه چې هغهٔ کړی وی د هغهٔ خلاف نهٔ حسابيږی. ځکه چې هغهٔ هغه څهٔ وکړل څهٔ چې ښهٔ او نيک دی، هغه به يقيناً ژوندے پاتې شی. ۱۷ خو بيا هم ستا د مُلک خلق وائی چې، د مالِک خُدائ طريقې بې‌اِنصافه دی. خو دا هم دوئ دی چې د هغوئ طريقې بې‌اِنصافه دی. ۱۸ کهٔ يو صادق انسان خپل صداقت پرېږدی او بدعملی شروع کړی، هغه به د دې کار په وجه مړ شی. ۱۹ او کهٔ چرې يو بدکاره د خپلې بدکارۍ نه واوړی او هغه څهٔ وکړی چې کوم نيک او صحيح دی، نو په داسې کولو سره به هغه خپل ژوند بچ کړی. ۲۰ خو اے د اِسرائيل قومه، تاسو وايئ چې، د مالِک خُدائ طريقې د اِنصاف نهٔ دی. خو زهٔ به ستاسو د هر يو عدالت ستاسو د عملونو او طريقو په مطابق وکړم.“

د يروشلم د تباه کېدو خبر

۲۱ زمونږ د جلاوطنۍ په دولسم کال، د لسمې مياشتې په پينځمه ورځ، يو سړے څوک چې د يروشلم نه راتښتېدلے وو ما له راغلو او وې وئيل، ”هغه ښار راوغورزېدلو.“ ۲۲ د هغه کس د راتلو نه يو ماښام وړاندې، د مالِک خُدائ لاس په ما بانديې وو، هغهٔ زما خولهٔ په سحر کښې د هغه سړی د راتلو نه وړاندې پرانستله. نو بيا زما خولهٔ پرانستلے شوې وه او زهٔ نور چپ نهٔ شوم

پاتې کېږي.

د خلقو ګناهونه

۲۳ نو بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲۴ "اے بنی آدمه، کوم خلق چې د بنی اِسرائیلو په مُلک کښې په دې شاړو
او کنډراتو کښې اوسېږی نو هغوئ وائی چې، اِبراهیم صرف یو سړے وو، خو بیا هم هغۀ دا زمکه حاصله کړه. بلکې مونږ ډېر
یُو، په یقین سره مونږ ته دا زمکه لکه زمونږ د خپل ملکیت په شان راکړے شوې وه. ۲۵ نو دې خلقو ته ووایه چې، مالِک قادر
مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، تاسو د وینو نه ډکې غوښې خورئ، او د معبودانو عبادت کوئ، او وینه تویوئ، نو تاسو په
داسې کولو سره خپل ځان د دې زمکې حقدار ګنړئ څۀ؟ ۲۶ اے قاتلانو، بُت پرستانو، حرام کارو، آیا تاسو د دې زمکې د
وراثت قابل یئ څۀ؟ ۲۷ نو هغوئ ته دا ووایه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زما دې په خپل ذات قسم وی، هغه
څوک چې په دې کنډراتو کښې پاتې کېږی هغوئ به په تُوره مړۀ شی، او څوک چې په دشتو او میرو کښې بهر اوسېږی هغوئ به
ځناورو ته حواله کړم چې وې خوری، او څوک چې په قلعه ګانو او غارونو کښې دی په وبا به مړۀ شی. ۲۸ زۀ به د دې مُلک
نه صحرا او بیابان جوړ کړم، او د هغۀ مغرورانه طاقت به ختم کړم، او د بنی اِسرائیلو غرونه به په شاړو بدل کړم چې هیڅ
څوک هم په هغې تېرېدے نۀ شی. ۲۹ د هغوئ د حرامو کارونو په وجه چې کوم هغوئ کړی دی زۀ به دا مُلک په صحرا بدلوم
نو بیا به هغوئ په دې پوهه شی چې زۀ مالِک خُدائ یم."

د حزقی‌ایل د پېغام نتیجه

۳۰ مالِک خُدائ وفرمائیل چې، "اے بنی آدمه، ترڅو چې ستا خبره ده، ستا د مُلک خلق د خپلو کورونو د دېوالونو خوا کښې
او په دروازو کښې ودرېږی او ستا په حقله یو بل ته وائی، راځئ چې د هغۀ پېغام واورو کوم چې هغۀ ته د مالِک خُدائ نه مِلاو
شوے دے. ۳۱ زما خلق به تا له راشی، لکه څنګه چې هغوئ همېشه راځی، او ستا په وړاندې به کښېنی چې ستا خبرو ته غوږ
ونیسی، خو هغوئ په دې عمل نۀ کوی. په خپله خولۀ هغوئ د عېش عشرت خبرې کوی، او زړونه یې هم د لالچ نه ډک دی. ۳۲
په حقیقت کښې تۀ د هغوئ دپاره د یو داسې موسیقار په شان یې چې په خوږ آواز سره د مینې سندرې وائی او یا ښۀ ساز
غږوی. نو هم داسې هغوئ ستا خبرې اوری خو عمل پرې نۀ کوی. ۳۳ هرکله چې دا هر څۀ رښتیا شی، او یقیناً داسې به وشی،
نو بیا به هغوئ په دې باندې پوهه شی چې یو نبی د هغوئ په مینځ کښې اوسېدو."

د بنی اِسرائیلو شپونکی

۳۴ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲ "اے بنی آدمه، د شپونکو یعنې د بنی اِسرائیلو د مشرانو خلاف
پېشګوئې وکړه، او هغوئ ته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د بنی اِسرائیلو په شپونکو دې افسوس وی څوک
چې صرف خپله ګېډه ځروی. ولې یو شپون ته پکار نۀ دی چې خپله رمه وځروی؟ ۳ تاسو د دې پئ څښئ، او د دې د وړی نه
ځانله جامې جوړَوئ او د خوښې ګډوری ترې نه حلالوئ، خو تاسو خپله رمه نۀ ځروئ. ۴ تاسو د کمزورو ګډو خیال نۀ
کولو او نۀ مو د بیمارانو دارو کول، او نۀ مو د زخمی شوو مرهم پټی کوله. تاسو ورک شوې واپس نۀ راوستل، او نۀ مو د ورک
شوو لټون کولو. تاسو په هغوئ په سختئ او د ظلم حکومت وکړو. ۵ نو هغه ګډې خورې شوې ځکه چې د هغوئ شپونکے
نۀ وو، او کله چې هغه خورې ورې شوې نو د ځنګلی ځناورو د خوراک شوې. ۶ زما ګډې په ټولو غرونو او اوچتو غونډو
سرګردانه وګرځېدلې. هغوئ په ټوله زمکه باندې خورَې شوې، او چا هم نۀ د هغوئ لټون وکړو او نۀ یې وکتلې. ۷ نو په دې
وجه اے شپونکو، د مالِک خُدائ کلام واورئ، ۸ زما دې په خپل ذات قسم وی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی، ځکه چې
زما د ګډو ښۀ شپونکے نشته نو په دې وجه لوټ شوې او د ټولو ځنګلی ځناورو د خوراک شوې، ځکه چې زما شپونکو زما د
رمې لټون ونۀ کړو او زما د رمې په ځائ یې د خپل ځان خیال وساتلو، ۹ نو په دې وجه اے د قوم شپونکو، د مالِک خُدائ
کلام واورئ، ۱۰ مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی چې، زۀ اوس د دې شپونکو خلاف یم او هغوئ به زۀ د خپلو ګډو دپاره

ذمه وار وګرځوم. زۀ به هغوئ د خپلو ګېډو د شپونتوب نه لرې کړم نو داسې به شپونکی نور خپل ځانونه نۀ شی مړولے. زۀ به
خپلې ګېډې د هغوئ د خُلو نه بچ کړم، او هغوئ به نور د دوئ خوراک نۀ وی."

ښۀ شپون

(۱۱) "مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، زۀ به په خپله د خپلو ګېډو لټون وکړم او هغوئ به راپېدا کړم او د هغوئ خیال به
ساتم. (۱۲) لکه څنګه چې شپونکی د خپلو ګېډو سره وی او د خپلو خوَرو ګېډو په تلاش کښې وی، نو هم داسې به زۀ هم د خپلو
ګېډو په تلاش کښې یم. زۀ به هغوئ د هغه ټولو ځایونو نه بچ کړم چرته چې هغوئ د تیارې او د وریځې په ورځ خورې ورې شوې
وې. (۱۳) زۀ به هغوئ د نورو قومونو نه راوکاږم او د نورو مُلکونو نه به یې راغونډ کړم، او زۀ به هغوئ خپل مُلک ته واپس
راولم. هغوئ به زۀ د بنی اِسرائیلو په غرونو، او سیندونو په غاړه او د مُلک په ټولو آبادو ځایونو کښې وڅروم. (۱۴) زۀ به هغوئ
په ښۀ شنو ځایونو کښې وڅروم، او د بنی اِسرائیلو د غرونو لوړې څوکې به د هغوئ د څرېدو ځائ وی. او هلته به هغوئ په ښۀ
شنو واښو کښې څملی، او هغوئ د بنی اِسرائیلو د غرونو په شنو واښو کښې وڅرېږی. (۱۵) زۀ به په خپله د خپلو ګېډو شپون یم
او هغوئ له به آرام ورکړم، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. (۱۶) زۀ به د ورکو شوو ګېډو لټون وکړم او بې لارې شوې ګېډې به
راواپس کړم. زۀ به د زخمی شوو مرهم پټی وکړم او کمزورو له به طاقت ورکړم، خو حرصناکې او مضبوطې به هلاکې کړم.
زۀ به په اِنصاف سره د ګېډو شپونتوب وکړم. (۱۷) ترڅو چې ستاسو خبره ده اے زما رَمې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې
فرمائی، زۀ به په خپله د یو ګډ او بل ګډ په مینځ کښې فیصله وکړم، او د ګډانو او د چېلو په مینځ کښې به عدالت کوم. (۱۸) ولې
دا ستاسو دپاره کافی نۀ ده چې په ښه ګیاه کښې وڅرېږئ؟ ولې تاسو به نوره پاتې ګیاه د پښو لاندې کوئ څۀ؟ ولې دا ستاسو
دپاره کافی نۀ ده چې پاکې اوبۀ وڅښئ؟ ولې تۀ به نورې پاتې اوبۀ په پښو سره خړوئ څۀ؟ (۱۹) ولې زما رمه به هغه ګیاه خوری
چې تاسو د پښو لاندې کړې وی او هغه اوبۀ به څښی چې تاسو د پښو سره خړې کړې دی؟ (۲۰) نو په دې وجه هغوئ ته، مالِک
قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، ګورئ، زۀ په خپله به د څُرب ګډ او مانده ګډ په مینځ کښې عدالت وکړم. (۲۱) ځکه چې تاسو
څربه ګېډو، په خپلو اوږو او پتونو باندې ټولې مانده ګېډې دیکه کړې، او په خپلو ښکرونو سره مو بهرې ورکړې، تر دې چې
تاسو هغوئ خورې ورې کړې، (۲۲) نو زۀ به خپله رمه بچ کړم، او هغوئ به نور نۀ تالا والا کیږی. زۀ به د یوې ګېډې او د بلې
ګېډې په مینځ کښې عدالت وکړم. (۲۳) زۀ به په هغوئ یو شپونکے مقرر کړم، زما خِدمتګار داؤد، او هغه به هغوئ څروی او هغه
به د هغوئ شپونکے وی. (۲۴) زۀ، مالِک خُدائ به د هغوئ خُدائ پاک یم، او زما خِدمتګار داؤد به د دوئ په مینځ کښې شهزاده
وی. ما مالِک خُدائ وفرمائیل. (۲۵) زۀ به د هغوئ سره د امن لوظ وکړم او د هغه مُلک نه به خطرناک ځناور وشړم، نو هغوئ
به په میرو کښې ژوند کوی او په ځنګلونو کښې به په امن سره اودۀ وی. (۲۶) زۀ به هغوئ له، او خپل غر نه چاپېره ځایونو له
برکت ورکړم. زۀ به په صحیح موسم په هغوئ باران کوم، او دا به د فضل او برکت بارانونه وی. (۲۷) د باغونو ونې به خپلې
مېوې کوی او زمکه به خپل فصلونه کوی، او خلق به په خپل مُلک کښې په امن وی. نو بیا به هغوئ پوهه شی چې زۀ مالِک
خُدائ یم، کله چې زۀ د هغوئ د غلامۍ جغ مات کړم او د هغه خلقو د لاس نه ورله خلاصون ورکړم چا چې هغوئ غلامان
کړی دی. (۲۸) نور به هغوئ د نورو قومونو د لاسه نۀ لوټ کیږی، او نۀ به یې ځنګلی ځناور خوری. هغوئ به په امن سره ژوند
کوی، او هیڅوک به هغوئ نۀ شی یرولے. (۲۹) زۀ به هغوئ له داسې زمکه ورکړم چې په فصل کولو کښې به مشهوره وی، او
هغوئ به نور په دې مُلک کښې د قحط په وجه په تکلیف کښې نۀ وی او نۀ به د قومونو مسخرې زغمی. (۳۰) نو بیا به هغوئ پوهه
شی چې زۀ، مالِک خُدائ د دوئ خُدائ پاک، د دوئ سره یم، او دوئ، د بنی اِسرائیلو قوم، زما خلق دی. مالِک خُدائ دا
فرمائی. (۳۱) تاسو زما ګېډې، زما د څرن د ځائ ګېډې، زما خلق یئ، او زۀ ستاسو خُدائ پاک یم. مالِک قادر مطلق خُدائ دا
فرمائی."

د ادوم خلاف پېشګوئي

۳۵ (۱) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲) "اے بنی آدمه، خپل مخ په ادوم کښې د سعیر د غرۀ خلاف وروأړوه، او د

هغهٔ خلاف نبوت وکړه (۳) او ورته ووایه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، اے د سعیر غره زهٔ ستا خلاف یم،
او زهٔ به ستا خلاف خپل لاس دروغزوم او تا به وران ویجاړ کړم. (۴) زهٔ به ستا ښارونه په کنډرو بدل کړم او تهٔ به شاړ او
ویجاړ شې. نو بیا به تهٔ پوهه شې چې زهٔ مالِک خُدائ یم. (۵) په هغه وخت کښې کله چې ما بنی اِسرائیلو له آخری سزا ورکوله،
نو ستاسو دائمی نفرت هغوئ قصابخانې ته ورسول، په هغه وخت کله چې په هغوئ افت نازل شوے وو. (۶) نو په دې وجه دې
زما په خپل ذات قسم وی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی چې، زهٔ به تاسو قتل و غارت ته حواله کړم او دا به تاسو پسې وی.
لکه څنګه چې تاسو د قتل و غارت نه نفرت ونهٔ کړو، نو دغه شان قتل و غارت به تاسو پسې وی. (۷) زهٔ به د سعیر غر وران
ویجاړ کړم او څوک هم چې په دې ځی راځی ټول به مړهٔ کړم. (۸) زهٔ به ستا غرونه د مړو نه ډک کړم، هغه څوک چې په تُوره
مړهٔ شوی دی، ستا په غونډو او ستا په درو او ستا په ټولو ګرنګونو کښې به پراتهٔ وی. (۹) زهٔ به تا د تل دپاره خالی کړم، او ستا
ښارونه به بیا آباد نهٔ شی. نو بیا به تهٔ پوهه شې چې زهٔ مالِک خُدائ یم. (۱۰) ځکه چې تا ووئیل، "دا دوه مُلکونه، اِسرائیل او
یهوداه به زمونږ وی او مونږ به د دوئ جائیدادونه قبضه کړُو،" اګر کهٔ زهٔ مالِک خُدائ هم هلته وم، (۱۱) نو په دې وجه زما دې
په خپل ذات قسم وی، مالِک خُدائ فرمائی، زهٔ به تاسو سره د هغه قهر او کینې په مطابق سلوک وکړم، کوم چې تاسو د هغوئ
نه په نفرت کولو کښې ښکاره کړو او زهٔ به خپل ځان د هغوئ په مینځ کښې څرګند کړم کله چې زهٔ ستاسو عدالت کوم. (۱۲)
نو بیا به تاسو پوهه شئ چې ما مالِک خُدائ هغه بدې خبرې اورېدلې دی کومې چې تاسو د بنی اِسرائیل د غرونو په حقله کړې
دی. تاسو ووئیل چې، دا وران او شاړ پراتهٔ دی، مونږ ته دې د خوراک په توګه راکړے شوی دی چې وې خورو. (۱۳) تا زما
خلاف په بې‌پرواهۍ سره لافې او ډېرې خبرې وکړې، او ما دا واورېدلې. (۱۴) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، کله چې
ټوله دُنیا د خوشحالۍ نه خوند اخلی، زهٔ به تاسو شاړ کړم. (۱۵) ځکه چې تاسو خوشحالی وکړه کله چې د بنی اِسرائیلو د قوم
میراث تباه شو، دغسې سلوک به زهٔ تاسو سره وکړم. اے د سعیر غره، تهٔ او ټول ادوم به وران ویجاړ شې. نو بیا به هر څوک
پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ یم."

د بنی اِسرائیلو د بیا آبادېدلو په حقله پېشګوئي

۳۶ (۱) "اے بنی آدمه، د بنی اِسرائیلو غرونو ته پېشګوئي وکړه او ووایه، اے د بنی اِسرائیل غرونو، د مالِک خُدائ کلام
واورئ. (۲) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ستا دشمن دا پېغور درکولو چې، واه، ستاسو د غرونو پخوانۍ لوړې
څوکې زمونږ شوې. (۳) نو په دې وجه پېشګوئي وکړه او ورته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، تهٔ هغوئ وران
ویجاړ کړې، د هرې خوا نه یې وېبولې او تهٔ د نورو مُلکونو او قومونو ملکیت او د خندا او غیبت سبب وګرځېدې، (۴) نو په دې
وجه، اے د بنی اِسرائیلو غرونو، د مالِک خُدائ کلام واورئ. مالِک قادر مطلق خُدائ غرونو غونډو او ګرنګونو، او درو ته
داسې فرمائی چې، کندو کپرو، وران او تباه شوو ښارونو ته چې د نورو قومونو د لوټ او د خندا سبب ګرځېدلی دی، (۵)
مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ما په خپل غېرت کښې د نورو قومونو خلاف فیصله وکړه، او خاص د ټول ادوم په
خلاف، ځکه چې هغوئ په ډېرې خوشحالۍ او سپک نظر سره زما مُلک خپل ملکیت کړو ترڅو هغوئ د هغهٔ د څرن سرسبزه
ځائ لوټ کړی. (۶) نو په دې وجه د بنی اِسرائیلو د مُلک په حقله پېشګوئي وکړه او غرونو او غونډو، ګرنګونو او درو ته ووایه،
مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، ما په خپل غېرتی قهر کښې دې قوم ته دا ووئیل ځکه چې تاسو د نورو قومونو
مسخرې تېرې کړې. (۷) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، هغوئ چې څهٔ کړی دی نو د هغې په وجه ما قسم وخوړو
چې، ستاسو نه ګېرچاپېره مُلکونه به هم دغه شان سپک او بې‌عزته کړم. (۸) بلکې تاسو به، اے د بنی اِسرائیل غرونو، څانګې او
ډېره مېوه زما د خلقو بنی اِسرائیلو دپاره وکړئ، ځکه چې هغوئ به ډېر زر خپل کور ته راشی. (۹) ګورئ، زهٔ ستاسو خیال
ساتم، او تاسو ته به په ښه سترګه وګورم، او ستا په پټو کښې به بیا خلق کَرل رېبل کوی. (۱۰) زهٔ به په تا کښې خلق زیات کړم،
تر دې چې د بنی اِسرائیل ټول قوم به زیات کړم. ښارونه به بیا آباد شی او وران شوی ځایونه به بیا جوړ کړے شی. (۱۱) زهٔ به
ستا د سړو او څاروو شمېر زیات کړم، او هغوئ به بارداره او ډېر شی. زهٔ به خلق په تا کښې د پخوا په شان په ځائ کړم او د
پخوا نه به ډېر برکت درکړم. نو بیا به تهٔ په دې پوهه شې چې زهٔ مالِک خُدائ یم. (۱۲) زهٔ به خپل خلق بنی اِسرائیل راولم چې په

تا باندې وګرځي. هغوئ به په تا قبضه وکړي، او ته به د هغوئ میراث یې، او ته به بیا هیڅکله هم هغوئ د خپلو ماشومانو نه، محرومه نهٔ کړې. ﴿۱۳﴾ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې خلق ستا په حقله وائی چې تهٔ خلق لواړ تېروې او خپل قوم د هغوئ د ماشومانو نه محروموې، ﴿۱۴﴾ نو د دې نه وروستو به تهٔ نور خلق تباه نهٔ کړې او نهٔ به نور تهٔ خپل اوسېدونکی د ماشومانو نه خلاص کړې، مالِک خُدائ داسې فرمائی. ﴿۱۵﴾ زهٔ به نور تا دې ته پرې نهٔ ږدم چې د نورو قومونو پېغورونه واورې، او نهٔ به نور د قومونو د مسخرو نهٔ په تکلیف شې او نهٔ به تهٔ نور د خپلو خلقو دپاره د تیندک سبب یې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی.“

د بنی اِسرائیلو نوے ژوند

﴿۱۶﴾ نو بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ﴿۱۷﴾ ”اے بنی آدمه، کله چې د بنی اِسرائیلو خلق په خپل مُلک کښې اوسېدل، هغوئ هغه په خپل عمل او چال چلن سره پلیت کړو. د هغوئ چال چلن زما په وړاندې لکه د ښځو د میاشتنۍ بیمارۍ په شان ناپاکه وو. ﴿۱۸﴾ نو ما بیا په هغوئ خپل غضب نازل کړو ځکه چې هغوئ په هغه مُلک کښې وینه تویه کړې وه او ځکه چې هغوئ هغه مُلک په خپلو بُتانو سره پلیت کړے وو. ﴿۱۹﴾ ما هغوئ په نورو قومونو کښې خوارهٔ کړل، او هغوئ په ټولو مُلکونو کښې خوارهٔ شوی ؤو. ما د هغوئ د چال چلن او عمل په مطابق د هغوئ عدالت وکړو. ﴿۲۰﴾ هغوئ چې چرته هم په نورو قومونو کښې خوارهٔ وارهٔ شول، هغوئ زما د مقدس نوم، په دې طریقې سره بې‌حرمتی وکړه، یعنې د هغوئ په حقله نورو قومونو دا وئیل چې، اګر چې هغوئ د مالِک خُدائ خپل خلق دی، خو هغوئ د هغهٔ د وطن په پرېښودو مجبور شول. ﴿۲۱﴾ نو ما د خپل مقدس نوم په حقله سوچ کولو، کوم چې د بنی اِسرائیلو په نورو مُلکونو کښې چې چرته هم هغوئ رسېدلی ؤو سپک یې کړو. ﴿۲۲﴾ نو په دې وجه بنی اِسرائیلو ته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، اے بنی اِسرائیلو دا ستاسو دپاره نهٔ دی کوم څیزونه چې زهٔ کوم، خو دا زما د مقدس نوم په خاطر دی، د کوم چې تاسو په نورو قومونو کښې بې‌حرمتی وکړه چرته چې هم لاړئ. ﴿۲۳﴾ زهٔ به د خپل عظیم نوم قدوسیت ښکاره کړم، د کوم چې تاسو د نورو قومونو په مینځ کښې بې‌حرمتی وکړه. مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی، کله چې زهٔ د هغوئ د سترګو د وړاندې خپل ځان مقدس ښکاره کړم نو بیا به هغه قومونه په دې وپوهېږی چې زهٔ مالِک خُدائ یم. ﴿۲۴﴾ ځکه چې زهٔ به تاسو د نورو قومونو نه راغونډ کړم، زهٔ به تاسو د ټولو مُلکونو نه راجمع کړم او خپل مُلک ته به مو واپس راولم. ﴿۲۵﴾ زهٔ به پاکې اوبهٔ په تاسو وشیندم، نو تاسو به پاک شئ. زهٔ به تاسو د خپلو ټولو حرام کارو او بُتانو نه پاک کړم. ﴿۲۶﴾ زهٔ به تاسو له نوے زړهٔ درکړم او په تاسو کښې به نوے روح واچوم. زهٔ به تاسو نه دا سخت زړهٔ لرې کړم او نرم زړهٔ به درکړم. ﴿۲۷﴾ زهٔ به په تاسو کښې خپل روح واچوم او خپلې تابعدارۍ طرف ته به ستاسو پام راوګرځوم چې زما په اصُولو عمل کوئ او زما د حکمونو په ساتلو کښې احتیاط کوئ. ﴿۲۸﴾ نو تاسو به بیا په هغه مُلک کښې اوسېږئ کوم چې ما ستاسو پلار نیکهٔ له ورکړے وو. تاسو به زما خلق یئ، او زهٔ به ستاسو خُدائ پاک یم. ﴿۲۹﴾ زهٔ به تاسو د خپلو ټولو پلیتو نه بچ کړم. زهٔ به د غلو فصلونو له برکت ورکړم او په تاسو به نور قحط نهٔ راولم. ﴿۳۰﴾ زهٔ به ستاسو د ونو مېوې او د پټو فصلونه زیات کړم، ترڅو تاسو د نورو قومونو په مینځ کښې د قحط په وجه شرمنده نهٔ شئ. ﴿۳۱﴾ نو بیا به تاسو ته خپل حرام کارونه او غلط حرکتونه در په یاد شی، او بیا به تهٔ په خپلو حرامو کارونو او ګناهونو د پښېمانۍ احساس وکړې. ﴿۳۲﴾ زهٔ غواړم چې تاسو په دې خبره پوهه شئ چې دا زهٔ ستاسو دپاره نهٔ کوم چې ګنې تاسو د دې حقدار یئ، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. اے بنی اِسرائیلو، د خپلو عملونو او کردار په وجه په شرمونو وشرمېږئ. ﴿۳۳﴾ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، په کومه ورځ چې زهٔ تاسو د خپلو ټولو ګناهونو نه پاک کړم، زهٔ به ستاسو ښارونه بیا ودان، او دوباره به ستاسو کنډرې آبادې کړم. ﴿۳۴﴾ هغه زمکه چې شاړه او بنجره وه په کومه به چې څوک هم تېرېدل او هغوئ به لیدله چې شاړه به پرته وه دوباره به په هغه زمکه کښې کرونده وشی. ﴿۳۵﴾ او خلق به داسې وائی چې، دا کومه زمکه چې شاړه پرته وه اوس ترې باغِ عدن جوړ شوے دے. او کوم ښارونه چې کنډرې پراته ؤو، شاړ او تباه شوی ؤو، اوس مضبوط او بیا آباد شوی دی. ﴿۳۶﴾ نو بیا هغه قومونه کوم چې ستاسو په خوا او شا کښې پاتې دی هغوئ به په دې پوهه شی چې ما مالِک خُدائ هغه څهٔ آباد کړل کوم چې وران ویجاړ شوی ؤو او هغه څهٔ مې وکرل کوم چې اوچ او شاړ شوی ؤو. ما مالِک خُدائ وفرمائیل، او زهٔ به یې وکړم. ﴿۳۷﴾ مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، یو ځل بیا به د بنی اِسرائیلو درخواست ته توجو وکړم او د هغوئ دپاره به دا وکړم،

زهٔ به د ګډو په شان د هغوئ د خلقو شمېره زياته کړم، ۳۸ زهٔ به هغوئ دومره زيات کړم لکه څومره رَمې به چې د نذرانو
اخترونو دپاره يروشلم ته راتللې. نو هم داسې به وران ويجاړ ښارونه د خلقو د رَمو نه ډک کړم. نو بيا به هغوئ په دې پوهه شى
چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“

د اوچو هډُوکو دره

۳۷ ۱ د مالِک خُدائ لاس په ما وو، او هغهٔ زهٔ د مالِک خُدائ د روح په وسيله رابهر کړم او د يوې درې مېنځ کښې يې
ودرولم، او دا د هډوکو نه ډکه وه. ۲ هغهٔ زهٔ د هغوئ په مېنځ کښې مخکښې وروستو وګرځولم، او ما هلته ډېر زيات هډُوکى د
هغې درې په زمکه وليدل. او هغه هډُوکى ډېر اوچ وُو. ۳ هغهٔ ما نه تپوس وکړو، ”اے بنى آدمه، ولې دا هډُوکى ژوندى کېدے
شى؟“ نو ما ورته په جواب کښې ووئيل، ”اے مالِک قادر مطلق خُدايه، صرف تهٔ په دې پوهېږې.“ ۴ بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل
چې، ”دې هډوکو ته پېشګوئي وکړه او ورته ووايه، اوچو هډوکو، د مالِک خُدائ کلام واورئ. ۵ مالِک قادر مطلق خُدائ دې
هډوکو ته دا فرمائى چې، ګوره زهٔ به په تاسو کښې ساه واچوم، او تاسو به راژوندى شئ. ۶ زهٔ به په تاسو باندې پلې، غوښه
راولم او په څرمن کښې به مو پټ کړم، زهٔ به په تاسو کښې ساه واچوم، او تاسو به راژوندى شئ. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ
چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“ ۷ نو ما هم هغه شان پېشګوئي وکړه څنګه چې ما ته حکم شوے وو. او کله چې ما پېشګوئي کوله،
نو ناګهانه بيا ما د هډوکو کړسار او شور واورېدو، او هډُوکى خپلو کښې يو بل سره يوځائ شول او ډانچې ورنه جوړې شوې.
۸ نو بيا ما وليدل چې، پلې او غوښې په هغوئ باندې راغلې او بيا په څرمن کښې پټ شول، خو په هغوئ کښې ساه نهٔ وه. ۹
بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل، ”ساه ته پېشګوئي وکړه، پېشګوئي وکړه، اے بنى آدمه، او ورته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ دا
فرمائى، اے ساه، د څلورو طرفونو هواګانو نه راشه، او په دې قتل شوو کښې ننوځه چې هغوئ راژوندى شى.“ ۱۰ نو ما هم
هغه شان پېشګوئي وکړه څنګه چې هغهٔ ما ته حکم وکړو، او ساه په هغوئ کښې راغله، هغوئ راژوندى شول او په خپلو پښو
ودرېدل، يو ډېر لوئ لښکر ترې جوړ شو. ۱۱ بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل، ”اے بنى آدمه، دا هډوکى د ټول بنى اِسرائيلى قوم دى.
هغوئ وائى چې، زمونږ هډوکى اوچ شوى دى او زمونږ اُميد ختم شوے دے، او مونږ ختم شوى يُو. ۱۲ نو په دې وجه
پېشګوئي وکړه او هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، ګورئ، اے زما خلقو، زهٔ به ستاسو قبرونه پرانيزم
او د هغوئ نه به مو بهر راوکاږم او زهٔ به تاسو واپس د اِسرائيل زمکې ته راولم. ۱۳ نو بيا به تاسو زما خلق په دې خبره پوهه
شئ چې زهٔ مالِک خُدائ يم، کله چې زهٔ ستاسو قبرونه پرانيزم او تاسو د دې نه راوکاږم. ۱۴ زهٔ به خپل روح په تاسو کښې
واچوم او تاسو به ژوندى شئ، او زهٔ به تاسو په خپله زمکه آباد کړم. بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې ما مالِک خُدائ څهٔ
فرمائيلى وُو، هغه ما وکړل. مالِک خُدائ داسې فرمائى.“

د يهوداه او د اِسرائيل يو ځائ کېدل

۱۵ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۱۶ ”اے بنى آدمه، يو امسا راواخله او په هغې وليکه چې دا د يهوداه او هغهٔ سره
ولاړې قبيلې دى. بيا يو بله امسا راواخله او په هغې دا وليکه چې، د اِفرائيم امسا، دا د يوسف او د ټولو بنى اِسرائيلو د شمالى
قبيلو ده چې ورسره ولاړې دى. ۱۷ بيا هغوئ په يوه امسا کښې داسې يو ځائ کړه چې ستا په لاس کښې هغوئ يو بل سره
ونښلى. ۱۸ کله چې ستا د مُلک خلق ستا نه تپوس وکړى چې، ولې تهٔ به مونږ ته دا نهٔ وائې چې د دې څهٔ مطلب دے؟ ۱۹
هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، زهٔ به د يوسف امسا راواخلم کومه چې د اِفرائيم په لاس کښې ده او
د بنى اِسرائيلى قبيلو سره ده چې دهٔ سره يې اِتحاد دے او دا د يهوداه امسا سره يو ځائ کوم، او د هغوئ نه يوه امسا جوړوم.
او هغه دواړه به زما په لاس کښې يو شى. ۲۰ نو په کومو امساګانو دې چې ليکل وکړل د هغه خلقو د سترګو د وړاندې يې
ونيسه ۲۱ او هغوئ ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، زهٔ به بنى اِسرائيل د هغه قومونو د مېنځ نه راوکاږم
چرته چې هغوئ تللى دى. زهٔ به هغوئ د هرې خوا نه رايوځائ کړم او هغوئ به خپل مُلک ته واپس راولم. ۲۲ زهٔ به د بنى
اِسرائيلو په مُلک او د بنى اِسرائيلو په غرونو کښې د هغوئ نه يو قوم جوړ کړم. په هغوئ ټولو به يو بادشاه حکومت کوى او

هغوئ به بیا هیڅکله نهٔ دوه قومونه شی او نهٔ به په دوو بادشاهتونو تقسیم شی. (۲۳) هغوئ به نور خپل ځانونه نهٔ پلیتوی په خپلو بُتانو او نهٔ په بدو شکلونو او نهٔ په خپلو نورو ګناهونو باندې، ځکه چې زهٔ به هغوئ د خپلو ناروا واپس کېدو نهٔ وساتم، او زهٔ به هغوئ پاک کړم. هغوئ به زما خلق وی او زهٔ به د هغوئ خُدائ پاک یم. (۲۴) زما خِدمتګار داؤد به د هغوئ بادشاه او د هغوئ ټولو به یو شپونکے وی. هغوئ به زما په اصُولو عمل کوی او زما د قانون د منلو به ډېر خیال ساتی. (۲۵) هغوئ به په هغه مُلک کښې اوسیږی کوم چې ما خپل خِدمتګار یعقوب له ورکړے دے، هغه مُلک چې په کښې ستاسو پلار نیکهٔ اوسېدل. هغوئ او د هغوئ ماشومان به نسل در نسل په دې کښې د تل دپاره اوسیږی، او داؤد زما خِدمتګار به د تل دپاره د هغوئ شهزاده وی. (۲۶) زهٔ به د هغوئ سره د امن یو لوظ وکړم، او دا به ابدی لوظ وی. زهٔ به هغوئ په خپل مُلک کښې آباد کړم او د هغوئ شمېر به زیات کړم، او زهٔ به د هغوئ په مینځ کښې خپله مقدسه عبادتګاه د تل دپاره جوړه کړم. (۲۷) زما د اوسېدو ځائ به د هغوئ سره وی، زهٔ به د هغوئ خُدائ پاک یم، او هغوئ به زما خلق وی. (۲۸) نو بیا قومونه به په دې پوهه شی چې ما مالِک خُدائ بنی اِسرائیل مقدس کړل، کله چې زما مقدسه عبادتګاه د تل دپاره د هغوئ په مینځ کښې ده.“

د جوج په خلاف پېشګوئي کول

۳۸ (۱) د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، خپل مخ د ماجوج د مُلک د جوج خلاف کړه، د مسک او توبل د لوئ شهزاده، په خلاف پېشګوئي وکړه. (۳) او ورته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی چې، اے جوجه د مسک او توبل لوئ شهزاده زهٔ ستاسو خلاف یم. (۴) زهٔ به تا ته راوګرځوم، او په ژامنو کښې به دې کُنډې واچوم او د خپل ټول فوج او آسونو سره به دې بهر راوکاږم، ستا د آسونو سوارهٔ په زغرو سمبال دی، او یو لوئ لښکر د خپلو وړو او غټو ډالونو سره دے، او هغوئ ټولو خپلې تُورې راویستلی دی. (۵) د فارس، ایتهوپیا او لیبیا خلق به تا سره شی، او دوئ سره به خپل ډالونه او جنګی ټوپی وی. (۶) جُمر به هم سره د خپل ټول لښکر تا سره وی، او د شمال د لرې ځائ بیتتُجرمه به خپل ټول لښکر سره او نور ډېر قومونه به تا سره وی. (۷) تهٔ تیار شه، تیار اوسه، ټول لښکر چې تا ته د خوا او شا نه راغونډ شوے دے د هغې مشری وکړه. (۸) ډېرې ورځې وروستو به تا ته حکم وشی چې مسلح شه. په راتلونکی کالونو کښې به تهٔ په یو داسې مُلک حمله وکړې کوم چې د جنګ نه په آرام شوے دے، د چا خلق چې د ډېرو مُلکونو نه د بنی اِسرائیلو غرونو ته راغونډ شوی دی، کوم مُلک چې د ډیرې مودې نه وران وو. هغوئ د هغه مُلکونو نه راوستلے شوی دی، او اوس هغوئ ټول په امن کښې اوسیږی. (۹) تهٔ او ستا ټول لښکر او هغه ډېر قومونه چې تا سره دی به ورمخکښې شی، لکه د طوفان په شان حمله به وکړی، او تاسو به لکه د وریځې په شان په هغه مُلک کښې خوارهٔ شئ. (۱۰) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، په هغه ورځ به ستا ذهن کښې بد خیالونه راشی او تهٔ به غلطه منصوبه جوړه کړې. (۱۱) تهٔ به ووائې چې، زهٔ به په هغه مُلک حمله وکړم چې دېوالونه یې نهٔ وی، زهٔ به په هغه خلقو باندې حمله وکړم چې پُرامنه او په آرام ژوند کوی، هغوئ ټول بغیر د دېوالونو او دروازو او کُنډو اوسیږی. (۱۲) زهٔ به لوټ مار جوړ کړم او خپل لاس به بیا ودان شوو کنډرو پسې او د هغه خلقو خلاف کړم چې د ډېرو قومونو نه راغونډ شوی دی، هغوئ اوس د څاروو او سامانونو نه مالا مال دی، او د دُنیا په مینځ کښې اوسیږی. (۱۳) د شیبا او د ددان او د ترسیس سوداګر او د دې ټول کلیوال به تا ته وائی، ولې تهٔ لوټ کولو له راغلے یې څهٔ؟ ولې تا خپل لښکر د دې دپاره راغونډ کړے دے چې لوټ مار وکړې، سپین زر او سرهٔ زر یوسې، چې څاروی او سامانونه یوسی او ډېر مال لوټ کړی؟ (۱۴) نو په دې وجه، اے بنی آدمه، پېشګوئي وکړه او جوج ته ووایه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې په هغه ورځ، کله چې زما خلق بنی اِسرائیل په امن اوسیږی ولې تهٔ به دا نهٔ ګورې څهٔ؟ (۱۵) تهٔ به د خپل لرې ځائ شمال نه راشې، تهٔ او ډېر قومونه به درسره وی، هغوئ ټول به په آسونو سوارهٔ وی، یو لوئ لښکر، او تکړه فوج به وی. (۱۶) تهٔ به زما د قوم بنی اِسرائیلو خلاف لکه د وریځ حمله وکړې کومه چې زمکه پټوی. په راتلونکو ورځو کښې، اے جوجه، زهٔ به تا د خپل مُلک په خلاف راپاڅوم، نو چې مُلکونه ما وپېژنی کله چې ستا په وسیله زهٔ خپل ځان د هغوئ د سترګو د وړاندې مقدس ښکاره کړم. (۱۷) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ولې تهٔ هم هغه نهٔ یې د چا چې ما ډېر پخوا د خپلو خِدمتګارانو د بنی اِسرائیلو د پېغمبرانو په وسیله خبرې کړې وې؟ په هغه وخت کښې هغوئ تر ډېرو کالونو پورې پېشګوئي وکړه چې زهٔ به تا د هغوئ خلاف راولم.“

جوج له د خُدائ پاک سزا

(۱۸) "په هغه ورځ به داسې وشي، کله چې جوج د اِسرائيل په مُلک حمله وکړی، زما سخت قهر به راوپارېږی، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. (۱۹) زهٔ په خپل غېرت او سخت قهر کښې دا فرمايم چې په هغه ورځ به د اِسرائيل په مُلک کښې يوه لويه زلزله راشی. (۲۰) د سمندر کبان، د هوا مارغان، د صحرا ځناور، هر يو مخلوق کوم چې په زمکه باندې ګرځی، او د زمکې په مخ باندې ټول انسانان به زما په حضور کښې ولړزيږی. غرونه به اولټه شی، د غرونو څوکې به راونړېږی او هر يو دېوال به په زمکه راپرېوځی. (۲۱) زهٔ به تُوره د جوج خلاف په خپلو ټولو غرونو ورولېږم مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. د هر چا تُوره به د خپل ورور خلاف وی. (۲۲) زهٔ به په وبا او قتل عام د هغهٔ عدالت وکړم، زهٔ به سېلابی بارانونه،ږلی او سوزونکی ګوګړ په هغهٔ او د هغهٔ په لښکرو او ورسره په نورو ډېرو قومونو نازل کړم. (۲۳) او بيا به زهٔ خپله لوئی او پاکوالے ښکاره کړم، او زهٔ به خپل ځان د ډېرو قومونو په وړاندې ښکاره کړم. بيا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم."

د جوج شکست

۳۹ (۱) "اے بنی آدمه، د جوج خلاف پېشګوئي وکړه او ورته ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، اے جوجه، د مسک او توبل لوئ شهزاده زهٔ ستا خلاف يم. (۲) زهٔ به تا راتاو کړم او رابه دې کاږم. زهٔ به تا د شمال لرې ځائ نه راولم او د بنی اِسرائيلو د غرونو خلاف به دې ولېږم. (۳) بيا به زهٔ لينده ستا د ګس لاس نه واخلم او غشی به ستا د ښی لاس نه وغورزوم. (۴) د بنی اِسرائيلو په غرونو به تهٔ سره د خپلو ټولو فوجيانو او ټولو قومونو چې تا سره دی قتل کړے شې. زهٔ به تاسو د هر قسمه مردار خورو مارغانو او ځنګلی ځناورو په خوراک بدل کړم. (۵) تاسو به په هوار مېدان کښې قتل شئ، ځکه چې دا ما مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائيلی دی. (۶) زهٔ به په ماجوج او په هغوئ ځوک چې د سمندر په غاړه کښې په امن اوسيږی اور نازل کړم، او هغوئ به په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ يم. (۷) زهٔ به خپل مقدس نوم د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو په مينځ کښې څرګند کړم. زهٔ به نور خپل مقدس نوم بې‌حرمتئ ته پرې نهٔ ږدم، او قومونه به پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ په بنی اِسرائيلو کښې مقدس ذات يم. (۸) دا ورځ راروانه ده، دا به يقيناً راشی، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی. دا هغه ورځ ده چې ما يې ذکر کړے دے. (۹) بيا هغوئ ځوک چې د بنی اِسرائيلو په ښارونو کښې اوسيږی به بهر لاړ شی او وسلې به د سوزولو دپاره استعمال کړی او واړهٔ او غټ ډالونه، لیندې او غشی، جنګی ډنډې او نېزې به وسوزوی. د اووهٔ کالو پورې به هغوئ دا سوزولو دپاره استعمالوی. (۱۰) هغوئ ته به ضرورت نهٔ وی د پټو نه د خشاک راټولولو او نهٔ به ورته د ځنګل د کټ کولو، ځکه چې هغوئ به وسلې د خشاک په طور استعمال کړی. او هغوئ به هغه لوټ کړی چا چې دوئ لوټ کړی وُو او هغوئ به تالا کړی چا چې دوئ تالا کړی وُو، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی."

د جوج ښخېدل

(۱۱) "په هغه ورځ به زهٔ جوج له په بنی اِسرائيلو کښې د يو لوئ قبرستان ځائ ورکړم، په هغه وادئ کښې په کومه کښې چې خلق د سمندر مشرق خوا ته تلهٔ راتلهٔ کوی. دا به د مسافرو لاره بنده کړی، ځکه چې جوج او د هغهٔ ټول لښکر به هلته ښخ وی. نو بيا به دې ته د هامون جوج وادی وئيلے کيږی. (۱۲) تر اوو مياشتو پورې به د بنی اِسرائيلو قوم هغوئ ښخوی د دې دپاره چې زمکه ترې صفا کړی. (۱۳) د هغه مُلک ټول خلق به د هغوئ په ښخولو کښې مدد وکړی، په دې ورځ چې زهٔ په دُنيا باندې خپل جلال څرګند کړم، نو دا کار به د دوئ دپاره د عزت باعث شی، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی. (۱۴) د مُلک پاکولو دپاره به کسان لګولے شوی وی چې هغه صفا کړی. او د هغوئ سره څهٔ کسان به په ټول مُلک کښې وګرځی او نور لاشونه چې په زمکه پاتې وی چې هغه ښخ کړی. او پوره اووهٔ مياشتې به هغوئ خپل لټون جاری وساتی. (۱۵) کله چې هغوئ په ټول مُلک کښې ګرځی او په هغوئ کښې يو کس د انسان هډوکی وګوری، نو هغه به د دې په خوا کښې نښه جوړه کړی ترڅو چې قبرکند هغه د هامون جوج په وادئ کښې ښخ کړی. (۱۶) هلته يو ښار هم دے چې هامونه نوميږی. نو دغه شان به هغوئ زمکه پاکه کړی. (۱۷) اے

بنی آدمه، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی چې، هر قسمه مارغانو او ځناورو ته آواز وکړئ چې، راجمع شئ او د ټولو ګېرچاپېره ځايونو نه هغه قربانۍ دپاره راشئ چې زهٔ يې تاسو دپاره تياروم، دا د بنی اِسرائيلو په غرونو لويه قربانی ده. هلته به تاسو غوښې وخورئ او وينه به وڅښئ. ⑱ تاسو به د تکړه سړو غوښې وخورئ او د زمکې د شهزادګانو وينې به وڅښئ، دوئ ټول لکه د بسن د ګډانو او ګېورو، چېلو او غوَيانو، څاربهٔ څاروی په شان دی. ⑲ کومه قربانی چې زهٔ تاسو دپاره تياروم، د دې چربی به تاسو په مَړه خېټه وخورئ او وينه به تر هغې وڅښئ چې نشه شئ. ⑳ زما په دسترخوان به تاسو د آسونو او د آسونو د سورو، د تکړه سړو، او د هر قسم فوجيانو غوښې وخورئ، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی. ㉑ زهٔ به د قومونو په مينځ کښې خپل جلال ښکاره کړم، او ټول قومونه به وګوری هغه سزا چې زهٔ يې نازلوم او هغه لاس چې ما په هغوئ باندې ايښے دے. ㉒ د هغه ورځې نه به بنی اِسرائيل په دې پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم. ㉓ او قومونه به په دې پوهه شی چې بنی اِسرائيل د خپلې ګناه په وجه جلاوطن کړے شوی وُو، ځکه چې هغوئ ما سره بې‌وفا وُو. نو ځکه ما خپل مخ د هغوئ نه پټ کړو او هغوئ مې دشمنانو ته حواله کړل، او په تُوره باندې قتل کړے شول. ㉔ ما د هغوئ سره د هغوئ د ناپاکوالی او د بدعملۍ په مطابق سلوک وکړو، او ما خپل مخ د هغوئ نه پټ کړو.“

د بنی اِسرائيلو وطن ته واپس راوستل

㉕ ”نو په دې وجه مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، زهٔ به اوس يعقوب د غلامۍ نه واپس راولم او د اِسرائيل په ټولو خلقو به رحم وکړم، او زهٔ به په خپل مقدس نوم غېرت وکړم. ㉖ هغوئ به خپل شرم او هغه ټوله بې‌ايمانی هېره کړی کومه چې هغوئ زما خلاف کړې وه کله چې هغوئ په خپل مُلک کښې بغېر د چا د يرې نه په امن او سکون کښې اوسېدې. ㉗ کله چې زهٔ هغوئ د نورو قومونو نه واپس راولم او هغوئ د خپلو دشمنانو د مُلکونو نه راغونډ کړم، نو زهٔ به خپل ځان د نورو ډېرو قومونو د سترګو په وړاندې د دوئ په وسيله مقدس ښکاره کړم. ㉘ نو بيا به هغوئ پوهه شی چې زهٔ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم، اګر که ما هغوئ نورو مُلکونو ته جلاوطن کړی وُو، زهٔ به هغوئ خپل مُلک ته راټولوځائ کړم، او د هغوئ يو کس به هم وروستو پرې نهٔ ږدم. ㉙ زهٔ به نور هيڅکله خپل مخ د دوئ نه پټ نهٔ کړم، زهٔ به خپل روح د بنی اِسرائيلو په قوم نازل کړم، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی.“

د مالِک خُدائ د نوی کور رويا

د حزقی‌ايل يروشلم ته بوتلل

۴۰ ① زمونږ د جلاوطنۍ په پينځويشتم کال، د ښوارلسم کال په شروع کښې او د مياشتې په لسم تاريخ چې ښار راپرېوتو په هم دغه ورځ د مالِک خُدائ لاس په ما باندې وو او هغهٔ زهٔ هلته بوتلم. ② د مالِک خُدائ په رويا کښې هغهٔ زهٔ د بنی اِسرائيلو مُلک ته بوتلم. او د يو ډېر اوچت غر دپاسه يې کښېنولم، د چا په جنوب طرف کښې چې يو څو عمارتونه وُو کوم چې د يو ښار په شان ښکارېدل. ③ کله چې هغهٔ زهٔ هلته بوتلم، نو ما يو سړے وليدو څوک چې د ژېړو په شان ښکارېدو، او هغه د دروازې په خولهٔ کښې ولاړ وو او په لاس کښې يې د کتان فيته وه او د ناپ تول لرګے يې نيولے وو. ④ هغه سړی ما ته ووئيل، ”اے بنی آدمه، په خپلو سترګو وګوره او په خپلو غوږونو واوره او هر څهٔ چې درته ښايم هغې ته ښهٔ توجو وکړه، ځکه خو تهٔ د دې دپاره راوستلے شوے يې. هر څهٔ چې تهٔ ووينې هغه د بنی اِسرائيلو قوم ته ووايه.“

د مشرق طرف ته دروازه

⑤ ما وليدل چې هلته د مالِک خُدائ د کور نه ګېرچاپېره دېوال راتاو وو. د هغه سړی په لاس کښې د ناپ کولو لرګے لس نيم فټه وو چې دېوال يې ناپ کړو، او دېوال غټوالے لس نيم فټه پلن وو او لس نيم فټه اوچت وو. ⑥ نو بيا هغه د هغې دروازې خوا ته لاړو چې مخ يې د مشرق طرف ته وو. هغه په پوړو ورختو او د دروازې درشل يې ناپ کړو چې هغه لس نيم فټه وه. ⑦

هلته په دروازه کښې ښي طرف ته او ګس طرف ته درې د څوکیدارانو کوټې جوړې شوې وې چې د هرې یوې اوږدوالے او پلنوالے لس نیم فټه وو او د څوکیدارانو د کوټو په مینځ کښې د دېوال پلنوالے پاو کم نهۀ فټه وو. او د څوکیدارانو د کوټو شاته د تېرېدو لاره وه چې لس نیم فټه ژوره وه او د دې کمرو نه وروستو یوه بله درشل وه چې لس نیم فټه وه او د مالِک خُدائ کور ته تللې وه. ⑧ نو بیا هغۀ د دروازې دننه ډیوډۍ ناپ کړه، ⑨ نو بیا د هغې اوږدوالے څوارلس فټه وو او د هغې د ستنې پلنوالے درې نیم فټه وو. د دې ډیوډۍ آخر سر د خُدائ پاک د کور د داخلېدو دواړو خواؤ دېوالونو ته نزدې او مخامخ وو. ⑩ د مشرق خوا ته دروازه کښې په دواړو طرفونو ته درې کوټې وې، او ټولې په یو ناپ تول وې او د دې په مینځ کښې ټول دېوالونه هم یو شان پلن وُو. ⑪ نو بیا هغۀ د دروازې سره د داخلېدو د ځائ پلنوالے ناپ کړو، کوم چې اوولس نیم فټه پلن وو او د دروازې سره لاره پاو کم درویشت فټه وه. ⑫ د څوکیدارانو د هرې کوټې مخکښې یو دېوال وو چې یوویشت اِنچه وو او د هرې کمرې اوږدوالے او پلنوالے لس نیم فټه وو. ⑬ نو بیا هغۀ په دې دروازه د څوکیدار د کوټې د شا د دېوال نه واخله د مخامخ کوټې د شا د دېوال پورې فاصله ناپ کړه، هغه پاو کم څلور څلوېښت فټه وه. ⑭ هغۀ بیا د دروازې مینځنے دېوال کوم چې د خُدائ د کور دربار سره یوځائ شوے وو ناپ کړو هغه یو سل او پینځۀ فټه وو. ⑮ د دروازې د داخلېدو نه واخله د دربار تر آخر سر پورې فاصله اووۀ اتیا نیم فټه وه. ⑯ د څوکیدارانو په ټولو کوټو کښې ورې ورې کړکۍ غوندې وې، څۀ په بهرنی دېوالونو کښې وې، څۀ د کمرو په دننه دېوالونو کښې وې. او په دېوالونو د کجورو د ونو ګُلکاری شوې وه.

د مالِک خُدائ د کور بهرنے دربار

⑰ نو بیا هغۀ زۀ د دروازې په لار د خُدائ د کور بهرنی دربار ته راوستلم. هلته ما یو څو کوټې او پیاده لاره ولیدله چې د دربار نه ګېرچاپېره راتاو شوې وه او دې لار ته مخامخ دېرش کوټې وې. ⑱ دا پخه لار تر دروازو پورې جوړه شوې وه او د دېوالونو نه تر دربار پورې غزېدلې وه او هم دومره فاصله یې د عمومی دروازې پورې وه. ⑲ نو بیا هغۀ د دننه نه د ښکته دروازې د دربار داخل نه بهر طرف ته فاصله ناپ کړه، دا د مشرق خوا ته یو سل او پینځۀ اویا فټه او شمال خوا ته هم یو شان فاصله وه.

شمال خوا ته دروازه

⑳ نو بیا هغۀ شمال خوا ته د دروازې اوږدوالے او پلنوالے ناپ کړو، کوم چې بهر صحن طرف ته ځی. ㉑ د دروازې د داخلېدو په لار کښې دواړو خواو د څوکیدارانو درې درې کوټې وې، د هغوئ په مینځ کښې دېوالونه او د هغوئ دننه کوټې ټولې د هغې وړومبې مشرقی دروازې په اندازه وې. د دروازې ډیوډۍ اووۀ اتیا نیم فټه اوږده وه او پاو کم څلور څلوېښت فټه پلنه وه. ㉒ د مشرق دروازې په شان، د هغې د داخلېدو کوټه او د کړکۍ او د کجورو د ونو ګُلکاری هم هغه شان په یوه اندازه شوې وې. او اووۀ پوړۍ هم ورته ختلې وې، چې مخامخ ورته ډیوډۍ وه چې دربار ته تللې وه. ㉓ هلته دننه د دربار طرف چې د شمال خوا نه یوه دروازه وه، بلکل لکه د هغه دروازې په شان لکه څنګه چې په مشرق کښې وه. هغۀ د یوې دروازې بلې دروازې ته مخامخ فاصله ناپ کړه، هغه یو سل او پینځۀ اویا فټه وه.

جنوبی دروازه

㉔ نو بیا هغه سړی زۀ د جنوب خوا ته بوتلم او ما بیا هلته یوه دروازه ولیده چې د جنوب خوا ته یې مخ وو. هغۀ بیا د دې دېوالونه او کوټې ناپ کړې چې بلکل د هغه نورو دروازو په ناپ تول وې. ㉕ د دروازې او د هغې د چوکیدارانو د کوټو ګېرچاپېره ورې ورې کړکۍ وې، د هغې کړکۍ د نورو کړکو په شان وې. د تېرېدو لار اووۀ اتیا نیم فټه اوږده وه او پاو کم څلور څلوېښت فټه پلنه وه. ㉖ د هغه کوټو مخامخ هغې ته د بهر نه یوه لار ورختلې وه چې اووۀ پوړۍ یې وې، او د هغې په دېوالونو باندې په دواړو خواؤ د کجورو د ونو ګُلکاری شوې وه. ㉗ د دننه دربار هم یوه دروازه وه چې جنوب خوا ته یې مخ وو، او هغۀ بیا د دې دروازې نه د بهر د جنوب دروازې خوا ته ناپ تول وکړو، هغه یو سل او پینځۀ اویا فټه وو.

دننه دربار ته داخلي دروازه

۲۸ نو بيا هغه سړی زهٔ دننه دربار ته په جنوبي دروازه باندې راوستلم، او هغهٔ جنوبي دروازه ناپ کړه، هغه هم د نورو دروازو
په ناپ وه. ۲۹ د هغې د څوکيدارانو کوټې، او مينځنی ديوالونه او ډيوړۍ د هغه نورو دروازو سره په ناپ کښې يو شان وې.
دروازه او د هغې د کوټو کړکۍ ګېرچاپېره وې، هغه اووهٔ اتيا نيم فټه اوږدې او پاو کم څلور څلويښت فټه پلنې وې. ۳۰ د
دروازې د داخلېدو د کوټې ناپ تول کومه چې دننه د دربار صحن ته ورغلې وه څوارلس فټه اوږده او پاو کم څلور څلويښت
فټه پلنه وه. ۳۱ د هغې د کوټې مخ بهر دربار خوا ته وو، د هغې په ستنو د کجورو د ونو ګُلکاری شوې وه، او اتهٔ پوړۍ ورته
ورختلې وې.

د داخلي دربار شرقي دروازه

۳۲ نو بيا هغهٔ زهٔ په مشرقی لار دننه دربار ته راوستلم، او هغهٔ هغه دروازه ناپ کړه، د هغې ناپ هم د نورو سره يو شان وو.
۳۳ د هغې د څوکيدارانو کوټې، مينځنی ديوالونه او د هغې ډيوړۍ د نورو دروازو سره يو شان په يو ناپ وې. د دروازې او د
برنډې يو شان ګېرچاپېره کړکۍ وې. دا اووهٔ اتيا نيم فټه اوږدې وې او پاو کم څلور څلويښت فټه پلنې وې. ۳۴ د هغې د ډيوړۍ
مخ دننه د دربار طرف ته وو، او د دواړو طرفو په ستنو يې د کجورو د ونو ګُلکاری شوې وه، او اتهٔ پوړۍ ورختلې وې.

د دربار دننه د شمال خوا ته دروازه

۳۵ نو بيا هغهٔ زهٔ د شمال دروازې طرف ته راوستلم او هغهٔ د هغې ناپ واخستو. او هغه لار هم د هغه نورو په شان په يو ناپ
وه. ۳۶ د هغې د څوکيدارانو کوټې، مينځنی ديوالونه او د هغې ډيوړۍ د نورو دروازو سره يو شان په يو ناپ وې. د دروازې او
برنډې يو شان ګېرچاپېره کړکۍ وې. دا اووهٔ اتيا نيم فټه اوږدې وې او پاو کم څلور څلويښت فټه پلنې وې. ۳۷ ډيوړۍ بهرنی
دربار ته مخامخ وه. د تېرېدو د ځائ په ديوالونو باندې د کجورو د ونو ګُلکاری شوې وه. دې دروازې ته اتهٔ پوړۍ ختلې وې.

د قربانو دپاره کوټې

۳۸ د شمال د طرف نه دننه يوه دروازه وه چې د داخلېدو د کوټې د لارې نه دننه دربار ته تللې وه چې هلته به په هغې کښې د
سوزولو قربانۍ ځاروی وينځلے کېدل. ۳۹ د دروازې د ډيوړۍ سره په دواړه خواو کښې دوه مېزونه ؤو، په کومو به چې د
سوزولو د نذرانو، د ګناه د نذرانو او د ګناه د تاوان د نذرانو ځاروی حلالولے شول. ۴۰ د کوټې دروازې د کوټې د بهرنی ديوال
سره، د پوړو سره نزدې د شمال دروازې ته د داخلېدو په لار هلته هم دوه مېزونه ؤو، او د پوړو په بل طرف هم دوه مېزونه ؤو.
۴۱ نو بيا د دروازې په يوې خوا کښې هم څلور مېزونه ؤو او په بله خوا کښې هم څلور مېزونه ؤو. دا ټول اتهٔ مېزونه ؤو په
کومو به چې د قربانۍ ځاروی حلالېدل. ۴۲ نو هلته هم څلور مېزونه د تراشلے شوو کاڼو نه د سوزېدونکې قربانۍ دپاره جوړ
شوی ؤو چې يو دېرش نيم اِنچه اوږدهٔ او پلن ؤو او يوويشت اِنچه لوړ ؤو. په دې مېزونو باندې د قربانۍ د ځاروو د حلالېدلو
دپاره د قصابانو چړې او نور څيزونه پراتهٔ ؤو. ۴۳ په ګېرچاپېره ديوال کښې د دوو څُلو والا کُنډې راځوړندې وې چې يو څپک
اوږدې وې. دا مېزونه د نذرانو د ځاروو دپاره ؤو. ۴۴ نو بيا مونږ دننه دربار ته ننوتو، هلته د شمالی دروازې سره يوه کوټه وه
چې دننه دربار طرف ته کولاو وه او د هغې مخ جنوب طرف ته وه. د جنوبي دروازې سره هم دا شان کوټه وه چې د هغې مخ
شمال طرف ته وو. ۴۵ هغه سړی ما ته ووئيل، د کومې کوټې چې د جنوب طرف ته يې مخه ده د هغه اِمامانو دپاره ده څوک
چې د مالِک خُدائ په کور کښې مشران دی. ۴۶ او هغه کوټه د کومې مخه چې شمال خوا ته ده د هغه اِمامانو دپاره ده څوک
چې د قربانګاه مشران دی. او هغوئ د صدوق زامن دی، څوک چې د ليويانو د قبيلې يواځې هغه کسان دی چا ته چې د مالِک
خُدائ په حضور کښې د خِدمت کولو اجازت ورکړے شوے دے.

دننه دربار او د مالِک خُدائ کور

۴۷ نو بیا هغه سړی د مالِک خُدائ د کور دننه دربار ناپ کړو او هغه یو سل او پینځهٔ اویا فټه اوږد او یو سل او پینځهٔ اویا فټه پلن وو. او قربانګاه د دربار په صحن کښې د مالِک خُدائ د کور مخې ته وه. ۴۸ بیا هغهٔ زهٔ د مالِک خُدائ د کور دننه کوټې ته راوستلم. او هغهٔ د ډيوړۍ د ستنو ناپ واخستو، او هغه پاو کم نهٔ فټه په هرې خوا پلنې وې، او په خپله د داخلېدو د دروازې پلنوالے ځلیریشت فټه وو، او یو بل دېوال وو په هره خوا کښې چې پاو کم شپږ فټه وو. ۴۹ د داخلېدو د کوټې پلنوالے پینځهٔ دېرش فټه وو، او اوږدوالے يې یوویشت فټه وو. او دې کوټې ته لس پوړۍ ورختلې وې، د دروازې په دواړو خواو دېوالونو کښې ستنې ولاړې وې.

۴۱ ۱ بیا هغه سړی زهٔ د خُدائ د کور مقدس ځائ ته راوستلم او هغهٔ د دروازو ستنې ناپ کړې، دواړو خواو ته د ستنو پلنوالے لس نیم فټه وو. ۲ د داخلېدو لار اوولس نیم فټه پلنه وه، او د دواړو خوا دېوال پاو کم نهٔ فټه اوږد وو. هغهٔ بهرنے مقدس ځائ هم ناپ کړو، دا اویا فټه اوږد وو او پینځهٔ دېرش فټه پلن وو. ۳ بیا هغه دننه مقدس ځائ ته لاړو او د داخلېدو د لارې ستنې يې ناپ کړې، او هره یوه درې نیم فټه پلنه وه. د داخلېدو لار لس نیم فټه پلنه وه، او د دواړو خواؤ دېوالونه پاو باندې دولس فټه پلن ؤو. ۴ او هغهٔ د دننه مقدس ځائ اوږدوالے ناپ کړو، هغه پینځهٔ دېرش فټه وو، او د دې پلنوالے پینځهٔ دېرش فټه وو. هغهٔ ما ته ووئیل، ”دا د ټولو نه زیات مقدس ځائ دے.“

د مالِک خُدائ د کور سره لګېدلې کوټې

۵ بیا هغهٔ د خُدائ د کور دېوال ناپ کړو، هغه لس نیم فټه پلن وو. او د خُدائ د کور ګېرچاپېره هر طرف ته کوټه اووهٔ فټه پلنه وه. ۶ دا کوټې درې منزله وې، او په هر منزل کښې دېرش کوټې وې. د خُدائ د کور د دېوال ګېرچاپېره پايې وې د دې دپاره چې دا د دې کوټو دپاره ټیک وې. نو چې د دې کوټو تیرونه دېوال کښې دننه نهٔ لګېدل. ۷ د خُدائ د کور ګېرچاپېره د دوېم چت کوټې د اول چت نه غټې وې او د درېم چت کوټې د دوېم چت نه غټې وې. کومه ډانچه چې د خُدائ د کور ګېرچاپېره جوړه شوې وه د لاندې نه بره حالت کښې جوړه وه، نو هغه کوټې کولاو وې چې بره وې. د لاندې نه تر درېم چت پورې پوړۍ ختلې وې. ۸ ما ولیدل چې د خُدائ د کور نه ګېرچاپېره اوچته چونتره وه، چې د کوټو بنیاد وو. د دې ناپ تول لس نیم فټه اوچت وو. ۹ د هغه کوټو بهرنے دېوال پاو کم نهٔ فټه پلن وو. د کوټو په مینځ کښې هغه کولاو ځائ وو. ۱۰ او د خُدائ د کور نه ګېرچاپېره د اِمامانو کوټې پینځهٔ دېرش فټه پلنې وې. ۱۱ د کولاو ځائ نه دې کوټو ته د ورننوتلو لارې ورغلې وې، یوه په شمال کښې او بله په جنوب کښې وه، او بنیاد چې دا کولاو ځائ په خپلو کښې یو ځائ کوی پاو کم نهٔ فټه کولاو وو.

د مغرب طرف ته یو کور

۱۲ یو بل عمارت چې مخه يې د خُدائ د کور د دربار مغرب طرف ته وه هغه یو سل دوویشت نیم فټه کولاو او یو سل او اووهٔ پنځوس نیم فټه اوږد وو، او د هغې دېوالونه پاو کم نهٔ فټه پلن ؤو.

د مالِک خُدائ د کور ناپ کېدل

۱۳ بیا هغهٔ د خُدائ د کور ناپ وکړو، دا یو سل او پینځهٔ اویا فټه اوږد وو، او د خُدائ د کور دربار او هغه عمارت چې د دې دېوالونو سره وو هغه هم یو سل او پینځهٔ اویا فټه اوږد وو. ۱۴ مشرق طرف ته د مالِک خُدائ د مقدس کور دربار د خُدائ د کور مخې سره یو سل او پینځهٔ اویا فټه پلن وو. ۱۵ بیا هغهٔ د هغه عمارت اوږدوالے د دېوالونو سره ناپ کړو چې د خُدائ د کور دربار ته مخامخ وو، چې دا یو سل او پینځهٔ اویا فټه وو.

د مالِک خُدائ د کور دننه حِصه

د مالِک خُدائ د کور ډیوډۍ، مقدس ځائ او د ټولو نه زیات مقدس ځائ، (۱۶) او وړې کړکۍ او د دې دریوارو نه ګېرچاپېره
هالونه د دې هر څۀ نه وروستو او د ډیوډۍ سره ټول په لرګی پټ ؤو. فرش او دېوال، تر کړکیانو پورې او کړکۍ هم پټې وې. (۱۷)
د دروازو دپاسه کومه لار چې د مالِک خُدائ د کور دننه مقدس ځائ ته ورغلې وه او د هغې په دننه او بهر دېوالونو باندې هم
(۱۸) د وزرو والا د مخلوق او د کجورو د ونو تصویرونه جوړ شوی ؤو. او د وزرو والا مخلوق او د کجورو ونې یو د بل پسې
نقش شوی ؤو، او د هر یو وزرو والا مخلوق دوه مخونه ؤو. (۱۹) انسانی مخ یې د کجورې یوې ونې طرف ته وو او د زمری مخ
یې د کجورې د بلې ونې طرف ته وو. دا تصویرونه ګېرچاپېره د خُدائ په کور کښې نقش شوی ؤو. (۲۰) د فرش نه تر د ننوتلو
دروازې پورې پاس، او د بهرنی مقدس ځائ په دېوال باندې د وزرو والا د مخلوق او د کجورو د ونو تصویرونه جوړ شوی ؤو.
(۲۱) د بهرنی مقدس ځائ د دروازو چوکاټونه مربع ؤو او د ډېر زیات مقدس ځائ مخې ته هم د دې په شان ؤو.

د لرګی قربانګاه

(۲۲) هلته د لرګی یوه قربانګاه وه چې پاو باندې پینځۀ فټه اوچته او درې نیم فټه پلنه وه. د دې ګوټونه، د دې بېخ، او د دې
اړخونه د لرګی نه جوړ شوی ؤو. هغه سړی ما ته ووئیل، "دا هغه مېز دے چې د مالِک خُدائ په وړاندې ولاړ دے."

دروازې

(۲۳) بهرنی دواړو مقدس ځایونو او ډېر زیات مقدس ځائ دوه دروازې وې. (۲۴) هرې یوې دروازې دوه پلې لرلې او هرې یوې
پلې ته دوه قبضې وې. (۲۵) او د بهرنی مقدس ځائ په دروازو د وزرو والا مخلوق تصویر او د کجورو د ونې تصویرونه نقش ؤو
لکه څنګه چې په دېوالونو باندې نقش شوی ؤو، او هلته د لرګو یو دالان د وړې کوټې مخې ته جوړ شوے وو. (۲۶) د وړې کوټې
په بهرنی دېوالونو باندې وړې کړکۍ وې چې په هره یوه باندې د کجورو ونې نقش شوې وې. د خُدائ د کور د وړو کوټو مخې
کښې هم د لرګو دالانونه ؤو.

د اِمامانو دپاره کوټې

۴۲ (۱) بیا هغه سړی زۀ د شمال خوا ته بهرنی دربار ته بوتلم او زۀ یې د مالِک خُدائ د کور مخامخ دربار کوټو ته او بهرنی
دېوال ته مخامخ د شمال خوا ته راوستلم. (۲) هغه کور چې دروازه یې د شمال طرف ته وه هغه یو سل او پینځۀ اویا فټه اوږده
وه او اووۀ اتیا نیم فټه پلنه وه. (۳) دواړه په دې حِصه کښې پینځۀ دېرش فټه کښې د دننی دربار نه او په مخامخ بله حِصه
کښې د بهرنی دربار نه، په دریواړو منزلونو کښې کړکۍ یو بل ته مخامخ وې. (۴) د دې کوټو په مخکښې یوه دننه لار وه اوولس
نیم فټه پلنه او یو سل او پینځۀ اویا فټه اوږده وه. د دې دروازې په شمال کښې وې. (۵) نو بره کوټې تنګې وې، ځکه چې په دې
کښې هالونو د لاندې او مینځنی منزلونو د کور د کوټو په نسبت ډېر ځائ نیولے وو. (۶) د درېم چت په کوټو کښې ستنې نۀ
وې، لکه څنګه چې د دربار وې، نو دا نسبت د لاندې او مینځنی چتونو نه لږې شان وړې وې. (۷) هلته بهرنے دېوال د کوټو او
د بهرنی دربار سره برابر وو، او دا د کوټو مخې ته اووۀ اتیا نیم فټه اوږد وو. (۸) نو د کوټو قطار د بهرنی دربار په طرف اووۀ
اتیا نیم فټه اوږد وو، او د مقدس ځائ سره نزدې قطار یو سل او پینځۀ اویا فټه اوږد وو. (۹) لاندې کوټو ته د مشرق طرف نه د
ننوتو لار وه کومه چې دې ته د بهرنی دربار نه ورننوځی. (۱۰) د خُدائ د کور جنوب طرف ته یو بله آبادی وه چې د مالِک خُدائ
د کور مغرب طرف ته وه (۱۱) چې د دې مخې ته د تېرېدو لاره وه. دا لکه د شمال د کوټو په شان وې، دا هم هغه هومره اوږدې
او پلنې وې، او هم یو شان لارې او ناپ یې وو. د شمال د تېرېدو د دروازو په شان د دې (۱۲) د کوټو دروازې جنوب طرف ته
وې. هلته یوه دروازه وه چې دا د حِفاظتی دېوال سره یو شان د مشرق طرف ته غزېدلې وه، په کومه چې یو کس کوټو ته
ننوځی. (۱۳) بیا هغۀ ما ته ووئیل، "شمال او جنوب ته کوټې چې د مالِک خُدائ د کور دربار ته یې مخې دی د اِمامانو کوټې دی،

چرته چې هغه اِمامان څوک چې د مالِک خُدائ په وړاندې ودرېدل نو هغوئ دې مقدسې نذرانې وخورى. هلته به هغوئ ډېرې
مقدسې نذرانې کېږدى، يعنې د غلې نذرانې، د گناه نذرانې او د گناه د تاوان نذرانې، ځکه چې هغه ځائ مقدس دے. ۱۴ کله چې
اِمامان د مالِک خُدائ په مقدس کور کښې داخل شى، بيا به هغوئ تر هغه وخته بهرنى دربار ته نۀ ځى ترڅو چې هغوئ هغه
مقدسې جامې ونۀ باسى په کومو کښې چې هغوئ خِدمت کولو، ځکه چې دا مقدسې دى. هغوئ له پکار دى چې نورې کپړې
واچوى د دې نه مخکښې چې هغوئ هغه ځايونو ته ورشى کوم چې د نورو خلقو دپاره دى.“

د مالِک خُدائ کور ناپ کول

۱۵ کله چې هغۀ د مالِک خُدائ د کور دننه هر څۀ ناپ کړل، بيا هغۀ زۀ په مشرقى دروازې بهر راوويستلم او هغۀ گېرچاپېره
ټول هر څۀ ناپ کړل. ۱۶ هغۀ د ناپ تول په چوکى مشرقى دېوال ناپ کړو، دا اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه اوږد وو. ۱۷ بيا هغۀ
شمال طرف ته دېوال ناپ کړو، دا د ناپ په چوکې اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه وو. ۱۸ هغۀ جنوبى طرف دېوال ناپ کړو، هغه د
ناپ په چوکې اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه وو. ۱۹ بيا هغه مغرب طرف ته تاو شو او هغه دېوال يې ناپ کړو، او د ناپ په چوکې
دا اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه وو. ۲۰ بيا هغۀ هغه څلور واړه طرفونه ناپ کړل. او د دې نه گېرچاپېره دېوال وو، چې اتۀ سوه او
پينځۀ اويا فټه اوږد او اتۀ سوه او پينځۀ اويا فټه پلن وو، د دې مقصد دا وو چې عام ځائ د مقدس ځائ نه جدا کړى.

د مالِک خُدائ جلال خپل مقدس کور ته راواپس کېدل

۴۳ ۱ بيا زۀ هغه سرى هغه دروازې ته راوستلم چې د مشرق طرف ته يې مخ وو، ۲ او ناگهانه ما وليدل چې د بنى
اِسرائيلو د خُدائ پاک جلال د مشرق خوا نه راروان وو. د هغۀ آواز لکه د ډېرو اوبو د غرار په شان وو، او زمکه د هغۀ د جلال
په وجه روښانه وه. ۳ کومه رويا چې ما وليدله د هغه رويا په شان وه کومه چې ما ليدلې وه کله چې هغه د ښار تباه کولو له
راغلو او د هغه رويا په شان چې ما د کبار د سيند په غاړه وليدله، او زۀ پړمخې پرېوتلم. ۴ د مالِک خُدائ جلال د مالِک
خُدائ په کور کښې د نمرخاتۀ دروازې نه ورننوتو. ۵ بيا زۀ روح اوچت کړم او دننه دربار ته يې راوستلم، او د مالِک خُدائ
جلال د خُدائ کور ډک کړو. ۶ کله چې هغه سړے زما خوا کښې ولاړ وو، ما دا واورېدل چې څوک ما ته د خُدائ د کور
دننه نه خبرې کوى. ۷ هغۀ وفرمائيل، ”اے بنى آدمه، دا زما تخت او د پښو د لگولو مقام دے. دا هغه مقام دے چې زۀ به په
کښې د تل دپاره د بنى اِسرائيلو په مينځ کښې اوسېږم. هغوئ او د هغوئ بادشاهان به نور په بُت‌خانو کښې بُت پرستى او زما د
مقدس نوم سپکاوے نۀ کوى. او نۀ به نور دوئ د خپلو مړو بادشاهانو د علاقائى زيارتونو عزت کوى. ۸ کله چې هغوئ خپل
درشل زما درشل سره خوا کښې او د خپلو دروازو بازو زما د دروازو د بازوگانو سره ولگول، زما او د هغوئ په مينځ کښې
صرف يو دېوال وو، هغوئ زما د مقدس نوم بې‌حرمتى په خپلو بدو عملونو سره وکړه. نو ما په خپله غصه کښې هغوئ تباه
کړل. ۹ هغوئ دې اوس خپله بُت پرستى او د خپلو بادشاهانو زيارتونه زما د مخې نه اخوا کړى، او زۀ به د هغوئ په مينځ
کښې د تل دپاره اوسېږم. ۱۰ اے بنى آدمه، د مالِک خُدائ کور د بنى اِسرائيل قوم ته وښايه، چې هغوئ په خپلو گناهونو
وشرمېږى. پرېږده چې هغوئ په غور سره نقشه وگورى، ۱۱ او کۀ چرې هغوئ په خپلو ټولو کارونو باندې وشرمېږى کوم چې
هغوئ کړى دى، نو هغوئ ته د خُدائ د کور نقشه او د هغې ترتيب، د هغې د وتو لارې او د داخلېدو لارې، د هغې ټوله نقشه او د
هغې اصُول او احکام وښايه. دا د هغوئ د وړاندې وليکه نو چې هغوئ د دې ترتيب وفادارى وکړى او د دې د احکامو پيروى
وکړى. ۱۲ د مالِک خُدائ د کور دا قانون دے، د غرۀ دپاسه گېرچاپېره علاقه به د ټولو نه زياته مقدسه وى. دا د خُدائ د کور
قانون دے.“

قربان‌گاه

۱۳ ”دا د قربان‌گاه په اوږدو ناپ تول دے، د قربان‌گاه نه گېرچاپېره غاړه يوويشت اِنچه ژوره وه او يوويشت اِنچه پلنه وه، او
د هغې گېرچاپېره غاړه نهۀ اِنچه پلنه وه. او هم دا د قربان‌گاه اوچتوالے دے، ۱۴ په زمکه د غاړې نه بره تر ښکته چجې پورې

دا درې نيم فټه اوچته وه او يوويشت اِنچه پلنه وه. او د ورې چجې نه تر غتې چجې پورې دا اووۀ فټه اوچته او يوويشت اِنچه پلنه وه. ⑮ د قربان‌گاه برنۍ برخه اووۀ فټه اوچته وه چې قربانۍ به په کښې سوزولے کېدله او د هغې په هر يو گوټ کښې يو يو ښکر لگولے شوے وو. ⑯ قربان‌گاه د سر څلور گوټونه ؤو، يوويشت فټه اوږدۀ او يوويشت فټه پلن وو. ⑰ بره چجه هم مربع وه، څليرشت نيم فټه اوږده او څليرشت نيم فټه پلنه وه، چې غاړه يې يوويشت اِنچه وه او گېرچاپېره لس نيم اِنچه غاړه وه. او د قربان‌گاه پوړۍ نمرخاتۀ طرف ته وې.“

د قربان‌گاه وقف کول

⑱ بيا هغۀ ما ته وفرمائيل، ”اے بنى آدمه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، د سوزېدونکې قربانۍ د نذرانو دپاره به دا اصُول وى او په قربان‌گاه به وينه وشيندلے شى کله چې دا تياره شى، ⑲ تاسو به يو ځوان سخے د گناه د نذرانې دپاره اِمامانو له ورکړئ، څوک چې ليويان دى او د صدوق د نسل نه دى، او څوک چې زما وړاندې خِدمت کوى، مالِک خُدائ دا فرمائى. ⑳ تاسو د دې نه لږه وينه واخلئ او د قربان‌گاه په څلورو گوټونو کښې په ښکرونو باندې په بره حِصه کښې او د هغې په غاړو باندې وشيندئ، او دغه شان قربان‌گاه مقدسه کړئ او د هغې دپاره کفاره ورکړئ. ㉑ تاسو به يو غوَيے د گناه د نذرانې دپاره واخلئ او د خُدائ د کور په مقرر شوى ځائ د مقدس ځائ نه بهر به يې وسوزوئ. ㉒ په دوېمه ورځ به تاسو بې‌عيبه چېلے د گناه د نذرانې دپاره پيش کړئ، او قربان‌گاه به پرې داسې مقدسه کړئ لکه څنگه چې مو په غوَيى باندې پاکه کړې وه. ㉓ کله چې تاسو د دې د پاکولو کار ختم کړئ، نو تاسو به بيا يو ځوان سخے او گډورے د رمې نه نذرانه کړئ، چې دواړه بې‌عيبه وى. ㉔ تاسو دا د مالِک خُدائ په وړاندې پيش کړئ، او اِمامان به په دوئ مالگه واچوى او دا به د سوزېدونکې قربانۍ په طور پيش کړئ. ㉕ تاسو به د اووۀ ورځو دپاره هره ورځ يو چېلے د گناه د نذرانې دپاره پيش کوئ، تاسو به د رمې نه يو ځوان غوَيے او يو گډورے هم پيش کوئ، چې درې واړه بې‌عيبه وى. ㉖ د اووۀ ورځو دپاره دې هغوئ د قربان‌گاه او د هغې د پاکولو دپاره فديه پيش کړى، نو داسې به هغوئ دا وقف کړى. ㉗ د دې ورځو په آخر کښې، د اتمې ورځې نه وروستو هم اِمامان به په قربان‌گاه ستاسو سوزېدونکې او د عبادت نذرانې پيش کړى. بيا به زۀ تاسو قبول کړم. مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائى.“

شهزادگان، ليويان او اِمامان

۴۴ ① بيا زۀ هغه سړى واپس د مقدس ځائ بهرنۍ دروازې ته راوستلم، کومه چې د نمرخاتۀ طرف ته وه، او دا بنده وه. ② مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”دا دروازه به بنده وى. دا به کله هم نۀ کولاوېږى. هيڅوک به په دې نۀ ورننوځى. دا به بنده وى ځکه چې مالِک خُدائ، د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک، په دې دروازه دننه شوے دے. ③ صرف شهزاده په دې کښې دننه کښېناستے شى چې د مالِک خُدائ په حضور کښې خوراک وکړى. هغه دې د برنډې د لارې نه دننه راشى او په هم هغه لار دې بهر لاړ شى.“

د مالِک خُدائ د کور د اِنتظام اصُول

④ بيا زۀ هغه سړى د خُدائ د کور مخامخ د شمالى دروازې په لار راوستلم. ما وکتل او د مالِک خُدائ جلال مې وليدلو چې د مالِک خُدائ کور ډکوى، او زۀ پړمخې پرېوتلم. ⑤ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”اے بنى آدمه، په غور سره وگوره، او په غور سره واوره، او هر هغه څۀ ته خيال وکړه چې درته زۀ د مالِک خُدائ د کور د ټولو احکامو په حقله فرمايم. د مالِک خُدائ مقدس کور ته د ټلو راتلو طريقو ته خيال وکړه. ⑥ د بنى اِسرائيلو سرکشه قوم ته ووايه، مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، اے د بنى اِسرائيل قومه، ستاسو دا دومره حرام کارونه بس دى. ⑦ ستاسو د ټولو حرامو کارونو سره، تاسو په ظاهر او باطن ناسنته غير مُلکيان زما مقدس ځائ ته راوستل، تاسو زما د کور بې‌حرمتى وکړه کله چې تاسو ما ته خوراک، وازگه او وينه پيش کړه، او تاسو زما لوظ مات کړو. ⑧ د دې په ځائ چې تاسو زما د مقدس څيزونو خِدمت په خپله وکړئ، تاسو

نورو خلقو ته زما د مقدس ځائ اختيار ورکړو. (۹) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، يو غېر مُلکی به هم چې په ظاهر او باطن ناسنته وی هغه به زما مقدس ځائ کښې داخل نۀ شی، او نۀ به هغه غېر مُلکيان چې د بنی اِسرائيلو په مينځ کښې اوسيږی.“

ليويان د اِمامت نه شړل

(۱۰) ”هغه ليويان چا چې زما نه جدائی اختيار کړه کله چې د بنی اِسرائيلو قوم بې‌لارې شو او هغوئ چا چې زما په ځائ د خپلو بُتانو پيروی وکړه به د خپلې گناه سزا وزغمی. (۱۱) هغوئ دې زما په مقدس کور کښې خِدمت وکړی، د خُدائ د کور د دروازو ذمه واری دې واخلی او په دې کښې دې خِدمت کوی، هغوئ دې سوزېدونکې نذرانې او قربانئ د خلقو دپاره حلالې کړی او د خلقو په وړاندې دې ودريږی او د هغوئ خِدمت دې وکړی. (۱۲) خو ځکه دوئ د بُتانو عبادت د خلقو دپاره وکړو او د بنی اِسرائيلو قوم يې په گناه کښې اخته کړو، نو په دې وجه ما قسم وخوړلو چې هغوئ به ضرور د خپلو گناهونو سزا وزغمی، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی. (۱۳) هغوئ به نور د اِمامانو په توگه زما د خِدمت دپاره نزدې نۀ راځی او نۀ به زما مقدسو ځيزونو له نزدې راځی او نۀ به زما ډېرو مقدسو نذرانو ته نزدې کيږی، هغوئ به ضرور د خپلو حرامو کارونو شرم وزغمی. (۱۴) خو بيا هم به زۀ هغوئ ته د خُدائ د کور خِدمت او د هغه ټول کار ذمه واری ورکړم چې په دې کښې کول په کار دی.“

اِمامان

(۱۵) ”خو هغه اِمامان، څوک چې ليويان دی او د صدوق د نسل نه دی او چا چې په وفادارئ سره زما د مقدس کور خِدمت وکړو کله چې بنی اِسرائيل زما نه بې‌لارې شول، هغوئ به نزدې راشی زما د وړاندې به خِدمت وکړی، هغوئ به د وازگو او وينې قربانئ پېش کولو دپاره زما په وړاندې ودريږی، مالِک خُدائ دا فرمائی. (۱۶) صرف هغوئ به زما مقدس مقام ته رادننه شی، يواځې هغوئ به زما مېز ته نزدې راشی او زما په حضور کښې به خِدمت کوی او زما د فرائضو ذمه واری به سمبالوی. (۱۷) کله چې هغوئ د دننه دربار په دروازو ورننوځی، نو هغوئ دې د کتان جامې واچوی، هغوئ دې د وړئ کپړې نۀ اچوی کله چې د دننه دربار په دروازو يا د خُدائ په کور کښې خِدمت کوی. (۱۸) هغوئ دې په خپل سر باندې د کتان پټکے او د کتان لاندې کپړې دې خپلو ملاگانو نه گېرچاپېره وتړی. هغوئ دې داسې څۀ نۀ اغوندی چې په هغوئ خوله راولی. (۱۹) کله چې هغوئ بهرنی دربار ته وځی چرته چې خلق دی، هغوئ دې هغه کپړې وباسی چې هغوئ په کښې خِدمت کولو او دا دې په مقدسو کوټو کښې پرېږدی، او نورې جامې دې واچوی، هسې نه چې هغوئ په خپلو کپړو سره خلق مقدس کړی، او د هغوئ ژوند په خطره کښې واچوی. (۲۰) هغوئ به خپل سرونه نۀ کلوی او نۀ به خپل وېښتۀ اوږدوی، خو هغوئ به د خپل سر وېښتۀ واړۀ ساتی. (۲۱) يو اِمام دې هم مے ونۀ څښی کله چې دننه دربار ته ننوځی. (۲۲) هغوئ دې کونډو او طلاقو شوو ښځو سره وادۀ ونۀ کړی، هغوئ دې صرف د بنی اِسرائيلو د نسل پېغلو سره يا د اِمامانو کونډو سره وادۀ کوی. (۲۳) هغوئ دې زما خلقو ته د مقدس او عام ځيزونو په مينځ کښې د فرق تعليم ورکړی او ورته دې د حرامو او حلالو په مينځ کښې فرق وښائی. (۲۴) په هره لانجه کښې دې اِمامان د قاضی فرائض ادا کړی او دا دې زما د حکمونو په مطابق فېصله کړی. هغوئ دې زما د ټولو مقرر شوو اخترونو دپاره زما په قانون او اصُول باندې عمل وکړی، او هغوئ دې زما د سبت ورځ مقدسه وساتی. (۲۵) اِمام دې خپل ځان مړی ته په نزدې ورتلو باندې پليت نۀ کړی، خو که مړ کس يې پلار يا مور، زوئ يا لور، ورور يا ناوادۀ شوې خور وی، نو په دوئ هغه ځان پليتولے شی. (۲۶) د پاکېدو نه وروستو، هغه به اووۀ ورځې انتظار کوی. (۲۷) په کومه ورځ چې هغه د مقدس کور دننه دربار ته ځی چې هلته په مقدس ځائ کښې خِدمت وکړی، هغه دې د خپل ځان دپاره د گناه نذرانه پېش کړی، مالِک خُدائ دا فرمائی.
(۲۸) صرف زۀ به د اِمامانو ميراث يم. تاسو هغوئ ته په بنی اِسرائيلو کښې ملکيت مۀ ورکوئ، زۀ به د هغوئ ملکيت يم. (۲۹) هغوئ به د غلو نذرانې، د گناه نذرانې او د گناه د تاوان نذرانې خوری، او هر څۀ چې په بنی اِسرائيلو کښې مالِک خُدائ ته وقف شوی وی هغه به د هغوئ وی. (۳۰) د ټولو نه اوله ښۀ مېوه او ستاسو ټولې ښې نذرانې به د اِمامانو وی. تاسو به هغوئ ته د زمکې په غله دانه کښې اوله حِصه ورکړئ نو برکت به ستاسو په خاندان نازل شی. (۳۱) اِمامان به هيڅ قسمه څۀ نۀ خوری، مارغۀ يا ځناور چې په خپله مړ وی يا ځناور مړ کړے وی.“

د ځمکې تقسیمول

۴۵ ① ”تاسو چې کله ځمکه د میراث په توګه تقسیموئ، تاسو به د ځمکې یوه حِصه مالِک خُدائ ته د مقدسې علاقې په توګه وقف کړئ چې د دې اوږدوالے دولس نیم کیلومیټره او پلنوالے یې لس کیلومیټره وی، دا ټوله علاقه په کار دے چې مقدسه وی. ② په دې کښې به یوه حِصه چې اتۀ سوه پینځۀ اویا مربع فټه ده دا به د مقدس ځائ دپاره وی، چې د دې ګېرچاپېره اووۀ اتیا نیم فټه به د کولاو مېدان دپاره وی. ③ په مقدسه علاقه کښې، د یوې برخې اوږدوالے دولس نیم کلومیټره او پلنوالے پینځۀ کلومیټره به وی، په دې کښې به د ټولو نه زیات مقدس ځائ مقدس کور وی. ④ دا به د اِمامانو دپاره د ځمکې مقدسه حِصه وی، څوک چې په مقدس کور کښې او د مالِک خُدائ په حضور کښې خِدمت کوی. دا به د هغوئ د کورونو دپاره ځائ وی او هم به د خُدائ د کور دپاره مقدس ځائ وی. ⑤ دولس نیم کیلومیټره اوږده او پینځۀ کیلومیټره پلنه علاقه به د هغه لیویانو وی، څوک چې د مالِک خُدائ په کور کښې خِدمت کوی، دا به د هغوئ د ښارونو دپاره جائیداد وی چې په کښې اوسیږی. ⑥ تاسو به ښار ته د جائیداد په توګه درې کیلومیټر پلنه او دولس نیم کیلومیټره اوږده علاقه ورکړئ، د مقدسې حصې سره خوا په خوا، دا به د ټولو بنی اِسرائیلو وی.“

د شهزاده دپاره ځمکه

⑦ ”شهزاده به د مقدسې علاقې او د ښار د جائیداد سره دواړو خواګانو ته برخه واخلی. دا به مغرب نه مغرب او مشرق نه مشرق طرف ته غزېدلې وی. په اوږدو به دا د مغرب نه تر مشرق پورې سرحدی قبائیلی علاقو سره برابره پرته وی. ⑧ په بنی اِسرائیلو کښې به دا ځمکه د هغۀ ملکیت وی. او زما شهزادګان به نور زما په خلقو ظلم نۀ کوی، خو د بنی اِسرائیلو قوم ته به اجازت ورکړی چې د خپلو قبیلو پاتې شوې ځمکه قبضه کړی.“

د شهزاده دپاره احکامات

⑨ ”مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، تاسو کافی لرې لاړئ، اے د بنی اِسرائیلو شهزادګانو. خپل شرارت او ظلم پرېږدئ او هغه څۀ وکړئ څۀ چې د اِنصاف او د صداقت وی. زما د خلقو نه د ځمکو قبضه کول بند کړئ، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ⑩ تاسو له په کار دی چې صحیح تله، صحیح پیمانه او صحیح پاویزه استعمال کړئ. ⑪ حومر دې ستاسو دپاره د ناپ تول معیاری پیمانه وی. ایفه او بَت دواړه د حومر لسمه حِصه ده. ⑫ د تول دپاره معیاری پیمانه به د سپینو زرو سیکه وی او یوه سیکه به شل جیرې وی. او شپېتۀ سیکې به د یوې منا په اندازه وی.“

نذرانې او مقدسې ورځې

⑬ ”دا هغه خاص تحفه ده چې تاسو به یې پېش کړئ یعنې، د ایفه شپږمه حِصه د غنمو د هر یو حومر نه او د ایفه شپږمه حِصه د اوربشو د هر یو حومر نه پېش کړئ. ⑭ د تېلو مقرر شوې حِصه، چې په بَت ناپ شوی وی، دا به د هر کُر نه د یو بَت لسمه حِصه وی، په دې کښې لس بَته یا یو حومر وی او لس بَته د یو حومر برابر وی. ⑮ هم داسې به د بنی اِسرائیلو د څرن د ځائ نه، د دوو سوو ګډو د رمې نه یو ګډ واخستلے شی. دا به د غلې د نذرانې، سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ د نذرانې دپاره استعمال کړئ او د خلقو دپاره یې کفاره کړئ، مالِک قادر مطلق خُدائ دا فرمائی. ⑯ د مُلک ټول خلق به په دې خاصو هدیو کښې حِصه د اِسرائیل د شهزاده د استعمال دپاره ورکړی. ⑰ دا به د شهزاده ذمه واری وی چې سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د څښلو نذرانې په اخترونو، نوې میاشت او په سبت کښې او د بنی اِسرائیل قوم په ټولو مقرر شوو مېلو کښې پوره کړی. هغه به د ګناه نذرانې، د غلې نذرانې، سوزېدونکې نذرانې، او د سلامتۍ نذرانې پوره کړی، او د بنی اِسرائیلو قوم دپاره به یې کفاره کړی.“

اخترونه

۱۸ "مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، د وړومبی میاشتې په اوله ورځ تاسو به یو ځوان غوَیے چې بېعېبه وی واخلئ او مقدس ځائ به پاک کړئ. ۱۹ اِمام به لږه وینه د گناه د نذرانې نه راواخلی او دا به د خُدائ د کور د دروازې په درشل واچوی، د قربانگاه د برنی حصې په څلور واړو گوټونو، او د خُدائ د کور د دننه دربار په چوکاټونو به یې واچوی. ۲۰ تاسو به هم داسې د میاشتې په اوومه ورځ د هغه چا دپاره وکړئ د چا نه چې غېر ارادي یا په ناپوهۍ کښې گناه وشی، نو تاسو به د خُدائ د کور دپاره کفاره پېش کړئ. ۲۱ تاسو د وړومبی میاشتې په څوارلسمه ورځ د فسح اختر شروع کړئ، دا اختر به د اوو ورځو دپاره وی، په دې دوران کښې به تاسو بغېر د خمبیرې روټۍ خورئ. ۲۲ په هغه ورځ به شهزاده یو غوَیے د خپلې گناه او د خلقو د گناه د کفارې دپاره پېش کړی. ۲۳ مالِک خُدائ ته به هغه هره ورځ د اختر د دې اوو ورځو په دوران کښې اووهٔ غوَیان او اووهٔ گډان چې ټول بېعېبه دی د سوزېدونکې نذرانې دپاره پېش کوی او نر چېلے به د گناه د نذرانې دپاره پېش کوی. ۲۴ هغه به هر غوَیی او گډ سره یوه ایفه د غلې نذرانه پېش کوی، هر ایفه سره به څلور لیټره تېل هم پېش کوی. ۲۵ د اختر د دې اوو ورځو په دوران کښې، کوم چې د اوومې میاشتې په پینځلسمه ورځ شروع کېږی، هغه به هم داسې نذرانې د گناه د نذرانې، د سوزېدونکې نذرانې، د غلې او د تېلو نذرانې پېش کړی."

۴۶ ۱ "مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، د دننه دربار دروازه کومه چې د نمرختهٔ په طرف ده هغه دې د کار شپږ واړو ورځو دپاره بنده وی، خو د سبت په ورځ او د نوې میاشتې په ورځ به دا کولاو وی. ۲ شهزاده دې دربار ته د بهر د طرف د برنډې د لار نه ورننوځی او د دروازې چوکاټ سره دې ودرېږی. اِمامان دې خپلې سوزېدونکې قربانۍ وکړی او د سلامتیا نذرانې دې پېش کړی. هغه دې د دروازې په درشل کښې عبادت وکړی او بیا دې هغه بهر لاړ شی. خو دروازه به تر ماښام پورې کولاو وی. ۳ د هر سبت په ورځ او د هرې نوې میاشتې په ورځ دې د مُلک خلق د دروازې په درشل کښې د مالِک خُدائ په حضور کښې عبادت وکړی. ۴ سوزېدونکې نذرانه چې شهزاده یې مالِک خُدائ ته د سبت په ورځ پېش کوی دا به شپږ نران گډوری او یو گډ وی، ټول به بېعېبه وی. ۵ د غلې نذرانه چې د گډ سره ورکوی هغه به یوه ایفه وی او د گډورو سره به په خپله خوښه د غلې نذرانه ورکړی، هر یو ایفه سره به څلور لیټره تېل پېش کړی. ۶ د نوې میاشتې په ورځ به هغه یو غوَیے، شپږ گډوری او یو گډ پېش کړی چې ټول بېعېبه وی. ۷ هغه به یوه ایفه د غلې نذرانه د غوَیی سره پېش کړی، او یوه ایفه به گډ سره، او د گډورو سره چې څومره غواړی هغه هومره دې ورکړی، او هرې یوې ایفې سره دې څلور لیټره تېل پېش کړی. ۸ کله چې شهزاده ننوځی، هغه به د برنډې د لارې نه دننه لاړ شی، او په هم هغه لار به هغه بهر راشی. ۹ کله چې د مُلک خلق د مالِک خُدائ وړاندې په مقررو اخترونو کښې راشی، هغه څوک چې په شمالی دروازه د عبادت دپاره راشی نو هغه به په جنوبی دروازه بهر لاړ شی، او هغه څوک چې په جنوبی دروازه راننوځی هغه به په شمالی دروازه باندې بهر لاړ شی. یو کس به هم په هغه دروازه واپس نهٔ ځی په کومه چې راغلی دی، خو هر یو به په مخالف دروازه بهر وځی. ۱۰ شهزاده به هم هغوئ سره یو ځائ دننه ځی کله چې هغوئ دننه ځی، او بهر به راوځی کله چې هغوئ بهر راوځی. ۱۱ په اخترونو او مقرر شوو میلو کښې، د غلې نذرانه به یو غوَیی سره یوه ایفه وی، یوه ایفه به د گډ سره وی، او د گډورو سره چې څومره غواړی هغه هومره دې ورکړی، او هرې یوې ایفې سره څلور لیټره تېل ورکړئ. ۱۲ کله چې شهزاده د خپلې خوښې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کوی، کهٔ هغه سوزېدونکې نذرانه وی او یا د سلامتۍ نذرانه وی، هغه دروازه چې مخ یې نمرختهٔ طرف ته دے هغه به د هغهٔ دپاره کولاو کړے شی. هغه به خپله سوزېدونکې نذرانه او یا د سلامتۍ نذرانه داسې پېش کړی څنگه چې هغه د سبت په ورځ کوی. بیا به هغه بهر لاړ شی، او د هغهٔ د بهر تلو نه وروستو، به دروازه بنده کړے شی."

د هرې ورځې نذرانه

۱۳ "تاسو به هره ورځ د یو کال بېعېبه گډورے مالِک خُدائ ته د سوزېدونکې نذرانې دپاره پېش کوئ، تاسو به ضرور یو سحر بل سحر دا پوره کوئ. ۱۴ تاسو به روزانه یو سحر بل سحر د غلې نذرانه پوره کوئ، چې د یوې ایفې شپږمه به وی او پاو باندې

یو لیټر تېلو سره به اوړهٔ واغږئ. مالِک خُدائ ته د دې غلې د نذرانې پېش کولو حکم د تل دپاره دے. ۱۵ نو د ګډُورى، د غلې او د تېلو نذرانې به هر سحر په مسلسل توګه د سوزېدونکې نذرانې دپاره پېش کيږى."

شهزاده او د هغهٔ زمکه

۱۶ "مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى، کهٔ چرې شهزاده د خپل وراثت نه يوه تحفه خپلو زامنو کښې يو زوئ له ورکړى، دا به د هغهٔ د نسل وى، او دا به په ميراث کښې د هغوئ جائيداد وى. ۱۷ خو کهٔ چرې هغه د خپل وراثت نه يوه تحفه خپل يو نوکر له ورکړى، نو نوکر سره به دا تر د آزادۍ د کال پورې وى، خو بيا به دا واپس د شهزاده شى. د هغهٔ ميراث صرف د هغهٔ د زامنو دے. ۱۸ شهزاده به د خلقو نه ميراث نهٔ اخلى، هغوئ به د خپل جائيداد نه نهٔ شړى. هغه به خپلو زامنو ته د خپل ميراث نه جائيداد ورکوى، تر دې چې زما په خلقو کښې يو هم د خپل جائيداد نه محرومه نهٔ شى."

د مالِک خُدائ د کور باورچى خانې

۱۹ بيا هغه سړى زهٔ د دروازې په خوا کښې مقدسو کوټو ته بوتلم چې مخې يې د شمال ته طرف وې، کومې چې د اِمامانو وې، او ما ته يې د نمر پرېوتو طرف ته ځائ وښودلو. ۲۰ هغهٔ ما ته ووئيل چې، "دا هغه ځائ دے چرته به چې اِمامان د ګناه د تاوان نذرانې او د ګناه نذرانې او د غلې نذرانې پخوى، ترڅو بهرنى دربار ته د مقدسو څيزونو د راوړلو نه منع شى هسې نه چې خلق مقدسو څيزونو له لاس وروړى او خپل ژوند په خطره کښې واچوى." ۲۱ بيا هغهٔ زهٔ بهرنى دربار ته راوستلم او په دې کښې يې ګوټ په ګوټ وګرځولم او ما په هر ګوټ کښې بل دربار وليدو. ۲۲ د بهرنى دربار په څلور واړو ګوټونو کښې يو بل سره انښتى دربارونه وُو، چې اويا فټه اوږد او دوه پنځوس نيم فټه پلن وُو او په څلور واړو ګوټونو کښې هر يو دربار يو شان برابر وو. ۲۳ دننه د څلور واړو دربارونو ګېرچاپېره د کانړى يوه چجه وه، د چجې لاندې ګېرچاپېره د اور بلېدلو نغرى جوړ وُو. ۲۴ هغهٔ ما ته ووئيل چې، "دا هغه باورچى خانې دى چرته به چې هغه خوک چې د خُدائ په کور کښې خِدمت کوى د خلقو قربانى پخوى."

د مالِک خُدائ د کور نه درياب بهېدل

۴۷ ۱ هغه سړى زهٔ بيا د مالِک خُدائ د کور دروازې ته راوستلم، او ما وليدل چې د خُدائ د کور د درشل د لاندې نه اوبهٔ د نمرخاتهٔ طرف ته راروانې وې ځکه چې د مالِک خُدائ د کور مخه نمرخاتهٔ طرف ته وه. اوبهٔ د مالِک خُدائ د کور د جنوب خوا نه ښکته د قربان‌ګاه جنوب خوا ته راروانې وې. ۲ نو بيا هغهٔ زهٔ په شمالى دروازه باندې بهر راوويستلم او زهٔ يې بهر راتاو کړم بهرنۍ دروازې ته يې بوتلم چې مخه يې مشرق ته وه، او اوبهٔ د جنوب طرف نه رابهېدلې. ۳ کله چې هغه سړے فيته په لاس نمرخاتهٔ طرف ته لاړو، نو هغهٔ نيم کيلوميټر ناپ وکړو او بيا يې زهٔ په اوبو کښې بوتلم چې د ګيټو پورې وې. ۴ هغهٔ نور نيم کيلوميټر ناپ وکړو او زهٔ يې په اوبو کښې بوتلم چې تر ګونډو پورې ډوبې وې. هغهٔ بيا نور نيم کيلوميټر ناپ وکړو او زهٔ يې په اوبو کښې بوتلم چې دا تر ملا پورې وې. ۵ هغهٔ نور نيم کيلوميټر ناپ وکړو، خو اوس دا سيند شو چې زهٔ په کښې نهٔ شوم اوړېدلے، ځکه چې اوبهٔ اوچتې وې او لامبلو ته کافى ډوبې وې، داسې سيند ترې جوړ شو چې هيڅوک په کښې نهٔ شُو اوړېدلے. ۶ بيا هغهٔ ما نه تپوس وکړو چې، "اے بنى آدمه، تهٔ دا وينې؟" نو بيا هغهٔ زهٔ واپس د درياب د غاړې ته بوتلم. ۷ کله چې زهٔ هلته ورسېدم، نو ما د سيند په دواړو طرفونو ډېرې ونې وليدلې. ۸ هغهٔ ما ته ووئيل چې، "دا اوبهٔ نمرخاتهٔ مُلک طرف ته بهيږى او د اُردن وادۍ ته ځى، چرته چې دا مړ درياب ته ورېږوځى. کله چې دا مړ درياب ته ورښکته شى، نو په هغې کښې مالګينې اوبهٔ تازه شى. ۹ د ژوندو ځناورو سيلونه به هلته اوسى چرته چې سيند بهيږى. هلته به ډېر زيات کبان وى، ځکه چې دا اوبهٔ هلته بهيږى او مالګې اوبهٔ تازه کوى، نو چې چرته دا سيند بهيږى هر څهٔ به هلته ژوندى پاتې شى. ۱۰ ماهيګران به د سيند په غاړه ولاړ وى، د عين‌جدى نه تر عين‌عجليم پورې به د کبانو د جالونو خورولو دپاره ځايونه وى. لکه د غټ سمندر د کبانو په شان به په کښې ډېر قسمونه کبان وى. ۱۱ خو دلدلې او ډنډونه به تازه نهٔ شى، دا به د مالګې دپاره پاتې شى. ۱۲ د هر

قسم مېوې ونې به د سيند په دواړو غاړو غټې شى. د دې پاڼې به نۀ وچيږى، او نۀ به د دې مېوې وچيږى. هره مياشت به دا مېوه
نيسى، ځکه چې د مالِک خُدائ د مقدس کور نه دې ته اوبۀ بهيږى. د دې مېوه به د خوراک دپاره او پاڼې به يې د شفا دپاره
استعماليږى.“

د مُلک سرحدونه

(۱۳) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائى چې، ”دا هغه سرحدونه دى په کومو به چې تۀ زمکه د بنى اِسرائيلو د دولسو قبيلو په
مينځ کښې ميراث دپاره تقسيم کړې. د يوسف د اولاد دپاره به دوه حصې وى. (۱۴) تۀ دا د هغوئ په مينځ کښې برابر تقسيم کړه،
ځکه چې ما قسم خوړلے وو چې دا به ستاسو پلار نيکۀ له ورکړم، دا زمکه به ستاسو ميراث شى. (۱۵) دا به د دې زمکې سرحد
وى، شمال طرف ته به دا د لوئ سمندر نه د حتلون په لار ليبوحمات نه صداد ته تېر شى، (۱۶) بيا به دا د بيروته او سبريم کوم
چې د دمشق او حمات د سرحد په مينځ کښې پروت دے، او داسې تر حزرهاتيکان پورې، کوم چې د حوران سرحد سره دے.
(۱۷) دا سرحد به د سمندر نه تر حصر عينان پورې، د دمشق شمالى سرحد سره، او د حمات سرحد سره شمال طرف ته تلے
وى. دا به شمالى سرحد وى. (۱۸) د نمرخاتۀ طرف سرحد به د حوران او دمشق په مينځ کښې، اُردن سره د جِلعاد او د اِسرائيل
د خاورې په مينځ کښې، مشرقى سمندر او داسې تر تمر پورې تلے وى. دا به مشرقى سرحد وى. (۱۹) په جنوبى طرف کښې دا
به د تامار نه د مريبه قادِس د اوبو پورې وى، بيا به د مِصر د وادى نه د لوئ سمندر پورې وى. دا به جنوبى سرحد وى. (۲۰) د
مغرب طرف ته به د لوئ سمندر سرحد ليبوحمات ته مخامخ وى. دا به مغربى سرحد وى. (۲۱) تاسو به دا زمکه په خپل مينځ
کښې د بنى اِسرائيلو د قبيلو په مطابق تقسيم کړئ. (۲۲) دا به تاسو د خپل ځان دپاره او هغه غېر مُلکيانو دپاره چې ستاسو په
مينځ کښې اوسيږى او د چا چې ماشومان دى د ميراث په توګه تقسيم کړئ. تاسو به هغوئ د پېدائشى بنى اِسرائيلو په شان
ګڼئ، تاسو سره به هغوئ ته هم ميراث د بنى اِسرائيلو د قبيلو په شان ورکړے شى. (۲۳) په هر يو قوم کښې چې غېر مُلکى خلق
اوسيږى، هلته به تاسو هغوئ له خپل ميراث ورکړئ، دا مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى.“

د زمکې تقسيمول

۴۸ (۱) ”دا هغه قبيلې دى چې نومونه يې دلته ليکلے شوى دى، د شمالى سرحد سره به د دان يوه حِصه وى، دا به د حتلون
په لار ليبوحمات پورې وى، حصر عينان او د دمشق شمالى سرحد به حمات پسې وى دا به د مشرق طرف نه د مغرب طرف ته
د دې د سرحد حِصه وى. (۲) د آشر به يوه حِصه وى، د دې سرحد به د دان حدودو سره د مشرق نه مغرب پورې وى. (۳)
يوه حِصه به د نفتالى وى، دا به د آشر د علاقې د مشرق نه مغرب پورې وى. (۴) يوه حِصه به د منسى د قبيلې وى، دا به د
نفتالى د علاقې د مشرق نه مغرب پورې وى. (۵) يوه حِصه به د اِفرائيم وى، دا به د منسى د علاقې د مشرق نه مغرب پورې
وى. (۶) يوه حِصه به د روبين وى، دا به د اِفرائيم د علاقې د مشرق نه مغرب پورې وى. (۷) يوه حِصه به د يهوداه وى، دا به د
روبين د علاقې د مشرق نه مغرب پورې وى. (۸) د يهوداه د سرحد سره چې کومه علاقه د مشرق نه تر مغرب پورې ده دا به
هغه حِصه وى چې تۀ يې د خاص تحفې په طور پېش کړې. دا به دولس نيم کيلوميټره پلنه وى، او د دې اوږدوالے د مشرق نه
مغرب پورې به د يوې قبائيلى حصې برابر وى، د مالِک خُدائ کور به د دې په مينځ کښې وى. (۹) هغه خاص حِصه چې تۀ يې
مالِک خُدائ ته وقف کوې دا به دولس نيم کيلوميټره اوږده او لس کيلوميټره پلنه وى. (۱۰) دا به د اِمامانو دپاره مقدسه حِصه
وى. دا به په شمالى طرف دولس نيم کيلوميټره اوږده وى، او په مغربى طرف به پينځۀ کيلوميټره پلنه وى، مشرق طرف ته به
پينځۀ کيلوميټره پلنه او جنوبى طرف ته به دولس نيم کيلوميټره اوږده وى. د دې په مينځ کښې به د مالِک خُدائ مقدس کور
وى. (۱۱) دا به د مقدسو اِمامانو، د صدوقيانو دپاره وى، څوک چې زما په خِدمت کولو کښې وفادار وُو او بې‌لارې نۀ شول
ځنګه چې ليويان شول کله چې بنى اِسرائيل بې‌لارې شول. (۱۲) دا به هغوئ ته د زمکې د مقدسې حصې نه خاص تحفه، او د
ټولو نه مقدسه حِصه وى، د ليويانو د علاقې سرحد سره به وى. (۱۳) د اِمامانو علاقې سره نزدې، ليويانو ته به هم دولس نيم
کيلوميټره اوږده او پينځۀ کيلوميټره پلنه زمکه ورکړے شى. د دې مکمل اوږدوالے به دولس نيم کيلوميټره او پلنوالے به يې

پينځۀ کيلوميټره وى. ۱۴ هغوئ به نۀ دا خرڅوى او نۀ به يې بدلوى. دا ښۀ زمکه ده او نۀ دى په کار چې نورو لاسونو ته لاړه
شى، ځکه چې دا مالِک خُدائ ته مقدسه ده. ۱۵ پاتې دولس نيم کيلوميټره پلنه او دوه نيم کيلوميټره اوږده زمکه به د ښار د عام
استعمال دپاره، د کورونو او د څرن ځائ دپاره وى. ښار به د دې په مينځ کښې وى، ۱۶ او د دې ناپونه به دا وى، شمال طرف
به پاو باندې دوه کيلوميټره وى، جنوب طرف به پاو باندې دوه کيلوميټره وى، مشرق طرف به پاو باندې دوه کيلوميټره وى، او
د مغرب طرف به هم پاو باندې دوه کيلوميټره وى. ۱۷ د ښار دپاره د څرن ځائ به شمال ته يو نيم سل ګزه مربع وى، جنوب
ته به يو نيم سل ګزه مربع وى، مشرق ته به يو نيم سل ګزه مربع وى، او مغرب ته به هم يو نيم سل ګزه مربع وى. ۱۸ کومه
پاتې علاقه چې د مقدسې حصې سره لګېدلې ده او دې سره په اوږدو تلې ده، دا به د مشرق طرف ته پينځۀ کيلوميټره او د مغرب
طرف ته به هم پينځۀ کيلوميټره وى. د ښار کارکوونکو دپاره به د دې پېداوار خوراک ورکوى. ۱۹ د ښار کار کوونکى څوک
چې دا کَرى هغوئ به د بنى اِسرائيلو د ټولو قبيلو نه وى. ۲۰ دا ټوله حِصه به هر طرف ته دولس نيم کيلوميټره مربع وى. د
خاص تحفې په طور به تاسو مقدسه حِصه، سره د ښار د جائيداد يو طرف ته کړئ. ۲۱ څۀ چې پاتې ؤو د هغه علاقې په دواړو
طرفونو کښې د مقدسې برخې سره او د ښار جائيداد دا به د شهزاده ملکيت وى. دا به د مشرق طرف ته دولس نيم کيلوميټره د
مقدسې حصې نه تر مشرقى سرحد وى، او د مغرب طرف نه به دولس نيم کيلوميټره تر مغربى سرحده وى. دا دواړه علاقې چې
د قبائيلى حِصو اوږدوالى پورې غزېدلې دى دا به د شهزاده ملکيت وى، او مقدسه حِصه به سره د خُدائ د کور د مقدس ځائ
د دې په مينځ کښې وى. ۲۲ نو د ليويانو جائيداد او د ښار جائيداد به د دې علاقې په مينځ کښې پروت وى چې د شهزاده
ملکيت دے. کومه علاقه چې د شهزاده ملکيت دے هغه به د يهوداه او د بنيامين د سرحد په مينځ کښې پرته وى.“

د نورو قبيلو زمکه

۲۳ ”نو دغه شان به د نورو قبيلو وى، د بنيامين به يوه حِصه وى، دا به د مشرق طرف نه تر مغرب طرف پورې وى. ۲۴ د
شمعون به يوه حِصه وى، دا به د مشرق نه تر مغرب پورې د بنيامين د علاقې سرحد وى. ۲۵ د يساکار به يوه حِصه وى، دا به
د مشرق نه تر مغرب پورې د شمعون د علاقې سرحد وى. ۲۶ د زبولون به يوه حِصه وى، دا به د مشرق نه تر مغرب پورې د
يساکار د علاقې سرحد وى. ۲۷ د جاد به يوه حِصه وى، دا به د مشرق نه تر مغرب پورې د زبولون د علاقې سرحد وى. ۲۸ د
جاد د زمکې جنوبى پوله به د تامار د جنوب نه د مريبه قادِس د اوبو پورې وى، بيا به د مِصر د وادۍ سره لوئ سمندر پورې
تلې وى. ۲۹ دا هغه زمکه ده چې تاسو به يې د ميراث په طور د بنى اِسرائيلو د قبيلو په مينځ کښې تقسيم کړئ، او دا به د هغوئ
حِصه وى، مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائى.“

د ښار دروازې

۳۰ ”دا به د ښار نه د وتو دروازې وى. د شمال طرف دېوال کوم چې پاو باندې دوه کيلوميټر اوږد دے، ۳۱ په دې کښې به
درې دروازې چې د بنى اِسرائيلو د قبيلو په نومونو يادېږى. د روبين دروازه، د يهوداه د دروازه، او د ليويانو دروازه. ۳۲ مشرق
طرف ته چې کوم پاو باندې دوه کيلوميټره اوږد دېوال دے په هغې کښې به درې دروازې وى، د يوسف دروازه، د بنيامين
دروازه او د دان دروازه. ۳۳ د جنوب طرف ته، چې کوم پاو باندې دوه کيلوميټره دېوال دے، په کښې به درې دروازې وى چې
به د شمعون دروازه، د يساکار دروازه او د زبولون دروازه يادېږى. ۳۴ مغرب طرف ته چې کوم پاو باندې دوه کيلوميټره اوږد
دېوال دے په کښې به درې دروازې وى، د جاد دروازه، د آشر دروازه او د نفتالى دروازه. ۳۵ ټوله فاصله ګېرچاپېره به نهۀ
کيلوميټره وى. او د هغې ورځې نه وروستو به د دې ښار نوم دا وى، مالِک خُدائ هلته موجود دے.“